

زستانه خهون

گوئی تهرهقی

وهرگیترانی:

دلواهر قهره داغی

چاپی دووهم

(زستانه خهون) ی خاتوو گوئی تهرهقی گوزارشتکهری ژیانی پیکهوهیی
قهبیلهیهك خهئکه که تامادهگیی ناچاری مؤدیرنه ههست پیدهکهن و له ئیلتیزامی
تاکیتی و ته نیایی و بهرپرسیاریتیی ده ترسن!

بهرنامهی میزگردی نووسهران (نیزگهی فهره نسه)

①

له جيگه يه كه وه با ديت، له درزي په نجره كانه وه، له ژيرده رگا كه وه، له كونيكي نه بينراوه وه!

كوټړا بهو زووييه زستان هات!

زستانان پيکه وه بووين.. من، هاشمیی، نه نوهری، عه زیزی، نه همه دی، مه هدهوی و هه لبه ت كاك حهیده ری یش.

چ زوو تپه پری! حه فتاو پینج سال یان حه فتاو حه وت یا خود زیاتر.. نازانم! حسیبی رۆژان و سالانم له ده ست ده رچوون. دوو سال كه متر.. دوو سال زیاتر.. جیاوازی چیه؟ پیری له كه یه وه ده ستی پيكرد؟ مهرگ له كه یه وه ناماده یی خوی سه لماند؟

رۆژيكيان كه سيك گوتی: "پیره میرد، تاگات له خوت بیت نه كه ویت!"
تاوړمدايه وه. گوتم: "به لئې، تاگاداربه نه كه ویت!" تاوړمدايه وه تا ئه وكه سه

هەرکێتیه که دهستی بگرم. واقم وپرم. لهخۆم پرسى: " لهگهڵ منى بوو؟" باوهپرم نهکردو تێپهريم.

كاك حهديهريى دهیگوت: " نۆهۆ.. چل سالیى هيشتا له كوتيهتى؟ زۆر زۆرى ماوه، يهك قهپنى ماوه. رهنگه ههر نهيهت، قهت نهيهت؟"

چ سهرمایه که! چ كزهیهك! وا دونيا خهريكه دهيهستیت، وا دونيا هیدی هیدی لهگهڵ مندا دهمریت. گلۆپه که دادهگیرسیتم، نهسکه مله کهم بهزۆپاکهوه دهنوسیتم، دادهنیشم و بهتانپیه که لهخۆمهوه دهپێچم.

خۆزیا هيشتا هاوین با! خۆزیا هيشتا پیکهوهباين. چ بوو؟ چ بهلايه کمان بهسهرهات؟ به قهولى عهسکهرى ئيمه گوێپرايه لى يه کتر بووین! پیکهوه بووفان چهند خۆشبوو.. لهبیری ئهوه دا نهبووین لهیه کتر دا برپین، خهتای کامان بوو؟ حهديهريى گوتى: " کورپنه، نهینى سههرکهوتنى ئيمه له يه کبووفاندايه. پاره کانتام بدهنى بۆتانی هه لگرم."

جهللیی گوتى: " قیژتان لیده که مهوه. قیژ له نیش و کاره کانتان. قیژ له خهیا لاتتان. قیژ له حیسابى پوچى نارە زوو کانتان!"
نه نهریى گوتى: " پیموايه جهللیی سوعبه تمان له گهڵ ده کات. به راستى نیه. تو په بوونه کهى بۆ خۆشپیه."

به لām راستیده کرد. چهند به ساناییش ئه و راستییهى ده گوت. چ شهویکی ناخۆشه ئه مشه و. چهند سارد و تاریک و بیکۆتاییه. تازه سهعات حهوت و نیوه. خۆزیا زه من بۆ چرکه یه که راده وهستا. يهك چرکه دهرفتهى ده دا،

به خۆم گوت: " گەر کاتژمبیره کهم وردوخاش کهم، گەر په رده کان دابه مهوه، گەر ده رگاو په نجه رده کان داخه، چما نهم زه مه نه ژه کاره نه فره تيبه ليم ده گه رپ؟"

چ خه يالتيکي پوچ بو!

نه وه دلتي من بوو که چرکه کاني ده ژماردن. دلتي من بوو که له گه ل ههر ليدانتيکيدا، رپژويشتني بهره وامي بهره و مهرگ ده سه لماند.

ويستم باوهر په خۆم بيستم که مهرگ کو تايي نيبه، ويستم له ده ستي عه ده ميتک راکه م که شه وو روژ له وديو په نجه رده که مه وه وه ستاوه و سه يرم ده کات.

نه مه شيان خه يالتيکي پوچ تر بو!

به خۆم ده ليم: " پيره ميژد، گەر نه مجاره سه رما ليتدا، ده مریت!"

چ حيسابگه ليتکه! چ حيسابگه ليتکي پيکه نينا وييبه. ده شي چل سالي هه رگيز

نه يه ت.. ده شي قه ت نه يه ت!"

له قاپ و قاچاخه نه شو راوه کاني پال ديواره که ده نوپم، له ورده ناني سه رکومباره که، له و مشکه ي که له ناوه راستي هو ده که دا راوه ستاوه و واقی و پرماوه!

له هه موويان زياتر دلتم بو هاشيمي ته نگ بووه، هه موو عه سرائتيک ده هات، تابلوکاني له گه ل خويدا ده هيئا، تابلوي ته يره ره نگا وره نگه کاني، هه موو تابلوکاني له بهره دمدا ريز ده کردن. ده يگوت: " گوي راديژه.. هاکا که وتنه خویندن.. گویت لييه؟"

هيچم گوي لينه ببوو. ده يگوت: " نه وه تا.. ده خوینن!" داده نيشت و هه مديس له باره ي ژنه چکو له قژ لوله که يه وه ده دوا، له باره ي شيرين خانم شيرينه که يه وه،

لهبارهی کارهکانییهوه، لهبارهی قسهکانییهوه، لهبارهی دهنگییهوه که له گمه گمی کۆتران دهچوو. لهبارهی چاوانی خێل و پیکهینی ساکارو لهبارهی بۆنی خۆشی لهشییهوه.

گوئێ رادهدێرم. دهنگیک دیت. دهنگی تهپهیی پێ، دهنگی قسهکردن لهودیدو پهغجهرهوه، دهشی کهسیک بۆ سهردانم هاتبی. بهدوای گۆچانهکهمدا دهگهڕێم، بهدوای کهوشهکانما، بهدوای عهینهکهکهما، دهبێ کێ بێ بیری کردووم؟ کێ؟ گرنگ نییه، ههڕگیز گرینگ نییه، تهناهت گهر غهڕیبهیهکیش بێ و به ههله پتیی کهوتبیتته ئێره، دهڕگای لێ دهکهمهوه و ئهمشه و لای خۆم گلی دهدهمهوه. نازانم ئهوه گۆچانه لهحنهتیهم لهکوئێ داناوه، دهستم به دیوارهکهوه دهگرم، به لیواری میزهکهوه، به پشتی ئهسکهملهکانهوه.

"پیره میزد، ناگات لهخۆت بێ نهکهویت!" به منی گوت.. به منیک که تهناهت بیرم له پیری نهکردبۆوه.

دهرگا که که لا دهکهم، سهڕ دهبهمه دهڕێ، گوئێ رادهدێرم. سهڕما و تاریکی و تهنهکهیهک زبلی بۆن گرتوو له پارهوهکه دایه. دهپرسم: "کییه؟ کهس لهوێه؟" بێدهنگیی. تا نزیک قالدرومه کان دهچم، نارام دهگرم. بهرزتر دهلێم: "دهرگا که کراوتهوه، وهرنه ژوورئ!" نا، کهس نییه.. وهک پێرئ و وهک بهسهر پێرئ.

جاران گهر کهسیک لهدهرگای داباو نههاتبایه ژوورئ، یهکسهڕ دهمانزانی که ئهوه ئهجمه دییه. ههیدهریی دهیگوت: "کورپینه، واباشتره قهت دهڕگای لینه کهینهوه، چیت ئهه زهلامه جیی متمانه نییه!" دهمانگوت: "ههیدهریی

گیان.. تاخر ئەحمەدی رەفیقمانە، نێمە ھەر ھەوتمان لە منائییەو پیکەو ھەورە بووین.. تاخر چۆن وادەبێ؟"

ئەنوەری دەیگوت: "بەلێ، زۆر ناجۆرە، بەلام چار چییە؟ ئەم زەلامە خەریکە ھەر شەشمان دەسخەرۆ دەکات."

ھاشمی دەیگوت: "ھەرچی ئپۆە بیلین"

عەزیزی دەیگوت: "من دەبێ بیرئکی لی بکەمەو، دوایی رای خۆم دەلێم."

دەگەرپیمەو پال زۆپاکە، دادەنیشم و بەتانییەکە لەخۆمەو دەپێچم. کئی دیت بۆ لام؟ بەم سەرمایەش! بەم شەو تاریکە بەفرانبارەش! ناگری زۆپاکە زیاد دەکەم، ھەلەلەرزەم. گوتم: "شیرین خانم، تۆ ھەمیشە خەریکی چینی مەلپێچیت بۆ نێمە. لەبەیانییەو تا ئیوارە خەمی ئەو تە کەنەبا یەکیکمان سەرمای بیت، تاخر چۆن ئەو نەندە ژنیکی نازەنن و شوخ و شەنگ و میھرەبانیت؟ کە وامگوت، پیکەنی، لەو پیکەنینە منالانە جوانانە ی کە ھێشتا لە گویمدا دەبیبیەم، ھێشتا ھەندئ شەو تیکەل بەخەونئکی ناخۆش دەبێ و دەکەوئتە زرنگەو نارام دەکاتەو."

خۆزیا ئیستا بەیان ی با، خۆزیا ئیستا کاتیک با کە بۆنی ھاوینم لەدەرگا و دیوار کردبا، رادیۆکە دەکەمەو، ھەوالەکان، من لە ھەموو شتیک بی ناگام. پیاویک ژنیکی کوشتو، پیاویکی تر خۆی کوشتو، لافاو ھەستاو، ھێشتا جەنگ بەردەوامە، ھەسەسێک بیتاقە ی بۆ دەرچوو، دنیا ھەمان دنیاکە ی جارنە، رادیۆکە دەکوژنمەو.

ساعات بیست دەقیقەى دەوی بۇ ھەشت، نۆزدە دەقیقەى دەوی بۇ ھەشت، شانزە دەقیقە.. پانزە دەقیقە.. دوانزە دەقیقە.. دە دەقیقە.. نۆ دەقیقە.. پینج دەقیقە.. ساعات ھەشتى ریکە.. ئەمشەو ھەز دەکەم تەواوی سەعات ھەشتەکان بەیادی خۆم بینمەو. ھەز دەکەم پرسیار بکەم. ھەز دەکەم لەخۆم بنۆرم. لە تەواوی رۆژەکانم. لە تەواوی لەھزەکانم بنۆرم. ھەز دەکەم جارێکی تر تەواوی ئەم ھەفتاوە چەند سالییە بەدەوری خۆمدا ریزکەم و سەیریانکەم. سەیری ھەموو ئەو رۆژە لەدەست چووانە بکەم، ئەو رۆژانەى کە ھەتا فریاکەوتم سەیریانکەم، کە ھەتا فریاکەوتم دەستیان تێو بەدەم و بۆنیانکەم، رەویبونەو، چەند سوک و ھاسان رەویبونەو، چەند بى ھات و بات و بەسوئ.

رۆژێکیان عەزیزى پرسى: "دەتەوی لەسەرەو دەست پى بکەیتەو؟"

بیرم کردەو نا. ھەر بە راستی نا. لە سەرەو دەست پى بکەمەو تاج ببى؟ تا چ بکەم؟ مەگەر دلتیایم رینگەىکى تر ھەبە.. کە دەشزایم نیبە.. لانی کەم بۆم نایبە. گەر ھەزار جارى تر لەسەرەو تى ھەلچمەو، دیمەو ھەمان شوین.

جەلیلی گوتى: "مەلومە کە رینگەىکى تر ھەبە، ملیۆنێک رینگەى تر ھەن،

خۆت نەتویست، وا ئیسراحتەر بوو کە نەتەوی!"

ھەیدەرى گوتى: "ھاوڕێیان، بۆ خۆتان واباشترە بەقسەم بکەن، من نەیتى

سەرکەوتنم لە ژياندا دۆزیو تەو، باوەر بکەن دۆزیو تەو!"

عەزیزى گوتى: "خۆزیا دەرفەتى رۆیشتن ھەبا، خۆزیا تەوانرا باشتیک کرابا!"

گۆتم: "منیش دیم. ھەرکەسێک ناوی خۆی لى بێنى و پروات، منیش لەگەلى

دەچم!"

حهیده ریی گوتی: "هاورپییان، هاورپییانی تازیزم، خۆتان کهر مه کهن، نه کهن له خۆشیدا هاربن. مه گهر بۆ ههر شویننیک پرۆن لیره باشتره؟ بهرد له جینگه ی خۆی سهنگینه."

ئه نوه ریی گوتی: "وهرن بابچین بۆ پیاسه، شار بۆته چراخان، جهژنه، یانسیب راکیشان و پیش برکپییه، هه موو شویننیک پره له نیشانه ی رانومایی، بابچین بۆ سهیر، مانه و بیه تمان بهرز ده بیتهوه."

هاشمیی گوتی: "هه رچی ئیوه بیلین، قاییلم." ئیمه چیمان گوت؟ تاخر ئیمه کۆ بووین؟ ئه وه ی ههیده ریی ده یگوت. کاک ههیده ریی.

شیرین خانم گوتی: "سه برکه ن تا ئه همه دییش بیته. به ته نها جیی مه هیلن."

حهیده ریی گوتی: "قهت ئه مه راست نییه، ئیه مالی کهن."

گوتم: "ئه همه دیی گیان، تاخر چیه؟ له چیی ده ترسیت؟"

وه لآمی نه دامه وه.. وه که هه میسه مات و غه واره، هیشتا هه ندئ شو واده زانم که راپراوه ته وه، ته په ی پیی ده ناسمه وه، دهنگی ههنگاوناننیک سست و بی ده ره تانانه که هه لده هاتن و نه یانده زانی رووبکه نه کوئ.

شتیک بهر شووشه ی په نجه ره که ده که ویت. گوئ راده دتیرم. و ابزانم (با) یه یان کزه ی سه رمایه، یاخود پالده په ستۆی تاریکییه. مشکیکی زلی رهش خه ریکی کرۆژتنی چمکی په رده کهیه. خۆزیا که سیك بۆ سه ردانم ده هات. خۆزیا که سیك له ویدیو په نجه ره وه بانگی ده کردم. هیهج نه بی جارن فاتمه ده هات. ناوی فاتمه نه بوو. ناوی روقیه و سه کینهش نه بوو. نازانم ناوی چ بوو. ناوی هه رچییه که بووی،

گرینگ نییه. گرینگ نهویه کهسیکی باش بوو، کهسیکی جیا له من، کهسیکی تر بوو. هفتی دوو رۆژ دههات. پهردهکانی ههلهدانهوه، پهنجهرهکانی دهکردنهوه، چهرچهفهکانی دهتهکاندن، دیدانه بهرهار، قاپ و قاچاخهکانی دهشۆردو جل و بهرگهکانی کۆدهکردنهوه. چ بۆنیکی خوشی لی دههات! بۆنی دهروهی لی دههات، بۆنی کۆلان و شهقام، بۆنی دوکان و جۆگهلهو پاسی لی دههات، نامادهیی ههبوو، لهویدا بوو، پهیهوند بوو بهمنهوه، لهبهرامبهرمدا بوو، دهمزانی که نهگهر بدویم گوئی لیم دهیی، گهر برۆم ده مبینی، لهبوون و نهبوونم حالیی دهبوو، بهردهوام خهریکی قسهکردن بوو، بهلام نك لهگهله من، بهلكو لهگهله میزو کورسییهکان، لهگهله دهسکی دهرگاوه بهلوعهی سهماوه، لهگهله گسکهکهی دهستی و لهگهله نهو جلکهی که خهریکی شتنی بوو، پهیههندی لهگهله ههموو شتهکانی دهووبهیدا ههبوو، لهگهله مهسینه، لهگهله فهرش، لهگهله باول، لهگهله مقهست و خاکهناز. لهزوبانیان دهگهیهشت، ببوه بهشیک لهوان، لهگهله من نهدهوا، دهشی جار ناجار شتیکی گوتبی که من گویم لی نهبووی، گویم گران ببوو، بیرمه تهخیر رۆژ که هات. قزیان لهبنا بریبوو، لهناوهپراستی هۆدهکهدا دانیهشت و دایه خوهری گریان. گوتی: خانهکهی ناوها قژی بریوه.. داویتی به نارایشتگاکی سهری کۆلان تا بۆی بکاته کلاوهقژ. نهو قسانهی بۆ من نهکرد، بهلكو بۆدهرگاوه دیوار و نهسکهملهکانی کرد، بۆ فهرش و قاپهکانی باسکرد، رۆیهشت و تیت نهگهراپهوه. زۆر دههپکه، ههوت یان ههشت سال لهمهویه، ئیستا تهنهها مشکهکان هه، مشکی زلی رهنگ خۆله میشیی که هیدی هیدی ههموو شتی که دهکرۆژن.

چ با یه کی رموزنه.. نه دی له کوپوه دیت؟ ده شی له لوله ی زوپاکه وه بیت. نه مشه و زووتر ده نووم. ده چمه سهر قهره و پله که م و به خۆم ده لیم: " پیره میرد ناگاداربه. گهر نه مجاره سهر مات بی ده مریت!" ده ست ده نیمه نیو گیرفانی چاکه ته که م، له بنه کهیدا دوو سی ده نک گوله به رۆژه و نوقلیک له تویی خرتکه و پرتکه کاندان، ده ریاندینم، نوقله که ده نیمه ده مم، رهق و ناخۆشه، تفی ده که مه وه، له نوقله کانی شیرین خانه. گیرفانه کانی شیرین خانم هه همیشه پر بوون له نوکی برژاوو نوقول. پر بوون له ده زووی رهنگاو رهنگ و گوله یاس. بیرمه نه و رۆژه ی که بۆ یه که مجار بینیم، ده رگای هوشه ی مائی هاشیمی له سهر پشت بوو، نه نوهری گوتی: " هاشیمی میوانی هه یه!" چووینه ژووره وه. ههیده ری گوتی: " به لئی به لئی، حالیی نه بووم. نه مه کییه؟ نه م شته نه تیکه یه هی کام ولاته؟" شیرین خانم به جلکه وه له ناو هه وزه که دا بوو، ناوی به خۆیدا ده کرد، روخساری دابووه بهر فواره که و پیده که نی.. نه نوهری گوتی: " به راستیی شتیکی سهیره، هینده ی میرووله یه که، میرووله یه کی خه پان!" هاشیمی له قه راغی باخچه که دا له سهر نه ژنۆ دانیشتبوو، وړ و کاس، ده می نیوه داچراو و چاوانی خه والوو. پیلووی نه ده تروکاند، بی جووله و هه ناسه شی نه ده دا. عه سکه ری گوتی: " چند وردیله یه، ده کری له هه موو شوینی کدا هه لگیری، ده کری بیخه یته گیرفان و له گه ل خۆتا بییه ت بۆ دایره. " ههیده ری گوتی: " یه که مجار پیویسته بزانی چ کاره یه، نه سل و فه سلی چیه!"

شیرین خانم دهستی بۆ راوه شاندین. هوشه که ی پر کردبوو له قاقای پیکه نین و شه ره ناو، کوتره کانی هاشیمی به ده وریدا هه لده فرین، په له پیتکه ی له تاوه که ده دا و

دەپىرژاند بە دەم و چاۋى كاك حەيدەرىي دا. . شتىكى گوت تىنەگەيشتىن، دەمى پر بوو لە نوقول. بە خۇشحالىيەو تەماشاي دەكردىن، وەك بلىي دەمىك بى هەموومان بناست، نەماندەزانى چ بلىين، نەماندەزانى چ بگەين! شيرين خام لە حەوزەكە ھاتە دەرەو، پى خاوس و تەر، خۇي بە ھاشمپىەو لكاند، سەرى نايە سەرشانى، شتىكى بە گويدا چرپاند.

حەيدەرىي گوتى: "چەند بى حەيايە!"

نەنەرىي گوتى: "رەنگە دز بىت!"

مەھدەوىي گوتى: "وا باشترە دەرىكەين!"

ھاشمىي مات و واق ورمائو، لە شيرين خانى دەنۆرى، باوهرى نەدەکرد، ھىور ھىور، بە دوو دلئى، بە ترس و پارىزەو دەستى ھىنا بە قزى تەر و قامكە درىژ و بارىكەكانى شيرين خام دا، ھىند ھىور كە وەك بلىي بترسى لەوھى شيرين خام بدات لەشەقەي بال و تەرە بىت. گوتى: "فريشتهي رەجمتە، نىردراوى خودايە" حەيدەرىي بردىيە لاو. لئى پرسى: "ناوى چىيە؟ كىيە؟ لەكام بنەمالەيە؟" ھاشمىي تەماشايكردىن. چاۋى لە چاوانمان برى، سەرى پاوھشاند، خۇيشى نەيدەزانى شيرين خام كىيە و لەكام بنەمالەيە. گوتى: "دەرگاگە كرابۆو و ھاتە ژوورەو وەك كۆترىك، وەك گىايەك كە كوت و پر لە باخچە سەوز دەبى. چوزانم. ھاتو و پرايەو!"

جەژنى لەدايكبونى كاك حەيدەرىي بوو. گوتمان بەو بۆنەيەو شتىكى باشى بۆ بگرين، شتىك يادگارىي ھاوپىيان. نەنەرىي گوتى: "من جوتىك كەوشى خۆماليى بۆ دەكرم." مەھدەوىي گوتى: "با شتىكى بۆ بگرين بە كەلگى بىت. بۆ

نمونه سیتیک سکل و سپانه بۆ ترۆمبیله کهی، یاخود مشاریکی کاره بایی بۆ باخچه کهی. "عهزیزی پرسی:" یا حهزرتی عهباس! ههمدیس جیژنی له دایکبونی ههیده رییه؟" شیرین خانم تهیره لوبیکی به دیاری بۆ هینا. قه فسه کهی دایه دهستی کاک ههیده ریی و وهک هه میسه کاتی که شهرمی ده کرد، ملی به لاره وه برد. دواتر بهر گوئی که وته وه که قه فسه سی تهیره که یان خسته تته نه مبار و به قوماشیک دایانپوشیوه. کاک ههیده ریی گوتبوی:" دهنگی خهراپ نییه، به لام له ناوه ختا ده که ویتته خویندن. شتیکی نيزعاجه!" شیرین خانم هیور نه بۆوه، دهگریا و داوای تهیره کهی ده کرده وه، خهریکبوو نه خۆش که ویت. ههیده ریی گوتی:" تهیریکی ده تومانیی تهو بیته و بهرده یه ی ناوی. وهرن بۆی بهر نه وه. پیی بلین تیر له م شته ئه نتيکانه بهم ناوه دا نه هینیت!" نه بهینا.. تیر نه بهینا.

به فر که وتوته بارین. ورد و خیرا. به تانییه که تا ژیر چه ناگه م راده کیشم. هیور هیور هه ناسه ده ده مه وه تا هه وای ساردی هۆده که نه مخاته کۆکه. نارام ده گرم تا شتیکی پروودات. تا لانی کهم ههست به برسیتی بکه م. ههست به خه و. ههست به شتیکی جگه له دانیشن و نارام گرتن.

دهنگی بارینی به فر دیتته گویم. وهک بلئی له نیو سهرمدا، له نیو دلما، له نیو چاواندا بیاریت.

به خۆم ده لیم:" پیره میرد، نه مشه و رهق ده بیته وه! هیشتا تازه سه ره تای زستانه و زۆری بۆ هاوین ماوه."

گوتم:" عهسکه ریی گیان. تهو سه فهره چ بوو که باسکرد؟ نارۆیت؟ نارۆین؟"

لای دایکییهوه دانیشتبوو. قژی بۆ شانه ده کرد. شانی ده شیتلا، خواردنی
به ده مییهوه ده کرد.

گوتی: "وا هیئور هیئور خه ریکه درهنگ دادیت. ناخر کهنگی؟"

گوتی: "دایکمه. چیی لی بکه م؟ پیوهی گرفتار بووم."

کردبوویه کۆلی و ده یگه پان. ته ماشای کردم. گوتی: "تۆ له جینگه ی من بایت
چیت ده کرد؟ ها؟"

حهیده ریی گوتی: "ژیان مه سه له ی دوو زائید دوو ده کاته چواره. ژیان یاسای
خۆی هه یه. بونیاده می ژیر هه میسه به خته وه ره."

وا باشتره هه ستم و بیر له شیو بکه مه وه. بیر له خه و. بیر له م سه رما ترسناک و
له م مشکه نه حله تییانه ی که هه موو ماله که یان قۆرخ کردوه. له بیر ی سبه یینی و
ته واوی پۆژانی داهاتوودا بم!

*

②

كاك ئەحمەدىيى بە دوو دىيىپەۋە تەۋقەى لەگەل ئەو دەستەدا كرد كە بۆى راگىرا بوو. بە نابەدلىيى گوشىيى و بە پەژارەۋە پىكەنى. ھەۋلىدا خۆشحال خۆى پىشان بدات، بدوئىت، تەۋقە بكات. خۆى بناسىنئى و ئەحوالى ھەموۋان پىرسىت. ھەۋلىدا لە ھەموۋان توندتر پىكەنى و بلى: "بەراستىيى نوكتەيەكى خۆشبوۋ!" ھەۋلىدا سەر بلەقىنئى، سەرسام بىت، پوونكردەۋەى بوئىت، ھەۋلىدا مۇتەئەسىف بى و ناۋىشانى باشتىن پزىشكى گەدە ھەلېدا. ھەۋلىدا ئارام بى و ھەستبكات كە بوۋنى ھەيە، كە زىندوۋە، كە لەگەل خەلكانى تردايە، كە شوناسى ھەيە، كە ناترسىت، كە بەختەۋەرە و ئەمەيش مايەى خۆشحالئىيە.

كاك ھەيدەرىيى گوتبوۋى: "بەلئى. ئەمەيە مەعنەۋىيەت. جىيى خۆشحالئىيە!"

كاك ئەنۋەرىش گوتبوۋى: "سوپاس خودايە.. زۆر زۆر سوپاس."

كاك مەھدەۋىش لەنامەكەيدا نوسىيىۋى: "راست دەكەن. پىۋىستە مەرۋە

ھەمىشە سوپاسگوزار بىت."

كاك هاشیمی میهره بانیش پیکه نیبوو. له خه یاری بیستانه که ی بۆ هه مووان ناردبوو. گوتبووی: " به به به. بهراستی ژیان جوانه. من له قولایی دلوه سوپاسگوزارم."

تهنها شیرین خانم ناوچهوانی دابوو بهیه کدا. سهری خستبووه سهه لیواری پهغچه که و به تیلهی چاو ته ماشای نه همه دیی کردبوو. گوتبووی: " چ هه وایه کی پیسه! ئیدی هه ناسهی تیدا ندری. بونیادهم دهیه وی سهه بنیتهوه، دهیه وی واز له هه موو شتیك بینی. " چوبووه نهو دیو دره خته کانهوه و له وی گریا بوو. نیستایش لهو تیدایه، دوو ریز پیشترا. به هه مان چاوانی خه مینی فرمیسکاو و هه مان دهستی چکو له وه که له نیو دهستی كاك هاشیمی دا بزر بووه. به هه مان نیگایشه وه که هه همیشه هه موو شتیکی ده بینی و له هه موو شتیکیش ده گه یشت. كاك نه همه دیی قاچه ناوساو و ده رده داره که ی دریز کرد و سهری به پشتی کورسییه که وه دادا. شتیك لهو جه معده دا دلی داده خورپاند. شتیکی دوژمنانه و نامۆ. شتیکی دهست دریز که رانه و نائینسانیی. له ناپۆره ی سهه ره کانی رووانی: که له پال یهك، هینده ی یهك، وه کو یهك. لهو هه موو دهه م و چاوه ی رووانی: پیکه وه لکاو، له یهك چوو، یه کسان. لهو هه موو دهسته ی رووانی: مل که چ، یه کگرتوو، زه لیل. لهو هه موو پایه ی رووانی. لهو هه موو پیتلاوه قهیتانداره بزیاخکراوه و لهو هه موو پانتۆله ره ساسییه توتووکراوه و لهو هه موو چاوه ی که له یهك شوپنیان ده نۆری. لهو هه موو ددانه رزیوه پرتوکاوه زه رده، لهو هه موو ورگه ده ره پریوه رووته، شتیك لهم گرو پیکه وه په یوهسته یهك دلوه بهرز ده بووه که هه ناسهی توند ده کرد، دهستی ده نایه بینی و چنگی به دلیدا ده کرد.

جیژنی پانزیه مین سالژۆژی دامه زانندی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) بوو. حهیدهریی، عهسکه ریی و هاشیمی له ریزی دوهم دانیشتبوون. سه به ته گوئه کانیا ن له سه ر شانۆکه بوو، کارته که ی حهیدهریی بریسکه ی ده هات. ده ورانده وره که ی ریشال ریشال و لیواریکی زیرکه فتی هه بوو. ناو و ئیش و پله ی خویندنه که ی به پیتی دره وشاوه له سه ر هه لکۆلرا بوو. گو تبه وی: "ئه مشه و شه ویکی گرینگه. شه وی شکۆو شانازییه. هاو رپیان گه ر ئیمه نه باین، دونیا چهنه چۆل و هۆل ده بوو!" کورسییه که ی کاک مه هده ویی چۆل بوو. چاوه رپی بوون. بریار بوو له (گورگان)* وه بیت. نه نوهریی چاویکی هه ر لای ده رگا که بوو. ده یگوت: "ده گات. هه ر ئیستا سه رو که لله ی پهیدا ده بیت. دوینی شه و خه وم پیوه بینی. هه رچییه ک بئ ته ویش وه ک من کارمه ندی ئه م کۆمپانیاییه. دارو نه داری هی ئیره یه."

که سیئک شتی ده خوینده وه، بالای نه ده گه یشته مایکرۆفۆنه که. له سه ر نووکی پا راوه ستاوو هه ناسه برکیی پیکه وتبوو. ئاره قه ی کردبۆوه. قه سیده یه کی درژی له وه سفی به ره مه ته ندروستییه کانی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) دا نووسی بوو. سه ری بۆ راده وه شانده. ده سته ده خسته سه ر دلّی و له کۆتایی هه ر به یته کی شدا تاهیتی بۆ هه لده کیشا.

ئه نوهریی له پشتی شانۆوه به ملاولادا راپه ده کرد. به رپوه به ری به رنامه که بوو. لیئکدا لیئکدا چمکی په رده که ی لاده دا و به په ژاره وه له کورسیه چۆله که ی مه هده ویی ده نوپری.

* گورگان: ئوستان و ناوه ندی ئوستانه له باکووری ئیران.

لهوسهري هۆله كهوه دهنگي چهچپ دههات. نهحمهديي ناوري دايهوه و به دلهره پراوكيپوه سهيري دواوهي كرد. سهرو سهكوتهكان ههر ههمووي نااشنا بوون. رووي وهرگه پراوند و دهستي هينا به جينگه تهقه له كاني سهريدا كه هيشتا نازاري هه بوو. ههمديس نهو گرپه بي هويه بهربووه لهشي. نهو كيتمه جهه نه ميه كه ناويتهي چلك و خوينيكي شهيتانيي ببوو. تهواوي دهريچه كاني پيستي پر كردبوو له تاريخيه كي وشك و قورس. ماده دهيه كي كانزايي پر كردبووه ناو سهرييه وه، رۆي كردبووه ناو دلپيه وه، رۆي كردبووه ناوچالي چاوانيه وه. پيده چوو دره ختيكي ديريي بي و تهپ و تۆزي (با) ي هزار سالهي له سهه نيشتهي و قورسايي ههموو لاشهكان، ههموو ساته وه خته كاني ميژوو، ههموو بوونه وه و هه بووه كاني خرابنه سهه سينگ. بييري ژووره كه وه ته وه، بييري ژووره بي هه تا وه كه وي و قهره وي له ته خته ميه كه كه خه و نه بي ههموو شتيكي تري بو ديني. بييري ليفه يه كه قورسته له شاخ و له شي پي رانايهت. بييري بالشتيك كه به دريژايي شه و ده بيته بيابانيكي وشك هه لاته ي پر درك و خرپه بهرد و ئيدي نووستن ده بيته سه فه ريكي ترسناك به ژير دونيادا، ده بيته سه فه ريكي به نيو هه راوزه ناي ته هه ميه نان و هزار رۆحي سه ره گرداني شهيتاني و با ي سيحريي و ههموو شتيك هيند به ربادو بي شيرازه خو ده نويني كه وهك بليي زه ميني بهر له خه ليقهت بي و هيچ كهس ته نانهت خوداش بووني نه بيته. بزربوونيكي ته وار و ته نيائي و مرؤقيكي ناموو دردمه ند كه ههموو نهو ساته وه خته شومانه ي ته زمون ده كرد.

بييري كه وته وه كه زوپا كه نه وتي تي دا نه ماوه. بييري كه وته وه كه گلويي راره وه كه سوتاوه. له هه مان شوينه وه دهستي پي كردبوو. له هه مان پي ليكانه

تاریک و تەنگ و ساردە کەوێ. عەردە کە ی ژێر پای دەمی داچەربوو. تا دوا نەۆم
خەڵۆر بێۆه — چەل و دوو دانە پێپلیکانە - ناکا، کوت و پەر، وەکی خەو، وەک
ساتەو خەتیکێ نەندێشە، دەستیک لە غەیبەوێ درابوو بە پشتیدا و کەوتبوو
خوارەوێ. دوا ی ئەو روداوێ قاچی سێ مانگ لە گەچدا بوو. هێشتاکەش هەر تازاری
مابوو. شەوانە دەئیشاو دەکرایەوێ.

کاک حەیدەری پێکەنبوو. هاورپێانی تریش پێکەنبوو. تەنانەت کاک
هاشیمی میهرەبانیش باوەرێ نەکردبوو. روداوێکی ساکار بوو. زۆر کەسی تر بەر
لەو هەڵدێرا بوون و ئەگەری هەڵدێرانی هەمووانیش زۆر بوو. خاوەن مائەکە
بەر لە هەموو کەسێک شایەتی داوو. گوتبووی: لەوێ بوو و بینویەتی کە قاچی
کاک ئەحمەدی خلیسکاوه و کەوتۆتە خوارەوێ. ئەمە روداوێکی تازە نییە. هەمان
ش بەسەر کرێچییه کە ی پێشوشدا هاتوو. ئەمە شتیکێ تازە نییە و بپرایەوێ.
لە گەڵ ئەمەشدا کاک ئەحمەدی دلتیابوو کە بە رێکەوت نەکەوتۆتە خوارەوێ.
سەر خۆش و گێژو وەر نەبوو، قاچیشی نەخلیسکاوه. بەلام کەوتوو. بۆ؟ چۆن؟
کاک ئەنوەریش پێکەنبوو. گوتبووی: "باشە. دەبوو گلۆبی سوتاری پارەوێ کەت
گۆرپیا. دەبوو لەو تاریکاییەدا زیاتر ناگادار بایت!"

دەشی کاک ئەنوەری راست بکات. بەلام ئەو نەو بەردە لە حەنتییە چی؟ ئەو
بەردە نادیارە کە نەدەزانرا لە کوێو هەڵدراوه و بۆچی هەڵدراوه. جێ تەقەلەکانی
سەری هێشتا ساریژ نەبوون. شانزە دانە تەقەل. شەوانە دەبرژانەوێ لە تاو تازار
گرمۆلە دەبوو. هاورپێان نیگەرانی خۆیان دەربڕیبوو. روداوێکی ناچۆر بوو.
بەتایبەتی کە هێشتا ناوساوییه کە ی قاچی کاک ئەحمەدی نەنیشتتبوو و سوتی

ئەو روداۋەي بىر نەچچە پۈتۈن. بەھەرھال ئىتر بەردىك بوۋە ۋ ھەلداۋە. لەو جۆرە بەردانە بەر سەرى زۆر كەس كەوتۈن. كاك جەلىلىي گوتتۇ: "بەر سەرى ئىمەش كەوتتۇ، بەر سەرى ھەموومان كەوتتۇ. ھەناسەدان لەم رۆژگارەدا شتىكى ئاسان نىيە!" كاك ئەھمەدىي ئەو قسانەي قەبۇل بو. قسەي نەبو. گوتتۇ: "راست دەكەن. ئەو بەردە نەگىراۋەتە سەرى من. نەگىراۋەتە سەرى ھىچ كەس. ئەو بەردە جگە لە كەوتن چ مەبەستىكى تىر لە پشەتە نەبو. دەبو بەكەي. دەبو بەر سەرى يەكەك بەكەي ۋ من لەوي بووم. ھەر كەستىكى تىر لەوي با، ھەمان بەلەي بەسەر دەھات. من، ئىو. جىاۋازى چىيە؟ دواجار دەبو سەرى يەكەك بەكەي."

ئەو پىاۋەي كە لەتەنىشت كاك ئەھمەدىيە ۋە دانىشتبو، پىكەنى. سەرى لەقاند ۋ پەرسى: "ئىو دەلەين چى؟ بەرشاستىي سەرنج پاكىشە." كاك ئەھمەدىي گوتى: "بەلەي ۋاىە. سەرنج پاكىشە." ۋاى گوت ۋ پاجلەكى. سەرو سەكوتى ئەم پىاۋەي پى ئاشنابوو. ئەم چاۋە ساكارو پامارو ھەپەساۋانە. ئەم دەمە داچەقاۋە. ئەم بوۋنەۋەرە خۇشھالە بۇيماخ لەملە پۇشتە ۋ پەرداخە. ئەم دەستانەشى بىنىبو. دەيناسىنەۋە. ئەو شەۋە لە تارىكىي سەر قالدەمە كانا ئەم دەستانەي لەسەر شانىي ھەست پىكردبوون. لەو دەستانە دەترسا. ھەر ئەم دەستانە ئەو بەردەيان كىشابوو بەسەرىدا ۋ لە ھەموو جىگايەك بەدۋاىەۋە بوون. نازارىيان دەدا، دوژمنايەتپىيان دەكرد. ئەم دەستانە بۇنى مەرگىيان لىدەھات، بۇنى بالادەستىي ۋ داگىركارىي. شەۋانە دەھاتنە لاي، لە خەۋنە كانىدا، لە قولايى زەينە ھىلاك ۋ شىپرزەكەيدا، بۇ ھەر جىگايەك رۇيشتبا ھەستى بە تامادەپىيان دەكرد، دەپىينىن. لەشوشەي

په نجره كاندا دهیبینین، له نیوان نهو دهستانه دا دهیبینین که شیشی پاسیکیان گرتبوو. له نیوان نهو دهستانه دا دهیبینین که نانیکیان له نانه وایه که وهرده گرت. لهو دهستانه دا دهیبینین که سلاویان ده کرد، که دهیانوسی، که دهیانژمارد، که دوغایان ده کرد، که که سیکیان ده کوشت یا خود نهوازشتیان ده کرد. ته نانه ت نهو شه و هیش له مائی کاک حهیده ریی نه م دهستانه ی بینیبون، له حهژمه تا له رزی لیته اتبوو، نه دی نهو دهستانه هی کی بوون؟ هی کاک حهیده ریی بوون؟ هی نه نوه ریی، هاشیمی، عه زیزی، عه سکه ریی. هی کی؟ هه مان نهو شه و هیش بوو که نهو روداوه سهیره ی تیا قه و ما بوو. کاک حهیده ریی گوتبووی: "خه تای خۆته. نه گهر لای په نجره که وه نه بایت، ده رگا که بهر که پووت نه ده که وت، دگانه کانت نه ده شان. که موسیبه ت هات بی سرته دیت، مرۆڅ پیویسته هه میشه بو نه م جوړه پیشه اتانه هه ر چاویکی بکاته چوار چاو. ده بی حسیبی نه وه بکری که کوئ مه ترسی لی که متره، مرۆڅ له ویدا بی. باشه تو بوچی لای په نجره که وه را وه ستا بوویت؟ بو ده تو یست بزانت له کولان چ باسه؟ بو ده رگا که نه ی کیتشا به ده م و چاوی کاک نه نوه ریی دا؟ له بهر نه وه ی به دیار ته له فزیونه وه دانیش توه و کاری به که سه وه نه بووه. بوچ که پووی کاک هاشمی نه شکا؟ له بهر نه وه ی به گول و به که ناریه کانیه وه خه ریک بووه. بو به رده م و چاوی من نه که وت؟ له بهر نه وه ی حیساب بو هه موو شتیک ده که م، ده زانم له کوئ را وه ستم. ده ک موزمه عیل بیت. گوتم و ره دانیشه، قسان بکه، رۆژنامه بخوینه وه، خسته پرکه ره وه، فال بگره وه، شه ره شیعر بکه، فیکه لیبه ده، خۆت به شتیکه وه خه ریک که. بچو بو سینه ما. تار

بۇ ھەنگىراۋە؟ بەكورتى نازىزى دلەكەم نارام بگرە. تاخر چىتە؟ بۇ ئۆقرەت لى ھەنگىراۋە؟
چ مەرگتە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتبوى: "سې ددان ئەو ھەموو قسەيە ناھىتى. دە ددانى ترت
ھەن. كەپووشت چاك دەبىتتەو. بىرت دەچىتتەو."

كاك ئەھمەدىي قەبولى بوو. تەنئى گوتبوى: "بۇچى من؟ بۇ دەبى بەر دەم و
چاۋى من بکەوى؟ خۇ ئىۋەيش ھەبوون. ئىۋەيش جار ناجار لای پەنجەرەكەو
دەوھەستن. بۇچى دەبى بەردىك لە ئاسمان بکەوئىتتە خوار بەرسەرى من بکەوئىت؟ بۇ
ھەمىشە من؟ غەزەبى كىم لى گىراۋە؟ كى دوژمنمە؟"

ئەو پىاۋەى كە لە تەنىشت كاك ئەھمەدىيەو دانىشتبوو، كەوتە چەپلەلىدان.
پرسى: "ئىۋەيش لەم سابونە بەكاردىنن؟"

كاك ئەھمەدىي گوتى: "بەلى؟"

پىاۋەكە گوتى: "چەند كارتتان كۆكردوونەتەو؟"

كاك ئەھمەدىي لىي پروانى.

پىاۋەكە پرسى: "شقارتەت پىيە؟ واى گوت و ئاماژەى بۇ كاك ئەھمەدىي كرد
كە بىدەنگ بىت.

بەرنامە خۇشەكان دەستىيان پىكردبوو. مۇزىقا ژەنەكان جلكى خۇمائىيان
پۇشپبوو. كەمانچەژەنەكە ھەلامەتى بوو، مل پىچىكى ئەستورى لەملىيەو
پىچاۋو بەدەم پۇمىنەو كەمانچەى دەژەند. كاك ئەھمەدىي، تەپل لىدەرەكەى
دەناسى، مامۇستاي بىركارىي بوو، دەرسى بە كورەكەى كاك جەلىلى دەگوت.

پىاۋەكە گوتى: "چ ئاھەنگىكى خۇشە؟"

كاك نه حمه دبی سدرنجیدا که نیدی ناتوانی له سهر کورسییه که ی بهنگ بیت. هه ستایه سهریا، قۆچه کانی چاکه ته که ی داخستن و به هیواشی که وته پری. پیاوه که پرسى: "بۆ کوئی؟"

كاك حهیده ریی ئاوریدایه وه. نیوچه وانی گرژ کرد و به سهر ئیشاره تی بۆ کرد که دانیشی.

شیرین خانم به تیلهی چاو ته ماشای ده کرد. پاره وه که چۆل بوو، خزمه تکاره که سلاوی لی کرد و به په له کلۆ شه کره که ی ناوده می قووتدا. پرسى: "نه مریکتان هه بوو؟"

كاك نه حمه دبی سهری راوه شاندا و به واق ورماییه وه راوه ستا. خزمه تکاره که پرسى: "شتیکتان ده وی؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "په رداخیک ناو." وای گوت و ههستی کرد تینووی نییه.. گوتی: "نا.. نامه وی... هیچ"

خزمه تکاره که گوتی: "حه زتان له کیکه؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "به ئی. بیگومان." وایگوت و دلی داخو رپا. ته نگه نه فهس بوو. لای په نجه ره که وه راوه ستا و په رده که ی هه لدایه وه. ته ماشای به فره که ی کرد. له دره خته کانی رووانی که وه ک ناپۆره ی پیریژنانی سهرسپی نۆره یان بۆ مهرگ گرتبوو. ته ماشای شه قامه تاریک و دریژه که و شه تاقه په نجه ره روونا که ی کرد که له بینایه کی نیوه دیرینی به رامبه ردا پرشنگی ده دا. ههستی کرد، شیرین خانم له دووره وه ته ماشای ده کات.

له مائى كاك هاشمى بوون. شيرين خانم مهولووى بۇ كوردبوو. سفره مى مهولووى راخستبوو. دهستى گرتبوو. له نوقله تهبه پروكه كانى دابوويه بيخوات. كاك حهيدهرى گوتبووى: "گرينگ نيهه. بىرت دهچىته وه. مرؤڤ شته كانى بىر ده چنه وه. كاتىك نازارىك رووى تىده كات، دهكه وىته ناخ و ئوف، دهكه وىته هاوار هاوارو پاشانىش بىرى دهچىته وه. هميشه نازار بنه بر ده بى، يان ده رمان ده كرى، يا خود مرؤڤ پى رادىت."

كاك هاشمى له سهر قالد رمه كانى حهوشه دانىشتبوو، خهريكى چىن بوو. شىرزه و بى تاقت. دوو كۆترى شيرين خانم تهره ببوون. يه كه مجار كۆتره مىيه كه و دوايش نىره كه مى. تازه هىلكه يان دانا بوو. كاك هاشمى تى نه ده گه يشت. دهىگوت: "هيج كۆترىك هىلكه كه مى جى ناهىلى و بروات. مه حاله. چ بووه؟ بۆچى تهره بوون؟ خۆ لىره له هىچيان كه م نه بوو. ناو، دان، هىلاننه. هيج كۆترىك تا ههست به نزيك بوونه وهى كاره سات نه كات تهره نايىت. به لام نه دى كام كاره سات؟"

كاك جه لىلى گوتبووى: "كاره سات له هه وادايهه. بلاوه، له و تا وه دايه كه ده بخۆينه وه، له و دهنگه دايه كه گوى بىستى ده بىن. كاره سات به چار نايىنرى، به لام ههيه. له من و له نىوهش واقعى تره."

كاك نه نوهرى گوتبووى: "باشتره قسه مى لى نه كه ين!"
خزمه تكاره كه قاپى شيرىنى له سهر مىزى پال ديواره كه داناو پرسى: چا شتان
حهز لىيه؟

كاك نه حمه ديبی سهیری كۆلانی ده كرد. كه ستيك له دووره وه له ژير تاقيكدا
راوه ستابوو.

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك نه نوهری نه مسالّ زه حمه تيكي زوريان كيشا. ههر
خۆی سه رله بهری بهرنامه كانی ئاههنگه كهی ئاماده كردوه. "

كاك نه حمه ديبی پرسى: " ئه و پياوه ده ناسيت؟ ئه و پياوهی كه له وسهری كۆلاند
راوه ستاوه؟ "

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك مه هدهوی پياویكى باش بوو. خۆزيا نه رويشتبا بۆ
گورگان. حهيفه! "

كاك نه حمه ديبی به له پي دهستی ئاره قه ی روخساری سړی. جي ته قه له كانی
سهری ده كزايه وه. شتيك چنگی ده كرد به سينهيدا.

خزمه تكاره كه پيكنی. له هۆله كه وه دهنگی چه پله ليدان ده هات. كاك
نه حمه ديبی چمكى په رده كهی بهردا كه له نيو ده ستيدا گوشى بووی. هاته نه ملاوه و
به ترسه وه ته ماشای خزمه تكاره كهی كرد. پرسى: " چيه؟ بۆ وه ستاويت و ته ماشام
ده كهيت؟ چيت ده وئ؟ "

نه م بيچمه ی بينيبوو. له كوئ؟ كه نگی؟ نه و شه وهی كه كه وتبووه خواره وه؟ نه و
رۆژهی كه به رده كه سهری هه لتيشاندبوو؟ ده شى له خه يالدا بينيبیستی. ده شى
قه سى كاك حه يده ريبی و نه نوهری بيت كه ده يانگوت: " نه حمه ديبی گيان. تير وا
خه ريكيت به ته واوی شيت ده بيت. "

خزمه تكاره كه پرسى: " كورسيستان ده وئ؟ "

كاك ئەجمەدىي سەرى راۋەشاندا و چوۋە دەست شۆرىيەكە. دەرگاگەي لەو ديوەو داخست و گوئی رادىرا. دانەوتيوە. لەكونى دەرگاگەو تەماشاي دەرەوہى کرد. خزمەتکارەكە پشتى لىتى بوو. بەلوعەكەي کردەوہ. سەرى خستە بەر ناوہەكە. دەستى تەپرکردو هيناي بەمليدا. پەنجەرەي دەست شۆرىيەكەي کردەوہ و سەرى هينايە دەرەوہ. لەرز داىگرت و موچورکەي پىداھات. بەخۆي گوت: "ئەم پىاوہ كىيە؟ بۆچى لەوئى، لەژىر ئەو بەفرەدا راۋەستاوہ؟ چاوہرپىي چىيە؟"

بۆ پارپوہەكە گەرايەوہ، خزمەتکارەكە لاي دەرگاي ھۆلەكەوہ راۋەستابوو. تەماشاي ناھەنگەكەي دەکرد. كاك ئەجمەدىي پرسى: "چىيە؟ چ باسە؟"

خزمەتکارەكە گوتى: "چەند قەشەنگە!"

كاك ئەجمەدىي گوتى: "لەكۆلان دەلئىم!"

خزمەتکارەكە گوتى: "ھىچ نىيە قورىان. چ پەيوەندى بە ئىمەوہ نىيە."

كاك ئەجمەدىي گەرايەوہ لاي پەنجەرەكە و چمكى پەردەكەي لادا. ئەو كەسە ھىشتا ھەر لەويدابوو. بەفر ھىلەكانى روخساي دەسپىيەوہ.

لەناو ھۆلەكەوہ دەنگى چەپلە و ھەلەلە دەھات. خزمەتکارەكە گوتى: "قورىان وەرن سەيركەن. خۆشترىن بركەي بەرنامەكەيە."

كاك ئەجمەدىي پرسى: "ئەو پىاوہ كىيە كە لەژىر ئەو تاقدەدا راۋەستاوہ؟ چى دەوئىت؟"

خزمەتکارەكە كەوتە چەپلەكوتان. گوتى: "چ ناھەنگىكە! لەوەسف بەدەرە!"

ئەوجا كارمەندان رىزيان بەست. كارمەندە كۆن و پىشىنە پاكەكان، ئالاي كۆمپانىيان بەسەرشانەوہ. كارمەندە زلەكان وئىنەي لە جوارچىئوہ گىراوى

بهره‌مه‌کانی کۆمپانیایان به‌ده‌سته‌وه. له‌دوای نه‌وانیشه‌وه ریزی کارمه‌ندانى تازه و خیزانه‌کانیان.

كاك حه‌یده‌ریی و هاشیمی و عه‌زیزی راوه‌ستابون. چه‌پله‌یان لیده‌دا.

خزمه‌تکاره‌که گوتی: "نێستا نۆره‌ی كاك نه‌نوه‌رییه!"

ده‌نگی شه‌ییور به‌رزبۆوه. په‌رده‌ی شانۆ لادرا. کارمه‌ندان که‌وتنه‌ چه‌رینی مارشی کۆمپانیا. كاك نه‌نوه‌ریی له‌ناو تیوبی ده‌رمانی دگانیکدا که داده‌گیرساو ده‌کوژایه‌وه، راوه‌ستابوو. ببووه‌ پۆحی ده‌رمانه‌که. تاجیکی ره‌نگاوپه‌نگ له‌ فلچه‌ی ددانى به‌سه‌ره‌وه بوو. وه‌سفی خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت که نه‌رم و بۆن خۆشه‌ و دوژمنی باوه‌کوشته‌ی بۆنی ده‌مه. له‌باره‌ی شوپشه‌ بێ هاوتاکه‌یه‌وه ده‌دوا. له‌باره‌ی جیهادی پیروزییه‌وه دژی پوکی نه‌خۆش.

كاك حه‌یده‌ریی به‌گوتی كاك عه‌زیزی دا ده‌یچاندا.

كاك نه‌حه‌دییه‌ هه‌مدیس بۆ پارپه‌وه‌که گه‌راپه‌وه و پالتی به‌دیواره‌که‌وه‌دا. ده‌یزانی که که‌سێک له‌وسه‌ری کۆلاندایه‌ ژێر به‌فردا راوه‌ستاوه. که‌سێک به‌هه‌مان ده‌ستانی ناشناوه. چمکی په‌رده‌که‌ی لادا، وایه‌زانی خه‌ون ده‌بینی و چه‌ندین جاریش ته‌م خه‌ونه‌ی بینیه‌وه. ته‌م کۆلانه - ته‌م شه‌وی به‌فره، ته‌م دره‌خته‌ مردووانه، ته‌م بینا نیوه‌ ته‌واو کراوه‌ په‌شه و ته‌م سیبه‌ره‌ی له‌وسه‌ری کۆلاندان. هه‌موو ته‌مانه‌ی پیشتر چه‌ند جارێک بینیه‌وه. ده‌یانناسیته‌وه. ده‌رگاکی کرده‌وه و هات له‌سه‌ر بانیه‌که‌ راوه‌ستا. ده‌ره‌وه‌ سارد بوو. له‌رزى لیتهات، ده‌ستی هینا به‌ به‌فری سه‌ر تارمه‌که‌دا. هه‌وا زبرو و شک بوو. هه‌وا وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی تیژ چنگی له‌ ده‌م و چاوی ده‌گرت. ته‌نانه‌ت به‌فریش قورس و کانزایی بوو.

ئەو شەھەش ھەر بەفر دەبارى. ئەو شەھەى كە بە ھەلە وایانزانى دزە و دەسگىريان كەرد. كەوتنە بىراز كەردنى، جەلەكانیان شىتال شىتال كەرد. ئەوجا تىگەشىتن كە بە ھەلە دەسگىريان كەردووە. كلىلى دەرگای ھەوشەى بىر چووبوو. خاوەن مائەكە دەرگاكەى لى نەدەكەدەو. پىشتى لە ھەسەس و لەگىرفانىدا بۆ كلىلى زیادە دەگەرا. گوتبووى: "تېرە مائى منە و كلىلەكەم بىرچووە. دەبى بىناسن!" وای گوتبوو، پاشان بە ترسەو لەدەستى خۆى پوانىبوو كە خەرىك بوو لەنىو لەبى ھەسەكەدا تىك و پىك بەشكى. گوتبووى: "چ دەكەیت؟ بۆ دەستت گرتووم؟ چىت دەوئ؟" وىستبووى شتى تىش بلى. بەلام لەگەل یەكەم بۆكسدا بۆ زگى، ھەناسەى لەبەر پرابوو. لەژىر لىووە گوتبووى: "كئ دزە؟ شىت بوویت؟ بۆچى لىم دەدەیت؟" دانەوىووە تا چاویلکەكەى لەسەر نەرزەكە ھەلگىرئتەو. خۆین لە لووت و ژىر چاوانىووە بەسەر لىویدا ھاتبوو خوار. لە دەرگای دابوو. داواى یارمەتى لە دەرو دراوسى كەردبوو، دەستى بەسەرىووە گرتبوو تا كەمتر ھەست بە نىشى مەشتەكۆلەكان بەكات. گوتبووى: "باوەرەم پى بەكەن، بە ھەلە دەسگىرتان كەردووم!" تىدى لەھۆش خۆى چووبوو. ماوہىەكى زۆر چاوى نەبىنى بوو. چاویلکەكەى لەژىر پائىدا ھەپروون بە ھەپروون ببوو. داواى ئەو پوداوە سەرى لەگىژەو دەچوو. ھەمىشە دلى نازارى ھەبوو. كاك ھەیدەرى گوتبووى: "بەلئ، لە گەلتانام. بە راستى ھەلەىەكى گەلۆرانە بوو. پىوئستە بە تەواوى لى بکۆلئتەو. خۆشەختانە ياسا پارىزەرى ھەمووانە." كاك ئەنوەرى گوتبووى: "من پىم وایە خەتای خۆت بوو. تاخر بەو كاتە درەنگەى شەو لەدەرەو چىت دەكەرد؟ بۆچى وەك تىمە ناچىت لەسەعات نۆو بەھوئت؟ ھەسەسى فەقىر گوناھى

چييه؟ منيش له جيئي نهو بام هر لیت ده که و تمه گومانه وه. ناسایشی کۆمه لگه له منو تو گرینگتره!"

خزمه تکاره که پرسى: "گه وره م، تهن دروستیتان باشه؟"

کاک نه حمه دبی له پی دهستی پرکرد له به فری سهر تارمه که و هه لیگلۆفت. به روخساریدا هیئا. به لیوه وشک هه لگه راوه کانیدا. ده می کرده وه. ویستی هاواربکا. ویستی به له قه به ریته تارمه که. ویستی شتیك بکا. ناوړی دایه وه و له شیرین خانمی رووانی که له بهر ده رگاکه دا راوه ستابوو.

کاک جه لیلی گوتبوی: "ناوایه کاکى خۆم و زۆریش خهراپه. نه ویتر هاوړیت نییه، دوژمنته، بووه ته دوژمن. ده بی له گه لیدا بکه ویته زۆران. یان بخوی یاخود بخوړیت!"

کاک نه نوهری نهو قسانه ی پی وانه بوو. گوتبوی: "بونیا م یه ک تۆز ده دا و یه ک تۆزیش وهرده گریت. یه ک تۆز قایيله و یه ک تۆزیش ناقاییل. یه ک تۆز هه یه و یه ک تۆز نییه. ژیان جوړیکه له مامله."

شیرین خانم هیور هیور هه لده له رزی. ددانه سه ده فییه کانی چۆقه یان ده هات. پرسى: "بوچی لیته دا راوه ستاویت؟"

ناهه ننگه که کۆتایی هاتبوو. هه مووان خه ریک بوو ده رپۆیشتن. له دووره وه ده نگی نه نوهری ده هات. خو شحال و پیرۆزیایی له هه مووان ده کرد.

کاک حه یده ری هاوړیکانی بو ماله وه داوه ت کرد. کاک هاشمی به دواى شیرین خانم دا ده گه را. کاک حه یده ری له ژیر چه تره که یدا بوو. رینکوته که ی تا قووله پای ده گه یشت. ده سکیش و مل پیچ و کلاوه که ی له هه مان په رنگ بوون.

كاك نه حمه دبی لهو سیبهره ی رووانی که لهوسه ری کۆلان له ژیر به فردا
راوه ستابوو. به خزی گوت: "چاوه پتی منه. به دوا ی مندا هاتوو. وا باشتره له گه ل
نه ماندا برۆم. خۆم له ژیر چه تره که ی کاک حهیده ری دا قایم ده کم و دهستی کاک
هاشمی ده گرم. دنیا له ژیر چه تره که ی کاک حهیده ری دا تاسایشه. دهستی کاک
هاشمی ده توانی بهر لهو بهرده بگری که تیم ده گیری. نه مانه هاو پتی منن. بۆم
ده بنه قه لغان. ده مپاریزن."

كاك حهیده ری له پیش هه مووانه وه له پیلیکانه کان دابه زی. چه تره که ی
دیواره که ده خشا. کاک هاشمی خه ری کبوو به په له قۆبچه کانی پالتۆکه ی شیرین
خانگی داده خست.

ترومیله که ی کاک حهیده ری له بهر ده رگا بوو. جامه کانی دوا وهش به فر
پاکه ره وه یان پیوه بوو. زنجیری به هه ر چوار تابه که یه وه به ستبوو.

شیرین خانم گوتی: "خیرا که، بکه وه ری. با برۆین!"

كاك نه نوهری تاجه که ی نابوه بن ههنگلی و تهوقه ی له گه ل میوانه کانا ده کرد.
كاك نه حمه دبی به دهست به فره که ی سه رو قژی ته کاند. له خزمه تکاره که ورد بۆه که
به سه رسورمانه وه سهیری نه می ده کرد. نا. هه لئه نه بوو، هه مان چاو له وه بهر
تاوها سهیریان کردبوو. هه مان چاو، به هه مان تارامیی، به هه مان خه مساردیی.
لهو شه وه ی که تیایدا شهل و کوت کرا نهو چاوانه ی له یاده. په نجه ره که ی
به رامبه ری کرابۆه، که سیك له ودیو په نجه ره که وه شاهیدی شهل و کوت کردنی بوو.
که سیك که راوه ستاو و له ته واوی نهو ماوه یه دا به تارامیی ته ماشای نه می
کردبوو. کاک نه حمه دبی بانگی لی کردبوو، دهستی بۆ راوه شانده بوو، سلّوی

لیکر دبوو. گوتبووی: "قوربان. هاوسی نازیز، ئیوه ده مناسن. ده زانن که ماله کم لیره یه. چهن دین جار یه کترمان بینویه. قسه مان له گه ل یه ک کردوه. نه حوالی یه کترمان پرسویه. ئیوه شتی کم بۆ بکن." "نهو چاره شوشه یه مردووانهش هر ته ماشایان کردبوو. که سیکی تریش له ویوه رته ببوو. ریوارتک که ریگهی لی بزرببوو، کاتی ته می بینیبوو به پهله تیی قوچاندبوو.

دوو زهلامی تریش له درزی ده رگاوه سهیری دهره وه یان کردبوو. کاک نه حمه دیی گویی له ده نگیان ببوو. بانگی لی کردبوون. گوتبووی: "هیته ئیوه نه وانهی که له ودیو نهو ده رگایه وهن. ئیوه شتی بکن!" "ده رگا که جووت ببوو. نه حمه دیی بهر له وهی بکه وئ، گویی له سورانه وهی کلله که له ناو قوفله که دا ببوو.

خزمه تکاره که پرسی: "ته دی ئیوه ته شریف نابهن؟"

کاک نه حمه دیی پرسی: "ئیوه ده مناسن؟ وایه؟"

خزمه تکاره که ته ماشای کرد. هه مووان سواری ترۆمبیله که ی کاک حهیده ریی ببوون. به فر پاکه ره وه کان خیرا خیرا به فری نیشتوی سهر جامه کانیا ن لاده برد، هه مووان چاره پئی کاک نه نوهری بوون.

شیرین خانم له بهر پیلیکانه کاندرا وه ستابوو. نهیده ویست پروات.

خزمه تکاره که گلۆپه کانی هۆله که ی کوژاندنه وه. کاک نه حمه دیی هاواری کرد:

"تارام بگرن.. مه پۆن!" وای گوت و به پهله له پیلیکانه کان رایکرده خواره وه.

خزمه تکاره که هاواری کرد:

"قوربان. پالتۆکه تان، کلاوه که تان."

ترومیبله که می کاک حهیدهری کیوته ری. کاک نه حمهدیی بهرتر هاواریکرد:
"مهړن. نارام بگرن!"

شیرین خانم له مدیو جامه کهوه به په ژاره وه دهستی راوه شانده.
سپه ره که می نهوسه ری کولان بی جوولنه راوه ستابوو. خزمه تکاره که له ویدیو
په نجه ره کهوه سهیری ده کرد.

کاک نه حمهدیی راوه ستا و به زور هه ناسه می بو ددرا. هات و باتیکی سهیر
له سه ریدا ده هات و ده چوو. قولایی گوئی لیوانلیو بوو له ژاوه ژاو. به فر ده پړایه
چاوانیسه وه. له دووره وپرا دهنگی زنجیری تایه کانی کاک حهیدهری ده هات. کاک
نه نوه ریی گوتبوی: "خه تایی خوته. بو هیچ کام لهو به لایانه پروو له نیمه ناکات؟
بو هیچ کهس و هیچ شتیک دوژمنی نیمه نییه؟"

کاک نه حمهدیی یه خه می چاکه ته که می بهرز کرده وه و هه ولیدا لهوسه ری کولان
نه روانی. له دلی خذا گوتی: "هیشتا درهنگ نه بووه. هیشتا دهره فت ماوه. ده بی
په له بکه م. ده بی خوم بگه یهغه مائی کاک حهیدهری. نه وانه به تنها جیم ناهیلن.
نیمه پیکه وه گوره بووین، هاو پولی کونی یه کترین. ده بی په له بکه م."

خزمه تکاره که په نجه ره که می کرده وه و سه ری برده دهره وه. کاک نه حمهدیی کیوته
ری. به فر خیرا خیرا جیگه پیکانی پر ده کردنه وه، هه موو شار نووستبوو. له خوی
پرسی: "له کوپوه پر دم؟" بیری کیوته وه که تا مائی کاک حهیدهری رتیگایه کی
دریژی له پیشه و نا کرئ به پپی پیاده بروات. به نه سپایی ئاوری دایه وه و
هه لگه رزی. هه نگاوه کانی خیرا تر کرد.

كاك حه‌یدهری گوتبوی: " له ترومبیله‌که‌ی ئیمه‌دا جی نییه. خۆت وهره‌وه!"
كاك نه‌حمه‌دی له فیکره‌وه چوو: "ره‌نگه‌ له‌مالیشه‌وه جیان نه‌ییت. ره‌نگه‌ له‌هیج
شوینیک جی بو من نه‌ییت."

كاك عه‌زیزی گوتبوی: "به‌ده‌ست ئیمه‌ نییه، خۆت ده‌یزانیت." كاك
نه‌حمه‌دی له فیکره‌وه چوو: "تا ده‌گه‌م، دره‌نگ دادیت. تا ده‌گه‌م شیویان کردوو و
نووستوون، گلۆپه‌کانیان کوژاندوونه‌ته‌وه، ده‌رگای حه‌وشه‌کانیان داخستوون. نه‌دی
چۆن ده‌توانم خه‌به‌ریان که‌مه‌وه؟ چۆن ده‌توانم خه‌وی ئیسراحه‌تیاں لی تیک به‌دم؟
ره‌نگه‌ له‌قالدرمه‌کانه‌وه به‌رم به‌دنه‌وه و قاچیکم بشکینن، یاں له‌سه‌ربانه‌وه به
به‌ردیک نیشانه‌ له‌سه‌رم بگرنه‌وه. خۆم بینیم که‌ چۆن ته‌ماشایان ده‌کردم. بینیم که
چۆن پیشانی یه‌کتریان ده‌دام و به‌گویی یه‌کترا ده‌یانچپاند، بینیم که‌ چۆن جیان
هیشتم و بۆی ده‌رچوون. ده‌ترسن نه‌م نه‌فرته‌ له‌وانیشه‌وه بگلیت. چ باکیان به‌وه‌یه
که‌ چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دیت؟"

پاوه‌ستا. به‌فر ده‌پژایه‌ چاوانییه‌وه. به‌فر له‌سه‌ر سه‌ری ده‌نیشت، له‌سه‌رشانی،
له‌سه‌ر پای ده‌نیشت. له‌ودیه‌ پهرده‌کانه‌وه گلۆپه‌کان یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌کوژانه‌وه. شار
وه‌ک پاشماوه‌ی چیرۆکی فه‌رامۆشکراو له‌و دووری دووره‌وه هه‌ناسه‌ی ده‌دا. هینده
دوور که‌ وه‌ک بلی له‌خه‌یالیک زیاتر نه‌ییت. گویی پادیرا، جگه‌ له‌ ورته‌ ورتیکی
نزمی نه‌ودیه‌ تاریکی و جگه‌ له‌ ته‌په‌ی پایه‌ک که‌ هیدی هیدی له‌دواوه‌ نیزیکی
ده‌بۆه، چ ده‌نگیکی تر نه‌ده‌بیسترا.

*

كاك عهزیزی دانیشت. قاچی لیّ راکیشا. شانی دادا. دهستی لهسەر یهك دانا و له دلی خۆدا گوتی: "خۆزیا دهپرۆیشتم. خۆزیا ههله دهستامه سهر پا. خۆزیا لیّره نه بام. ناخر ده بیّ چند ههزار كه رهت له كێکی له دایكبوونی كاك ههیدهریی بخورئ؟ ئیتر جیم نییه، قهت نه مبهوه. له یه كه مین رۆژه وه نه مویستوه بیخۆم و كه چی خواردم. پێكه نیم، به سهر له قانده وه گوتم: "به ه.. به ه. چند به له زه ته!" بۆچی؟ رهنگه له بهر نه وه بووی كه نه مویستوه دلی بشكینتم؟ یا خود به زۆری هاورپییان؟ نازانم.. ته نها هینده ههیه كه خۆم بیینی خهریکی خواردنی كێكه كه م. زیاترو خیراتر. ویستم پرشیتمه وه. به لām كه وتمه ملچه ملچ و پارچه ی زلترم خوارد. بهرماوه ی كێکی ناو قاپه كانی تریشم خواردو سهر به نجه كامم لستنه وه. له كێکی ناو قاپی ژنه كه شم خوارد و له قاپه كه ی نه ملایشمه وه خوارد. ده مویست بلیم نا، بلیم نامهوی، بلیم ههزم لیی نییه، به لām پرووم نه هات. ههزم ده كرد قاپه كه م بکیشم به دیواره كه دا، به لām توند گرم تا نه كه ویت. قاپیکی ترم هه لگرت و به سینگمه وه

نوساند و هممديس كه و قه خواردن. به لام نيتر ناتوانم. تا سهرم، تا بناگويم، تا قزم.. تا ناو خه وه كانم پرپوون له كيكي جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي و نه نوه ربي و هاشي و نه واني تر. كه واته و اچا كتره پرؤم، ههر نيستا. يهك، دوو، سي."

به دوای دهسته كانيدا گهرا، به دوای پيدا، به دوای جهسته شه كه ته كه يدا كه له نيو قه نه فه كه دا رؤچوو بوو، به دوای خه يالاته په رته وازه كانيدا گهرا. ده يزاني كه ده بي نه مرئ و هه بي. چونكه جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي بوو. چونكه گوئي له چكه چكي كاتژمي ره كه ي بوو، چونكه ده نكيك گوتبووي: قوربان، خو شحالم به بيننتان! چونكه هاوړيان له شانازي كاره نو ييه كه ي پيكيان هه لدا بوو، چونكه كارته كه ي به ده زري سنجاق به و سه به ته گوله وه نو سينرابوو كه هي نا بووي و له دووره وه بريقه ي ده هات، چونكه ژنه كه ي هممديس دوو گيان بوو، چونكه وي نه كه ي له تا وي نه ي قه د ديواره كه دا ده له ريبه وه و كه سيك له ولا تره وه به قوچهي سهر قول و قوماشي نا يابي پانتول كه يدا هه لده دا. به وه شه وه نه يده تواني خوي بدؤزيتته وه، شتيك نه ندامه كاني له شي له يه كتر جيا كر دبؤوه، چ هيلتيك سنووري جهسته ي ديارى نه ده كرد، وهك بليي دريژه ي قه نه فه و قاپي سهر ميژه كان بي. دريژه ي پيا وه كه ي ته نيشتي بي، دريژه ي نه و ژنه بيت كه له دووره وه ته ماشاي ده كرد.

زه لاميك شتيكي گوت و به سهر شانيدا كي شا. پرسى: "وايه؟" ژنه كه ي به ته سپايي به گويدا چرپاند: "تازيزه كه م، تا گات له ده مه ت بي. تي ره پره له خه لكاني غه ريبه!"

كاك عەزىزى سەرى راوەشانىو بە پارىزەوہ لە زەلامە غەرببەكەى تەنىشتى
 پروانى. قەبى بە خەيارەكەى دەستىدا كرد و بەنابەدلىي كەوتە داخرماندى.
 ئاوينەيەكى گەورە بەرامبەرى بە دىوارەكەوہ ھەلئاسرابوو. نىوہى سەرى، نىوہى
 روخسار، نىوہى شانى لەویدا بوو. تەماشاي خۆى كرد، سەيرى دەمى پىرو پارچەى
 سەوزى خەيار لەمابەين دگانەكانىدا، سەيرى كەللەى خىو گويچكەى سورى كە
 وەك دووگى پىر لاي قژىوہ شوپربۆوہ. بەخۆى گوت: "نەرى ئەمە خۆم؟"
 نىوہ تەكانىكى دايە بەر خۆ تا باشتى خۆى لە ئاوينەكەدا ببىنى. مىلى لەنىو
 گۆشتى گەردەملىدا بىز ببوو. پىستى بەھۆى چەورىى و بەزەكەى ژىربىوہ بەلای
 زەرددا دەينۆرى. لە دۆشەكلەيەكى پىر ھەوا دەچوو، نەرم و ئاوساو و پانۆ پۆر.
 باوہرى نەكرد، پروى وەرگىپرا و بەخۆى گوت: "ئەمە چاوەكانى من نىن، ئەمە
 روانىنى من نىيە، ئەمە دەست و قاچ و جەستەى من نىن"
 لە فىكرەوہ چوو. بىرى لە وىنەى مرۆفئىك كەردەوہ بەناوى عەزىزوللاى عەزىزى:
 خۆى لەنىو ھاوپىياندا ببىنى. خۆى ببىنى لە ھەمويان بالا بەرزتر، لە ھەمويان
 گورج و گۆلتر، لە ھەمويان لەشساغتر، لە ھەمويان خۆشحالىتر. خۆى ببىنى لە
 ئاپۆرەى رۆژو ساتەوہختەكاندا، لىرە ... لەوى. ناتارام و ھەلايساو. ھەمىشە
 چاوەروان، چاوەروانى ژيان. چاوەروانى رۆژانى دواتر و شتگەلى گەورەتر و باشتى
 لەوہى كە ھەببوو، لەوہى كە ھەبوو.
 گوتبووى: "ھاوپىيان، وا ئىتر لە دەرس و خویندن پىزگارم بوو. ئىتر تەواو.
 ئىدى نۆرەى ژيانە. لاکەون، سەرەمە!"

خۆی بینی لهیه که مین ههستی عیشقا. گێژو وێژ، سه رسورماو، به خته وهر، سویندی خواردبوو، به ئینی دابوو به خۆی و به کێژۆ له سپیکه لانه نیمچه قه له وه که. نه خشه ی ژیا نی به تهواوی حسێکاریه ورده کانییه وه کیشابوو. به هه موو نیگا گوماناییه بی باوه ره کان پیکه نیبوو. گوتبووی: "هاوړتیان، خودام له گه له. نه مه هه مان نه و ژنه یه که خه ونم پێوه بینیوه."

بیری نه و رۆژه ی که وته وه که سه ریان تاشیبوو. جلکه سه ربازییه که ی به بهر نه ده بوو، پانتۆله که ی ته سک و کورت بوو، کاک هاشمی قابله مه یه که چیشتی بو هینابوو. چ شه وێکی ناخۆش بوو! هاوړتیان لای پاسه که وه ریزیان به سته بوو. جانتا که ی به دهستی کاک نه وه رییه وه بوو. به فر ده باری و که سیك له دوا یه وه ده گریا. روخساره کان له و دیو شووشه ی هه لم لینیشتوی پاسه که وه، له روخساری مرۆف نه ده چرون. هه ولیدابوو هاوړتیان گوئیان له دهنگی نه بیت. گوتبووی: "تازیزی دله که م، دوو سال سه ربازی چ نییه، پێچی میزه ریکه و ته واو ده بی. خو بو مردن ناچم!"

هه ولیدا نه و ده م و چاوه گرد و نه و لیوه باریک و که م په نگ و نه و پا و پووژه گوشتنه وه بیر خۆی بینیتته وه، نه و بوونه وهره فه رامۆشکراوه وه بیر خۆی بینیتته وه که یه که مین بنچینه ی ره های حیسابه کانی بوو. یه که مین شه وی سه ربازی خه و نه چووبوه چاوی، هه موو گیانی تیشابوو، شه وانی دواتر سه رمای ببوو، زهینی له دا لغه ی سه رمادا به سته بووی، به و وه زعه شه وه له ژیر لیوه وه رۆژه کانی ژماردبوون، یه که یه که خه تی به سه ر مانگه کاندا هینابوو، تارامی گرتبوو تا نه و دوو ساله ته واو بن، ته واو ببوون، به لام له گه ل زۆر شتی تر دا ته واو ببوون.

ژنه‌که‌ی پرسى: "تازىزم، بىر له چ ده‌که‌یته‌وه؟"

كاك عه‌زىزى سهرى به‌رزكرده‌وه و پىنكه‌نى، بىرى كه‌وته‌وه كه نابى كارىكى پىچه‌وانه‌ى باو بكات، نابى زۆر شتى بىر بكه‌وېته‌وه، نابى زۆر ببىنى، نابى زۆر بىر بكات‌ه‌وه، نابى زۆر به‌خته‌وه‌ر يان زۆر به‌دبه‌خت بىت. ته‌نها ده‌بى ته‌وه بىت كه هه‌يه، زۆر به كورتىي له‌نىو ده‌ست و له‌نىو ده‌نگ و له‌نىو قاچه‌كاندا، زۆر به‌كورتىي له‌نىو كورسى و له‌نىو قاپ و قاچاخ و له‌نىو په‌نجه‌ره‌كاندا، زۆر به‌كورتىي له‌نىو كه‌وچك و له‌نىو چنگاله‌كاندا.

كاك حه‌يده‌رى له‌دووره‌وه ته‌ماشاي ته‌مى ده‌كرد.

كاك عه‌زىزى به‌و پياوه نه‌ناسياوه‌ى كه له ته‌نېشته‌وه وه‌ستا‌بوو، گوت: "بۆچى ناهه‌رموون؟ واى گوت و چووه ته‌ولاوه تا جىنگاي بكات‌ه‌وه. گوىى بۆ ته‌وه ده‌نگه رادىرا كه به‌گوئىدا ده‌يچپاند. له‌و ده‌م و چاوه‌ى رووانى كه له‌به‌رده‌مىدا بوو، پىنكه‌كه‌ى به‌سلامه‌تى كاك حه‌يده‌رى به‌رزكرده‌وه و نوشىي.

به‌خۆى گوت: "خۆزىا نه‌م ناوئىنه له‌حه‌نتىيه به‌و دىواره‌وه نه‌با!" رووى وه‌رگىتراو سه‌ىرى نه‌ملاولاى خۆى كرد. سه‌ىرى په‌رده خه‌ت خه‌ته رېشالداره‌كان، سه‌ىرى كاغه‌زه دىوارىيه گولگولئىيه‌كان، سه‌ىرى وئىنه په‌نگاو په‌نگه‌كانى كاك حه‌يده‌رى به‌دىواره‌كانه‌وه، سه‌ىرى لىوارى ناوئىنه‌ى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌ىرى قاپ و قاچاخى گولدار كه له‌سه‌ر په‌فه‌كه رىزكرابوون، سه‌ىرى گولدانه كرىستالئىيه‌كانى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌ىرى ته‌و جى مؤمه زىوئىانه‌ى كه پلاستىكىان تىوه ئالاندبوون، سه‌ىرى گولته ده‌سكرده‌كان، سه‌ىرى په‌يكه‌ره چىنئىيه‌كان، سه‌ىرى سه‌گ و پشيله و ته‌يره شوشه‌ئىيه‌كانى سه‌ر كوره داره‌كه، سه‌ىرى له‌مپا گولئىنكه‌داره‌كان، سه‌ىرى

راديو و تەلەفزيونىك كە داپۇشراپون، سەيرى پىستە پلنگىك كە لەسەر فەرشە كە پاخابوو، سەيرى كەللە بەرانىك كە بەژوور دەرگاگەوۋە بوو، سەيرى بووكەشوشەيەك كە زەنگى لىدەدا و گلۇپى دامەنى دادەگىرسا و دەكوژايەو، سەيرى مېزە زىادەكان و كورسىە ناسىنەكان، سەيرى كارتۆنە سەيرو سەمەرەكان و سەيرى بوتلە بەتالەكان.

ترسا.. روانىنى لەنىو ئەو ھەموو شتەدا بزر ببوو. نەيدەزانى چۇناوچۇنىي دەكرى بەنىو ئەم ھەموو شتەدا تىپەرى و بگاتە ئەوسەرى ژوورەكە. ئەو تەمەنىكى دەويست، ئەبەدىيەتىكى دەويست. ھەزى دەكرد لە ھەموو جىگايەك بىت جگە لىرە. ھەزى دەكرد ھەستىتە سەرا پا و پروات.

گوتبوى: " دەى ئەمەيش سەربازىيەكەت، دوو سالى ناخۇش بوو، بەلام گوزەشت. دەى نىستايىش نىتر كاتى ئەو ھەبىت! " ھەلبەت زەھمەت بوو ژيان بەبى ئەو كىژۆلە سىپىكەلەنە نىمچە گۇشتنە. بەلام قەيدى ناكە، بە قەولى ھاورپىيان قىسمەتى نەبوو. ئەو جۆرە شتانە پروو دەدەن. پۇژىكىش دوور بە دوور لەگەل مىردو منالەكەيدا بىنىبووى. نىدى دواى ئەو لەبىر خۆى بردبۆو.

ژنەكەى پرسى: " نازىزەكەم. ئەرى ئەو تەماشاي چى دەكەيت؟ "

كەك عەزىزىي خۆى كۆكردەو، پۇمىنەكەى قوتدايەو، دەستەسپەكەى دەرھىناو بەدەقەت لالپوھەكانى سېرى. سەر ئەژنۆكانى تەكاندن و بۇ مىوانەكان تىرقايەو. كەسەك لەوسەرى ژوورەكەدا خەنىي بوو، لەگەل ھەموواندا قسانى دەكرد و ھالو ئەحوالى ھەمووانى دەپرسى.

که سیتک له ولاتر له باره ی نازاره کانی گه دهو سهره گیزیییه سهره کانی خوییه ده دوا. ناوی هه مو پزیشکه کانی ده زانی و جنیوی به هر هه موویان ده دا. که سیتک که وتبووه دوا ی هه لکردنی هاو کیتشه یه کی نادیار، له گه ل خویدا ده دوا له هه وادا ژماره ی ده نووسی. لیکیده دان و دابه شی یه کتری ده کردن. که سیتک باسی خوی ده کرد و به تیله ی چاو خوی له ناویننه ی قه د دیواره که دا ته ماشا ده کرد.

که سیتک له خشته ی وشه نیوه ته واو کراوه که ی وردببووه، بنی قه له مه که ی جویبوو، قه راغی رۆژنامه که شی جویبوو. قۆبچه ی به چاکه ته که یه وه نه هیشتبوو، له بیخی نینۆکه کانیه وه خوین ده چۆرا. که سیتک هیچی نه ده کرد.

کاک عه زیزی به نه سپایی سهیری کاتژمیره که ی کرد و بیری که وته وه که نه گهر ده یه وی پروا، نه وا ده بی تادره نگ نه بووه بجوولی.

له ده رگا درا، له پاره وه که دهنگی ماچ و موچ ده هات. خسه ی ته نوره ی ناویشیمی و چیره ی پیتلوی تازه. که سیتک پرسی: "باشه که نگی کیکی جیژنی له دایک بوونی کاک ههیده ری دینن؟"

کاک عه زیزی سهیری ده رگا که ی کرد، سهیری په نجه ره که، له چاری زۆپاکه، هه ولیدا ده ست بداته خوی و خوی به رزکاته وه. نه ده کرا، وه ک بلتی هه زار قورپی پۆلایان به جهسته یه وه به سته بی و هیزی راکیشانی نه رز له ژیر پایدا هر ساتیک زیاترو زیاتر بی. هزی ده کرد بۆمباخه که ی بکاته وه و ئاسنی قایش پشتینه که ی که به نیو ورگیدا رۆچووبوو، بشکینی و بۆ دووری توور هه لدا. هه زیده کرد

عەینە کە کە ی، کاتژمێرە کە ی، نەنگوستیلە فەیرۆزە یی و یاقیقیە کە ی، دەرز ی سنجاق ی بۆ ییباخە کە ی، قۆبچە ی بەردین و زلی سەر قۆلە کانی، قوتوی ناسنی جگەرە و چەر خە زیوینە کە ی، قەلە مە ئالتونییە کانی، دەستە کلیلی دەرکی مالهۆ و ترومبیل و کەنتۆرە کان، دەفتەری یادداشت و رۆژ ژمێرە کە ی، حەزیدە کرد هەموویان دەریبێتی و بۆ دووریان توور هەللات، تا سووکەلە بیت، تا هەناسە بدات، تا هەستیتە سەر پا و پراکات.

لە دوورەوێ گەفە ی با دەهات. تەپە ی پا گەلیک لە رۆیشتندا، دەنگ ی تیپەرپوونی شو بەناو شاردا. لەودیو ئەو پەنجەرە ییەو هەوالگەلیک هەبوون، فەزا و ئاسمان و شەقامگەلیک کە دەکرا جێیان بیتیت و برۆیت. لەودیو ئەو دیوارانەو دویا و ژیان و میژوو و هەزاران ساتەوختی سەر سوپرەینەری دلرفین هەبوون. دەکرا لەویدا راوہستین و تەماشای بکەین و بپرسین و دەشی شتیکی نوێ بدزینەو و لەویو دەست پێبکەینەو و لەویدا بین و هەمدیس لەوانەش تیپەرپین و دووبارە بال بگرین، دووبارە برۆین و دووبارە هەبین.

ژنە کە ی گوتی: "تازیم، قسە یە کە . هەمیشە چۆن بویت ناوہا بە!" ئەو پیاو ی کە خەریکی پرکردنەو ی خشتە ی وشە یە کتر پەرە کان بوو، بە کاوہ خۆ بە گۆیچکەیدا چپاند: "تەنہا سی پیتە، یە کە میان ئەلف، نە خیرە کە ی قاف، ئاتق؟ ئاجق؟ ناسق؟ کامیانە؟"

کاک عەزیزی گوتی: "داوای لیبوردن دە کە م، نازام. . بە راستی بە داخەوہ م." کاک ئەنوەری دە یویست نامە ی کاک مە دەو یی بۆ بخوینیتەو، نامە یە ک ی بیست لاپەرە یی بوو.

كاك عەزىزى ھەولدا زىتەلە و بەھوسەلە بىت. لەدلى خۇدا گوتى: " چ بكم؟ برۆم يان تا قسەكانى تەواو دەبىت نارام بگرم. دەترسم دلى بىەشى. دەترسم لىم زویر بىت. "

گوتبووى: " ھەيدەرى گيان، سوپاس بۆ مېھرەبانىت. بەلام ئەم ئىشە بەكەلكى من ناىەت. من ناتوانم بىمە كارمەندى دائىرە. ناتوانم لەژوورىكدا بەنگ بىم. ناتوانم لە شوئىنىكدا دىل بىم. تۆ خۆت باش دەمناسىت. "

كاك ئەنوەرى گوتبووى: " دەبەنگ گيان، ناخر ئەمەش جوړىك ئەزمونە. پىاو نابى بسورپتەوہ "

كاك ھاشىمى گوتبووى: " چاك ناكەيت كە دلى ھەيدەرى دەشكىنىت. ماوہىەك برۆ، پاشان كە ھەزەت نەكرد واز بىنە. "

گوتبووى: " باشە. لەبەر خاترى ئىوہ، تەنھا چەند مانگىك دەچم. پەنگىشە بۆ چەند رۆژىك! "

دەنگى كاك ئەنوەرى لەگوئىدا دەزىنگايەوہ: " كاك مەھدەوى كەوتتە ناو ھەوزەكەوہ، خەرىك بووہ بىخكى، تەلەت خانم گەيشتۆتە سەرى، ھىناوہتەيە دەرەوہ، دواى ھەولتىكى زۆر ئەوجا تەوانىوہتى ھەناسەى بىنئىتەوہ بەر. پاشان چىنىكى باشى لىداوہ. "

كاك ھەيدەرى گوتى: " سەيرە.. بەراستى خودا روھى پىكردوہ. " كاك ئەنوەرى گوتى: " بەلام سەيرتەر لەوہ دراوسى تازەكەيانە، ددان سازە، پىشتەر بەرگدروو بووہ، سەردەمىكىش لە رادىۆ گۆرانى بىژ بووہ. چوار ددانى كاك مەھدەوى كىشاوہ، ددانى پارىزگار و يارىدەدەرەكەشى كىشاوہ، ددانى نىوہى

شاری کیشاوه، تهنها دهره قهتی ته لعت خام نه هاتووه، بۆکسینکی لیداره و به پشتا خستوو یه تی. "

چند که سیک گوتیان: " به راستیی سهیره! "

کاک هاشیمی به زه سمهت له سهر قه نه فه که جینگه ی خۆی لای عه زیزییه وه کرده وه. دهستی نایه سهر شانی. نه لبومی سهر میزه که ی هه لگرت، به ده م هه لده نه وه ییه وه هه ناسه ی هه لده کیشا.

شیرین خام به تهنیا له قوژنیکا راوه ستابوو.

هیشتا جلکه ره شه کانی له بهردابوو، خه فه تی کاک نه سمه دی نه خۆشی خستبوو، نیگای ناشنایانه بوو. شتیکی له قولایی دلێ کاک عه زیزییه وه هه لده گۆزا، شتیکی فه رامۆش کراو و له دهس چوو.

کاک هاشیمی به تانیشک به لاکه له که یدا کیشا. گوتی: " نه م ره سمهت بینیه؟ مانگی خوردادی هه زارو سی سهدو بیستو ههوت، جیژنی له دایکبونی ههیده ری تازیه، هه مو مانین، دهست له نیو دهستی یه کتر. وه هه میسه. "

کاک عه زیزی بیری له وه شه وه کرده وه دلێ راچه نی. بیری له مانگی خوردادی هه زار و سی سهدو بیست و ههشت و بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و بیست و نوو سی و سی و یه کرده وه. ته ماشای کاک ههیده ری و ته ماشای کاک نه نهری و هاشیمی و عه سکه ری کرد. بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و په نجاو ههوت کرده وه بیری له خوردادی شهست و ههوت و خوردادی ههشتا و ههوت و خوردادی هه زارو سیسه دو نه وه و ههوت کرده وه. بیری له جیژنی دوو هه زاره مین ساله ی له دایک بونی کاک ههیده ری کرده وه و له رزی لیتهات. به خۆی

گوت: " ھەموومانین. پەیکەرگەلی ئیسیکی بەنەمەك، دەست لەنیتو دەستی یەكتر، تەواویك ۋەك نەمشەو. . لەپال یەك، بە نەلبومیکی نەستووری سئ ھەزار لاپەرەیی و ملیۆنیک وینە یادگارەو، بە کیککی زل و دوو ھەزار مۆمەوہ. ھەمدیس سالیکی تر و سالی دواي ئەو تا ئەبەد ھەمان شت. "

ھاوڕێیان گوتبوویان: " بەھ بەھ پیرۆزە. جەنابی رەیس ناویکی شایان و پیکەوتەیه! " گوتبوی: " دەلین چی؟ سوعبەت دەکەن؟ ناشی ھەر بەراستی مەزەنە بکەن کە من عەودالی نەم جۆرە شتانەم؟ مەگەر قسەکانی منتان بپرچۆتەو؟ "

جواپشایان بۆ وینەگر ناردبوو.

کەسێك گوتی: " با ھەستین و وینەیک بۆ یادگار بگرین، یادگاری چل سالەیی كاك حەیدەریی. "

كاك عەزیزی بە خەفەتەو لەوینەگرەكە ی رووانی، ژنەكە ی ھات و لەپشت سەرییەو ھاوستان. دانەوتیو و باسکی تەلقاوتەلق کردە ملی. گوتی: " سەر ھەلپەر! "

كاك عەزیزی سەری ھەلپەری و لەدلی خزیدا گوتی: " مانگی خوردادی ھەزارو سیسەدو ھەشتاو ھوت لەویدا، چاوەروانە، سەیرم دەكات، تەواوی ساتەکانی رابردوو و تاینەم لەویدان، بزمار کوت. . بئ جۆرە. . تەنھا یەك وینە. . وینەیک تەبەدی. "

كاك ھاشیمی گوتی: " راپوستان، با شیرینەكەشم بیئت. "

كاك عەزیزی دەستی لەسەر قەراغی قەنەفەكە لابرد تا شیرین خام دانیشی.

ژنه‌که‌ی گوتی: "ته‌ماشای کامی‌راکه بکه!"

كاك عه‌زیزی سه‌یری کرد، سه‌رو كه‌لله‌ی كاك هاشیمی له‌ژیر چه‌ناگه‌یدا بوو، سه‌ری شیرین خانییش له‌سه‌ر شانی. وینه‌گره‌که گوتی: "نزی‌کتر دانیشن!"
كه‌سه‌یك قاپی كینکی دابه‌شده‌کرد.

كاك عه‌زیزی له‌فیکره‌وه چوو: "گهر به‌وئ هه‌بم، كه‌س بۆی نییه پیم بلی بمره. پیم بلی بی هات و هاوار بمره. كه‌س بۆی نییه وه‌ك می‌روویه‌کی وشکه‌وه‌بوو به‌ده‌رزیه‌کی سنجاق به‌خالی‌که‌وه‌م بکات. گهر بریاره شتیك پروویدات نه‌وا له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌م ژورره‌دا پرووده‌دات. ئیره‌ ته‌نها سی‌به‌ره و تاریکی و حیسابی وردی له‌دایك بوونه‌کان - سی سالیی، چل سالیی، شه‌ست شالیی - حسیبی وردی زه‌مه‌ن و ژماردنی شته‌کان و دل‌ه‌راوکیی عه‌ده‌م و قسه‌.. قسه‌.. قسه‌.. نا.. ئیتر ناتوانم دانیشم و ته‌ماشاکه‌م. پیویسته هه‌ر ئیستا هه‌ستم. هینده به‌سه که ده‌ستم له‌ژیر كاك هاشیمی ده‌رینم و ده‌ستی ژنه‌که‌م له‌ملم بکه‌مه‌وه و سه‌ری شیرین خانم له‌سه‌ر شانم به‌رزکه‌مه‌وه و قاپی چه‌ره‌سه‌که له‌سه‌ر کۆشم لابه‌رم و قاچم له‌ژیر می‌زه‌که ده‌رینم و پرۆم."

ژنه‌که‌ی گوتی: "نازیه‌که‌م، کاتئ کینکی له‌دایك بوونی كاك هه‌یده‌ریی دینن، هه‌زده‌که‌م هه‌ستیت گۆرانی بلیتت."

كاك جه‌لیلی گوتبووی: "نه‌وه‌ی نیازی پۆیشتنی هه‌بی پرسیار نا‌کا، چاوه‌ری نا‌کا، هه‌لده‌سی و ده‌روات."

كاك عەزىزى گوتبوى: "جەلىلى گيان، دەزانم .. تۆ راست دەكەيت. بەلام شەكەتم، ناتوانم هەستم، بەدرىژاى پۆژ لەنیش بووم. بە درىژاى شەو بىدار بووم. لەشم قورس بووه. سەرم لەگىژەوه چووه، دلم ژان دەكا. بۆ تىناگەيت؟" شىرىن خانم گوتبوى: "واى كاك عەزىزى، بۆچى ئەوەندە قەلەو بوويت؟ بونىام لىت دەترسىت!"

دەنگى چەپلە هات. دەنگى قىيوە و هەلەلە. دەنگى بەپەكدادانى كەوچك و چنگالەكان.

كىكى لەدايك بوونى كاك حەيدەرىيان هينا. رووكارەكەى پر بوو لە مۆمى چكۆلەى زەرد و سوور. كاك عەزىزى لەرز داىگرت. ژنەكەى پرسى: "ئامادەيت؟" كاك هاشىمى خەنى بوو. چەپلەى لىداو لەجىنگەكەيدا كەوتە هەلبەزو دابەز. كاك ئەنوەرى گوتى: "ئىستا كاتىبەتى. يا ئەللا."

كاك عەزىزى بەخۆى گوت: "نا. وانايىت، كەوتونەتە تەماشاكردم. دەبى بەشىوہىەك برۆم كە كەس پىم نەزانىت. باشترىن شت ئەوہىە كە بچمە تەوالىتەكەوہ و دەرگاگە لەودىوہوہ لەسەر خۆم داخەم، كاتى كە هەست دەكەم سەريان گەرم بوو، لە پەنجەرەى حەمامەكەوہ خۆم هەلدەدەمە حەوشە چۆلەكەوہ. دەچمە موبەق، لە دەرگاى پشتمەوہى موبەقەوہ دەچمە مەشتەلەكە، گوئى هەلدەخەم، كە هەستم كرد چ دەنگىگ نايەت، ئەوسا بە پەلە لای تىنجانەكانەوہ رەت دەبم و دەچمە حەوشە. خۆم دەگەيەنە كەپرەكە، پىيدا سەردەكەوم، خۆم هەلدەدەمە سەر دىوارەكە، خۆم بەعامودى كارەباكەوہ دەگرم، خۆمى پىيدا هەلدەواسم و پىايدا شوپردەبەوہ، دىمە خوارەوہ، لەكۆلانیش سەبرى ئەملاولای خۆم

دهكەم، كه دلتيا دەبم چ كه سټك ديار نيبه، نهوسا دهكەومه راكردن، به دهسته راستدا دادهگهپرټم، ههمديس دهكەومه راكردن.. بهدهسته چهپدا دادهگهپرټم. دوور دهكەومهوه. دوور.. دوورتر.. وای چ گورټكم تتهاتووه! چ خټرايبهك.. لهشم قورسايبی نهماوه و نهريش هټزی راكيشانی خۆی لهدهست داوه. دهپرۆم، دهپرۆم.. دهفرم.. وهك بلیتی لهوديو مهداري تهزهوه بم. به حهواوه مهله دهكەم. هيچ كهس و هيچ شتیک نامگاتی. تهناهت (با) یش، تهناهت (پروناکیی) یش..

دهنگی بهگویتدا چرپاند: "برۆ نهو ناوهپراسته.. ناوهپراستی ههموان!"

كاك عهزیزی له روخسارهكاني تهنيشتی پروانی.

كاك نهوهری گوتی: "بهرز بیچره!"

كاك هاشیمی دهستی نایه بن بالی و بهرزی کردهوه.

كاك عهسكهری پټكهنی. پرسی: "نووستبویت؟"

شیرین خانم گوتی: "وازی لیټینن. نایهوی گۆرانی بیژی!"

رټگهیان بۆ کردهوه. وینهگرهكه گوتی: "قوربان.. مۆلّهت بفرموون وینهیهکی

فهرديتان بگرم!"

كه سټك پرسی: "دهیهوی چ گۆرانیهك بیژی؟"

كه سټك له پشتهوه پالی پټوهنا.

ژنهكهی گوتی: "بیدهنگ بن! میردهكهم دهیهوی گۆرانی بلی."

كاك عهزیزی بهزهجهت ههناسهی بۆ ده درا.

ههموان چاوهپرټ بوون. ههموان پټدهكهنين. چوار دهوری كاك عهزیزیان

دابوو. به چهنگال به قاپه كانیانا دهكټشا.

كەسئك گوتى: " بچنە نەولاولە. مۆلەت بدەن."

كەسئك سەرقۆلەكەى راكئشا. كەسئك ژئىر باسكى گرتبوو.

كاك عەزىزىي بەچاۋ بەدۋاى دەرگاكدە دەگەپرا. دەۋرۋبەرى پىر بوۋ لە دەست و چاۋ و دەم. خۆى بىنى لە ناۋەپراستى ژۋورەكەدايە. خۆى بىنى وا خەرىكە بە دەۋرى خۆيدا دەخولئتتەۋە.

كەسئك گلۆپى ژۋورەكەى دادەگىرساند و دەكوژاندەۋە. دەنگەكان بەيەكەۋە دەيانگوت و دەيانگوتتەۋە: " كاك عەزىزىي دەبئ گۆرانى بلى. كاك عەزىزىي دەبئ گۆرانى بلى!"

كاك عەزىزىي دالغەى لاي كەسئك بوۋ لە كۆلان. كەسئك كە پەرو پالى دەركدوبوو. كەسئك كە لە جئنگايەكى تر بوۋ. كەسئك كە پۇششتبوو.

ژنەكەى گوتى: " زووكە. جەماعەتت ماتل كىردوون!"

كەسئك گوتى: " قوربان، چاۋەپىن گۆرانىيەكەت بلى!"

كاك عەزىزىي ھەستى كىرد كە سەرى لەگىژەۋە چوۋە و دلئشى لە جاران قورستىر بوۋە. دەيوست ھاۋار كات، دەيوست ھەموو شتىك وردوخاش كات. بەخۆى گوت: " گۆرانىي چى؟ جەژنى لەدايك بوونى ھەيدەرىي بەمن چى؟ گەر زۆر خۆشە، نەۋا باخۆى گۆرانىي بلى. مەگەر خۆى براۋە و سەركەوتوو نىيە؟ كەۋاتە نەدى بۆچىي لەقوژنىكدا ھەلكورماۋە و دوو لئوہ ناكات؟ بۆچى تاس بردوۋىيەتئىيەۋە؟ بۆچى پەنگى پئى نەماۋە؟ تەماشاكەن چۆن لە مۆمەكانى سەر كئكەكەى دەنۆپئت. چل سال لە ژيانى لەۋئدايە. لە دلئى خۆيدا گوتى: " ھئندە بەسە كە زار ھەلئئىنمەۋە و بكەومە ھاۋار."

ژنه که ی گوتی: " بهر زتر .. بهزه و قتر. "

کاک هاشیمی گوتی: " وهرن با هه لپه پرین. وهرن با پیکه وه گۆرانی بلین. " هه مووان دهستیان به گۆرانی چرین کرد. یه ک دهنگ، له قولایی دلّه وه. کاک عهزیزی هیزی دایه بهر قورگی.

ژنه که ی گوتی: " چیته ؟ بز وا دهمت داچه قاندووه؟ "

هاورپیان له پال یه کدا ههستی نارامیی دایگرتبوون. کاک هاشیمی پهرداخه که ی خستبووه سهر نیوچهوانی و شانی هه لده ته کاند. چهند که سیك له بهر دهست و پیدایا، له بن دیواره کاندا، هه لئروش کابوون. که سیك وه زعی خهراپ و له سهر دهستشۆره که دهرشایه وه.

که سیك گوتی: " قوربان .. وه زعتان باش نییه؟ "

کاک عهزیزی ته ماشای کرد.

کاک نه نوهری گوتی: " چه پله لیده ن. چه پله .. چه پله. "

شیرین خانم گوتی: " حه زده که ن بچینه ده ری پیاسه یه ک بکه یین؟ "

کاک عهزیزی لی وردبووه.

ژنه که ی گوتی: " عهزیزه که م، چاکتره دانیشیت. "

کاک عهزیزی سهیری کرد و خوی بینی هه مدیس له سهر جینگه یه تی. له سهر قه نه فه که. ژیر ملی نهرم و فینک بوو. قاچی له ژیر میزه که دا راکیشا و پیتلاوه کانی له پێ داکنه ن. په نجه کانی پای ته قاند و میخه که ئیشاوه که ی به قاچی میزه که دا هیئا. دهسکی قه نه فه که چاوه رتی دهسته کانی بوون و کیکی له دایک بوونی کاک حه یه ریی له بن ددانیدا، هه مان تامی جارانی هه بوو.

*

4

چ چرايه كى بى تينه! تهنها خوى و ميشووله كانى دهوروبه رى روناك ده كاته وه. سه رمامه، وهك بلىي نهم به فراهى كه به دريژايى شه و ناوها ليكدا ليكدا باريه، له سهر دلّم نيشتبى. هيشتا نهم ده ستانه ده يانه وي گهرم دابتن، نهم ده سته پير و په ككه وتانه.

سه عات نوى ريكه.

نه مپريش ته واو. سوپاس بو خدا نه مپريش ته واو بو، پريژيكي خوش نه بو، پريژيكي دريژ و سارد و تاريك بو. هيچ شتيك تييدا پروينه دا. پيوسته تا هاوين نارام بگيرى. هه تاو هه مديس گه نجم ده كاته وه. لاني كه م قاچ ئيشه كه م كه متر ده بيتته وه. شهش مانگ چ نييه، نارام ده گرم. گهر برياري شتي پرويدات، ته وا له هاويندا پرووده ات، دلنيام.

هه لده ستمه سهر پا، سفره ي شيو له پال ديواره كه و له نزيك زوپا كه دا پاده خهم. قاييكا، په رداخيكا، كه وچكيكا، جامى ماست. قابله مه يه كه كه برنجى نيوه پري

تیداماره. هممویان ریز دهکەم. هیشتا زوو، سەعات نۆ برنجەکه دەخەمە سەر
زۆپاکە تا گەرم بێتەو. نۆو دە دەقیقە شیو دەکەم، سەعات (دە) دەچمە ناو جینگا
و نارام دەگرم تا خەوم لێدەکەوی.

تۆزێک ماست دەکەمە پەرداخەکەو، تامی دەکەم.. تامی خۆشە. نیوہی
هەلدەگرم بۆ دواپی.

عەزیزی پرسی: "کام دواپی؟"

جەلیلی گوتی: "گوو بە قەبری باوکی دواپی. گەر قسەیکت هەیه، ئیستا
بیلی!"

نەنوەری گوتی: "مرۆڤ دەبی وەرە هەبیت. دەبی پێیکەنی، دەبی بەرپێگەدا
برواو بەخۆی بلێ: بەه بەه چەند بەختەوهرم!"

بەلام ئیتر خۆیشی باوهری بەو نەمابوو. ئیتر پێندەدەکەنی و لەبارەنی نەو
بەختەوهریپەو نەدەدوا. دەشی نەگەر کاک مەهدویی لەگەڵ تەلەت خانمدا
نەرۆیشتبا، نەوا هەموو شتەکان جۆریکی تریان.. دەشی گەر نەو میوانە ناوختە
نەهاتبا! بەراستی باوهری بە بەختەوهری هینابا.

گۆتم: "مەهدویی گیان. چارهی نەنوەری چییه؟ بەبی تۆ دیق دەکا، ئیوہ
هەردووکتان پێکەوہ گەورە بوون، پێکەوہ ژیاون، پێکەوہ بوونتە یەک.. هیچ کەس
تا ئیستا هیچ کامتانی بی نەویرتان نەدیوہ. وا ئیستایش دەتەوی جیی بەیلت و
برۆیت.. چۆن دەبی؟ شتی وامەکە، ئەویش لەگەڵ خۆتا بێ. ژنەکت قاییل کە!"

تەلەت خانم لە حەوشە راوہستابوو، سەری دەگەیشتە دەرگاگە. لەدرەختی
تیمامزادە قاسم دەچوو. سامناک و کەتە و دێرین. (با) قۆہ سورباوہکە بەملاولادا

هه‌لده‌دایه‌وه. گهرمایى ناژه‌لێك له جه‌سته‌یه‌وه ده‌هاته ده‌ره‌وه. بۆنى مهر له پێسته‌یه‌وه ده‌هات، بۆنى شیرى تازه و پشقل، بۆنى كوچه باخه‌كانى گوند.

گوتم: "ته‌لعت خانم به‌په‌له با یارمه‌تیت بده‌م، به‌ته‌نها ناتوانیت!" ده‌ستی لابردم و شه‌قیكى له‌پێم هه‌لدا. فهرشى ژووره‌كه‌ى ئه‌نوه‌ریی نابووه سهر سه‌رو به‌ره‌و ده‌وشه‌ى ده‌برد. قه‌نه‌فه و كورسییه‌كانى به‌ ده‌ورى هه‌وزه‌كه‌دا هه‌لچنبوون.

گوته‌بووى: "هه‌رچییه‌ك لهم ماله‌دایه، له‌مه‌ولا هى مه‌هده‌وییه.. هى خۆمه!"

كاك مه‌هده‌ویى له‌سه‌ر كورسى لای هه‌وزه‌كه دانیشته‌بوو. په‌نگ په‌ریو و خه‌مبار، واقورماو و ده‌سته‌پاچه، ده‌ستی خسته‌بووه سهر نه‌ژنۆ و سه‌رى داگرته‌بوو، لێوه له‌ره‌ى پێكه‌وته‌بوو. ته‌لعت خانم خزمه‌تى ده‌کرد، شه‌ربه‌تى بۆ دروست کردبوو، هیتور هیتور نازى ده‌کیشا، به‌ده‌وریدا هه‌لده‌سورا و میشى له‌ده‌م و چاوى ده‌رده‌کرد.

گوتم: "ته‌لعت خانم، پێگه‌ بده با كاك ئه‌نوه‌رییش له‌ گه‌لتان بێت."

دانه‌ویبۆوه و قه‌یتانى پێلاوه‌كانى كاك مه‌هده‌ویى گرێده‌دا. وه‌لامى نه‌دامه‌وه.

ئه‌نوه‌ریی باوه‌رى نه‌ده‌کرد. له‌ناوه‌پراستی هۆده‌كه‌دا دانیشته‌بوو. ته‌ماشای جانتاكه‌ى مه‌هده‌ویى ده‌کرد. قسه‌ى نه‌ده‌کرد. هه‌وسه‌له‌ى نه‌بوو. هه‌ناسه‌شى نه‌ده‌دا. له‌بونیامیكى خه‌وتنراو ده‌چوو.

گوتم: "ئه‌نوه‌ریی گیان، بیری لى مه‌كه‌وه، خۆ دونیا تاخیر نه‌بووه!"

سه‌رى هه‌لپێی. ته‌ماشای کردم. گوته‌ى: "ده‌له‌ دێوه هات و هاوپێكه‌مانى پفاند. چه‌ند سوک و تاسانیش پفاندی!"

بۆچی بىر لەم شتانه دەكەمەوه؟ ئىستا دەبوو نووستبام. لەوینەكەى نەنوەرىي بەدیوارەكەوه، دەنۆرم. لەنێو ھاوړپیاندا ړاوهستاوه. پا يەك لەهەمووان لەپېشتەر. بە تیلەى چاو تەماشای مۆمەكانى سەر كېكى لەدايك بوونەكەى دەكات. شیرين خانم سەرى داخستووه، پەنجە تووتەى لەدەمیدایه. عەزیزى تىدايه. لە سوچىكى وینەكەدا ړاوهستاوه، نیوهى زیاترى روخسارى دیار نییه. دەشى تۆزو خۆلى لەسەر نىشتبى. دەشى هەتاو كالى كړدپېتەوه. نازانم .. وینەیهكى كۆنە.

دوو دانە مشكى زل سەريان لە ناوهراستى قەنەفەكەوه هیناوهتە دەرى. چەند دانەیهكى تریشن، شەوانە زۆر دەبن. هەموو شتیکیان كۆژتووه، قەنەفەكان، دامینى پەردەكان، قەراغى متیلەكان، دەوراندهورى پیتلاوهكانم. بە كەوچك بەسەریاندا دەمالم، كەچى تەماشام دەكەن. ئیتەر لە هیچ شتیك ناترسن. تەنانەت لەو كەوچكەش ناترسن كەبەر سەريان دەكەوى و لەو پیتلاوهیش ناترسن كە تیبیان دەگیرى.

حەز دەكەم بچمە دەرى بۆسەر شوستهكە. تەنانەت ئەگەر بەفریش ببارى. تەنانەت ئەگەر سەرماش سەختو كوشندە بىت. جاران مالمان هەبوو، باخچەیهكىشى تىدابوو. لەگەل نەنوەرىیدا دراوسى بووین.

لەسەريان دەنووستین و لە دوورەوه قسەمان لەگەل یەكتریدا دەكرد. چاوهړپى كاك مەهدهویى دەكرد. هەموو شەوى جینگەكەى ئەوى دادەخست و سەهۆلاوى لەژوور سەرىنەكەیدا بۆ دادەنا. دەیگوت: "هەمدیس دەگەرپیتەوه. دلنیام. ئەمپۆ و سبەى سەرو كەللەى پەیدا دەیتەوه."

چووين بۆ ويستگه‌ي شه‌مه‌نده‌فر. نامه‌ي نارذبوو كه ديت. نه‌نوه‌ري گوتي: " بينيت؟ نه‌مگوت؟" به‌درتيايي شه‌و خه‌و نه‌چوه‌ چاواني. بئ هيچ پاساويك بانگي ده‌كردم و خؤيشي نه‌يده‌زاني چيي ده‌وئ. به‌ره‌به‌يان هه‌ستا‌بوو. هه‌شه‌كه‌ي ناو‌رشي‌ن كرد‌بوو. گوئي كرد‌بووه‌ گول‌دانه‌كانه‌وه‌ و چاوي له‌ كا‌تزمي‌ره‌كه‌ نه‌تروكاند‌بوو.

حه‌يده‌ري گوتي: " چيته؟ نارام بگره‌ تا قيتاره‌كه‌ راده‌وه‌ستي. ده‌بيت به‌ژيره‌وه‌.. وهره‌ نه‌ملاوه‌!"

عه‌زيبی گوتي: " نارام بگره‌.. تا ده‌رگاي قيتاره‌كه‌ ده‌كرتته‌وه‌."

نه‌نوه‌ري پي‌كه‌ني و نه‌و چه‌پكه‌ گوئه‌ي بۆنكرد كه‌ بۆ كا‌ك مه‌هده‌ويي هينابوو.

چاواني پرشنگيان ده‌دا.. پرسى: " له‌م ده‌رگايه‌وه‌ داده‌به‌زي؟ وايه؟"

چاومان به‌ ته‌لعت خام‌ كه‌وت. به‌قؤي بژو سوورباو و پي‌لاوه‌ پياوانه‌كانيه‌وه‌.

گوتي: " من له‌باتي نه‌و هاتم. له‌به‌ره‌وه‌ي نه‌و پياوي نه‌وه‌ نييه‌ پيتان بوئري."

بازيداو يه‌خه‌ي كا‌ك هه‌يده‌ري گرت. پارهي مي‌رده‌كه‌ي ليئ ده‌ويسته‌وه‌.

ويستمان نه‌هيتلين، به‌لام نه‌مانتواني. پالي پي‌وه‌ناين و زريكاندي. بۆكسيكي

به‌ورگي كا‌ك هه‌يده‌ري دا كي‌شا و ده‌ستي با‌دا.

نه‌نوه‌ري به‌چه‌پكه‌ گوئه‌كه‌يه‌وه‌، له‌وديو دوكانۆكه‌ي بنيشت فرؤشيكدا

وه‌ستا‌بوو، به‌دزييه‌وه‌ سه‌ره‌تاتيكي ده‌كرد.

له‌ترسا هه‌لده‌له‌رزي. گوتي: " حه‌زه‌تي عه‌بباس، هه‌ر ئيستا ديتته‌ ويژه‌م!" شه‌و

له‌سه‌ريانه‌وه‌ سه‌يرم ده‌كرد، ته‌لعت خام‌ له‌سه‌ر قه‌ره‌ويئه‌كه‌ي كا‌ك مه‌هده‌ويي

نوستبوو. پا ي له‌ دؤشه‌كه‌كه‌وه‌ هينابوو ده‌ري، گه‌رماي بوو. جيئ به‌خؤي

نەدەگرت. خۆی دەخوراند. ئەنوەری لای قالدەرمەکانی سەربانەووە هەلثروشکابوو. لەگەڵ هەر پرخەیهکی تەلەت خانم دا لە جینگاکە پادەپەری و پرایدەکرد. گوتم: "حەیدەری گیان، باشتەرە پارە میردەکە بەدەیتەووە و پروات." گوتم: "خەتای منە کە هەمیشە خەمی نایندە ی ئیووە مە. پارە کانتانم خستۆتە بانکەووە. دوو سالی تر دەبیتە دوو قات. دەسالی تر دەبیتە سێ قات. بیست سالی تر دەبیتە چوار قات. سەد سالی تر دەبیتە دە قات. حیسابی بانقی ژمارە شەش سەد و سی و یەک، پیری لی بکەنەووە.. هەمیشە لەزیادبووندا یە." تەلەت خانم گوتم: "نەم سەگی سەگبایە، کلاری ناوێتە سەری هەمووتان. بەقسە ی مەکن."

لە مائی ئەنوەری بووین. کەنگی بوو؟ هاوینی دوایی یان هاوینی دواتر. بیرم نییە. بە دەوری قەرەوێلە کەیدا دانیشتبووین. دوو مانگ بوو نەخۆش کەوتبوو. هەرچیمان بۆ دەکرد بیسوود بوو. هاشیمی لە ناو کۆلاتەکانی مالهۆی هینابوو. گوتم: "نەمە بخۆرەووە باش دەبیت، تاکەت نامیێن." حەیدەری گوتم: "چۆنە جواب بۆ مەهدهوی بنیرین؟ ئەنوەری لە خەفتی ئەو وای لی بەسەر هاتوووە."

عەزیزی گوتم: "هەلیگرین و بییەین بۆ گورگان." سەری ئەنوەری لەسەر باسکی من بوو. ملیم نابوووە سەر باسکم و کەوچک کەوچک ئاو کۆلاتەکە ی هاشیمیم بە دەمیووە دەکرد. لە حەیدەری پووانی. بینیم رەنگ بە پوخسارییەووە نەماووە. دەمی داچەقاندبوو، ئاو پرم دایەووە. بینیم تەلەت خانم تەپ و تۆزایی، بەجاتا مقەباییە شپە کە یەووە

له بهر دهرگا که دا پراوه ستاوه. شه که ت و هه ناسه برکیتی پیکه وتبوو. نه نوهری سهری هه لپری و ناوه کولاته کانی پرشانه وه. په رپیه قوژنیکی قهره ویله که و لینه که ی به خویه وه نو ساند.

گوتی: "خۆم ده مزانی، خۆیه تی، هاتووهر پۆحم بکیشی."

هاشیمی گوتی: "ته لعت خانم، وازی لیبینه.. نیمه ناگامان لیبه تی."

عزیزی گوتی: "دختورمان هیناوه ته سهر، هیچی نییه."

نه نوهری ده پاراپیه وه: "به تنها له ته کیدا جیم مه هیلن، به قسمی مه کهن!"

چهرچه فه که ی نالاندبوو له خویه وه و لچی ده له رزی. نیوه به رزبونوه یه که ی به رزبۆوه و واق و پرماو به دوا ی پیلاره کانیدا ده گه را. گوتی: "مه رۆن، توو خودا مه رۆن!"

ویستمان بپنینه وه، ویستمان جی نه هیلن، به لام نه مانتوانی.. ته لعت خانم هه موومانی کرده دهر وه و دهرگا که ی له م دیوه وه له سهر داخستین. ده مه و نیواره گه راپینه وه، له په نجه ره ی کانزایی په نجه ره که وه که وتینه ته ماشا کردن.

عزیزی پرسیی: "مه نجه لیک ناوی کولاری بۆچییه؟"

هیدهری گوتی: "هاتووهر نه نوهری بخوات!"

نه نوهری هیور هیور ده گریا، چاری له مه نجه له ناوه له کوله که نه ده تروکاند، لاله په تی قسانی ده کرد و له سهر قهره ویله که ی گرمۆله ببوو. هه لمی ناوه که له سهر پوخساری نیشتبوو.

عزیزی گوتی: "واچا که برۆین نه هیلن!"

تهلعت خانم داوای خاوی کرد. لهودیو دهرگاگهوه دامانی و بهپهله رامان کردهوه شوینهکانی خومان لهودیو پهنجهرهکه.

حهیدههریی گوتی: "تا رۆحی نهنوههریی نهکیشیت واز ناهیتیت!"

گوتم: "تهلعت خانم، ریگهه بده با من بیمه ژوروهوه."

وهلامی نهدامهوه، خهریکی ئیشی خۆی بوو.

نارهقه به روخساریدا چۆراوگهی بهستبوو. دهماریکی نهستور توند له لای ملییهوه لییدهه، وهک نهسپیکی شهکته ههناسه برکیی پیکهوتبوو، ههلمیکی چر لهکونه کهپویهوه دههاته دهروهوه.

عهزیزی گوتی: "خهریکه نهنوههریی پرووت دهکاتهوه."

حهیدههریی گوتی: "خۆزیا خهبهرمان به پۆلیس دابا!"

نهنوههریی دهههنگی پانتۆلهکهی گرتبوو، دهیقیژاند.

دانیشتین بۆ سهیر. تهلعت خانم خاوییهکانی له مهنجهلهکه دهردههیتنا. دهیگوشین. دهیدان بهسهه نهنوههیدا. نهنوههریی دهیقیژاند و بانگی مههدهویی دهکرد، جاریکیش له ههژمهتا ههستایه سهه پا و ویستی پراکات، تا دهه دهرگاگهش هات، بهلام تهلعت خانم ناوقهدی گرت و فرییدایهوه سهه قههویلهکهی.

هاشیمی گوتی: "ئهوه چ دهکا به قورگیا؟"

حهیدههریی گوتی: "ژههری مار!"

عهزیزی گوتی: "خهریکه دهیکوژی."

حهیدههریی گوتی: "شکات دهکهه، هههوه نهه شتانه دهکهمهه پاپۆرت."

ئەنۋەرىيى ھىدى ھىدى تەسلىم بېيۇ، لە پەل و پۆ كەوتبۇ، دەمەو روو لەسەر قەرەۋىلەكە كەوتبۇ، دەنگى دەرنەدەھات.

تەلەت خانم خاۋلىيەكانى كۆكردنەۋە. مەنجهلەكەى لەپال دىۋارەكەدا دانا. ئەنۋەرىيى، توندو تۆل لەدوو دانە بەتانىيەۋە پىچاۋ كەردى بەژىر لىنغەكەۋە و سەرىشى بەلەچكىك بەست. ئىدى لەپال قەرەۋىلەكەدا دانىشت و نارامى گرت تا خەۋى لىكەوت.

بەيىانى زوۋ گەراينەۋە.. عەزىزى گوتى: "تەلەت خانم، ھەستە برۆ بنوو." تەلەت خانم بەدىار ئەنۋەرىيەۋە دانىشتبۇ. نارەقەى روخسارى دەسرى. ژىر چاۋانى رەش داگەرابوو. گوتى: "ئادەى جگەرەيەكم بەنئى!" سبەى ئىۋارەكەى گەراينەۋە. رىي نەداين بچىنە ژوررەۋە. سىنيە خواردنەكەپان لەودىو دەرگاگەۋە بۆ داناو رۆيشتىن.

ھەيدەرىيى گوتى: "ئەنۋەرىيى مردوۋە.. دلنىام." دوو سبەى ئىۋارەكەى ھاتىنەۋە. گوتى: "چىيە؟ چىتانە؟ بۆچى ھەموو رۆژىك بۆ ئىرە دىن؟"

ھەيدەرىيى بە گويىدا چىپاندىن: "بۆنى تەرم دىت!" ھەفتەيەك نارامان گرت. ئىدى تۆقرەمان لىپرا.

ھەيدەرىيى گوتى: "دوئىنى سەرىكەدا، نەرزى باخچەكە ھەلاۋسابوو. ھەر لەۋىدا لەچالى ناۋە."

رۆژیکی تریش نارامان گرت و نیدی به کۆمهڵ رۆیشتین. دەرگای ژووره که کرابۆوه.. نه نوهری له ناوه پراستی قهره و پێله که دا دانیشتبوو.. هیور هیور قومی له چا ده دا.. هیشتا له چکه که ی له سهر نه کردبۆوه.. "تا" که ی نه ما بوو.

هاشیمی گوتی: "ته لعت خانم ماندوو نه بیت. په له ت چیه مه رۆ!"

عزیزی گوتی: "لیره بمینه وه.. ئیسراحت که!"

جانتا که ی له ولاره له پال دەرگا که دا دانا بوو. ههر که چای به کاک حهیده ریی که وت.. چای په رپیه پستی سه ری. هه له ته ی بۆ برد و گوتی: "پراوه سته ببینم سه گباب، ئیشم پیتته!"

ته لعت خانم .. جهنابی سه رههنگ .. ژنیکی میهره بان بوو، له وینه ی بوکینییه که ی ده نۆرم که هیشتا به دیواره که وه یه. تاریکه و تۆزو خۆلی له سه ر نیشتوو.. نه نوهری و من و مه هدهوی و هاشیمی له پالیا وه ستاوین، چراکانی ژوور سه ری کوزاونه ته وه.

ژنیکی میهره بان بوو. هه زده که م سه ری لیبده م. هه زده که م نامه ی بۆ بنووسم و ته حوالی پیرسم، دلّم هیشتا له دووی زۆر شته، زۆر شتی له ده ست چوو.

عزیزی گوتی: "خۆزیا لانی که م چاومان ده ما تا ته ماشامان پیکریا، ته ماشای ژیان."

هه لده ستمه سه رپێ، ناگری زۆپا که زیاد ده که م، قابله مه برنجه که ی ده خه مه سه ر. ته باخه که داده گیر سینم. ده سکی تا وه که م شکاوه. چهند رۆژیکی تر ده چم بۆ ده ره وه و شتی تازه ده کړم. تا وه که ده خه مه سه ر ته باخه که و دوو هیلکه ی تیده که م. داده نیشم و چاوه رپێ ده که م. سه بی شه و خاوه ن ماله که بۆ نانی نیتوا ره

داوہت دہکەم، یان سەرتیک لەمائی ھاوسیتکەم دەدەم، یاخود ھەر لیترە دادەنیشم و
مشکەکان دەژمیڤم. دویتشەو یانزە دانە بوون. یەکیکیانم گرت و خستە ناو
زۆپاکە. ئەمشەو یارییەکی تر دہکەم، یارییەکی خۆشتر. ھەیدەریی دەیگوت:
"بونیام دەبی ھەمیشە یارییەکی ھەبی سەری خۆی پی گەرم کات. بونیام دەبی
ھەمیشە پیبکەنی و بلێ: بەھ بەھ .. چەند بەختەوہرم!"

*

كاك ئەنوەریی بە وریاییەوہ جانتاكەى خستە سەر سەر و دەستى بۆ كاك هاشمىي و حەيدەرىي و عەزىزىي و شىرىن خانم راوہشانە كە لای پەنجەرەى قىتارەكەوہ راوہستابوون. سوپاسى ھەموویانى كرد. لە دوورەوہ كلىلى جانتاكەى كە بەدەرزى كردبوو بەیەخەى چاكەتەكەیەوہ، پىشانى كاك حەيدەرىي دا و بەدەست تىي گەيانە: خەمى نەبىت. ئەو مەرىشكەى كە شىرىن خانم داوویە تا بۆ كاك مەھدەویي بەرىت، لە قىتارەكەدا و لەژىر كورسىيەكەى خۆیدا داينا. لەموسافىرەكانى رووانى و پىكەنى. پرسى: "بۆچى قىتارەكە بەرى ناكەوى؟" كەس وەلامى نەدايەوہ.

دانىشت، ئەو گولە شەمەدانىيەى لەسەر ئەژنۆى دانا كە كاك هاشمىي بۆى ھىنابوو. چاوہ گومانانوىيەكانى لىكنا. ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشا و لەدلى خۆیدا گوتى: "دوچار كەوتمە رى، خەرىكە رۆىشتنەكەم دەبى بەراست!" ھىشتا تەخىر رۆژى لەبىر بوو كە كاك مەھدەویي سەرى لە جامى ترمبىلەكەوہ ھىنایە دەرى و گوتى: "تۆىش وەرە، ھەر ئەمشەو لەدواى ئىمەوہ بكەوہ رى."

نەیدەویست سواری ترومیبلە کە بیټ، تەلەت خانم پشت ملی گرت و
رایکیشایە ناو ترومیبلە کە.

هاوړپیان گوتبویان: "نەنوەری گیان.. خۆ (گورگان) لەو پەری دنیا نییە.
هەرکاتێ بتهوێ دەتوانیت بچیت بۆ لای." کاک نەنوەری پووی وەرگێرا بوو. سەری
داخستبوو. هاوړپیان بینیبوویان کە چەناگە ی دەلەرزێ. چوو بۆو مالتی،
دەرگاکی بەیە کدا دابوو، گوتیان لیبوو کە بە لەقە بە دیوارە کاندای مالتیبوو.
ئینجانە کانی شکاندبوو. لاواو سەوزە کانی لەبنەو هەلکیشابوون، گوتیان لێ
ببوو کە گریابوو.

کاک نەنوەری گوتبوی: "نیتەر بەبێ مەهدهویی گیان لەم مالتەدا تیدارە ناکەم.
سبەینی بەرێ دەکەوم و دەپۆم."

بەلام نەپۆشتبوو.. دوو پۆژ دواي نەویش هەر نەپۆشتبوو. هەفتە و مانگ و
سالتی دواتریش هەر نەپۆشتبوو. جیاوازی چ بوو؟ حەوت پۆژ یاخود حەوت سال؟
تاخریبە کە ی هەر بەرێ کەوتبوو.

کاک حەیدەری لەجامی قیتارە کە ی دەدا. شتیکی دەگوت کە نەیدەویست
موسافیرە کان گوتیان لێ بێ.

کاک نەنوەری ئینجانە ی گولە شەمدانییە کە ی لای مریشکە کەو لەنیو
قیتارە کە دا. هەستایە سەریا. دەسکی پەنجەرە کە ی گرت و رایکیشا.
نەدە کرایەو، توندتر رایکیشا، هەر نە کرایەو. بە هەردوو دەست رایکیشا. بیسوود
بوو.

موسافیرە کان سەیریان دە کرد.

پرسی: "چۆن دەکریتتەوه؟"

ئەو پیاوێی کە لای پەنجەرە کەوێ بوو گوتی: "ناکریتتەوه!"
کاک ئەنوەریی پرسى: "ناکریتتەوه؟" وای گوت و ناماژەى بۆ کاک حەیدەریی
کرد کە ناکریتتەوه.

دانیشت.. پرسى: "چ بووه؟ شتیک روویداوه؟ بۆ قیتارە کە بەرێ ناکەوێت؟"
ژنە کەى تەنیشتی گوتی: "قوربان، ئەم مریشک و ئینجانە یە رینگەیان گرتووه.
وا ناییت!"

کاک ئەنوەریی گوتی: "بەلێ وایە." وای گوت و بە پەلە مریشک و
ئینجانە کەى لای برد و خستنیە بن هەنگلی. لە موسافیرەکانی رووانی، پینکەنى.
خۆشحال بوو کە لە لای پەنجەرە کەوێ، خۆشحال بوو کە دەتوانی سەیری هەموو
شتیک بکات، خۆشحال بوو کە دەتوانی هەموو شتیک ببینی، درەختەکان بژمێرێ،
ناوی مەغازە و شەقامەکان بخوینیتتەوه. حەزی دەکرد خۆی بناسینی و لەناوی
هاوسەفەرەکانی بپرسێ، حەزی دەکرد بلێ: چەند بەختەوهرم! حەزی دەکرد بلێ کە
چەند بە کەیف و دەستەپاچەم، حەزی دەکرد بدوێ، حەزی دەکرد لەبارەى کەش و
هەواوە بناخقی، حەزی دەکرد لەبارەى بەرفراوان بوونی هۆیەکانی هات و چۆه
بناخقی، لەبارەى ئەو پیاووە بدوێ کە ژنە کەى خۆی بە چەقۆ کوشتووه، لەبارەى
خەلاتە گەورەکانی کۆمپانیای هەمیشە گەوهەرەوه بدوێ، لەبارەى نرخى زەوى و
زارەکانی عەلى ئابادەوه، لەبارەى خەونە سەيرو سەمەرەکانییەوه، لەبارەى ژانە
زگە سەیرەکانییەوه، لەبارەى شەوانی دلتنگی و تەنیاپیەوه، لەبارەى دلتنگییەوه
بۆ کاک مەهدهویى، لەبارەى ترس و نیگەرانییەکانییەوه، لەبارەى خۆیەوه.

حهزیده کرد شتی تریش بلئی. به لآم ژنه که ی ته نیشتی نیوچه وانی گرز کرد بوو، نووکی شیشی چیننه که ی به شپوهیه کی ترسناک تیژبوو، کچه که یشی له ولاتره وه دانیشتبوو، هیواش هیواش فووی ده کرد به میزه لانیکی زل دا که وه ک تویکله پیاز تهنک بیۆه.

کاک نهوهریی گوتی: "کچه که گیان بهسه، هر نیستا ده ته قی!"

ژنه که به لاچار سهیری کرد، هرچی چنیبوو هه لوه شایه وه و رپسه که ی بۆه به خوری. کاک نهوهریی سهری داخست و پژمینه که ی قوت دایه وه. مریشکه که ی شیرین خاتم ده یگاراند و ده نووکی له خاله ره شه کانی بۆیمباخه که ی ده دا. نهو پیاهه ی که خدریکی رۆژنامه خویندنه وه بوو، چاویکی له گوشه ی رۆژنامه که هه لپری و له کاک نهوهریی وردبۆه.

کاک نهوهریی به ترسه وه سهیری نهو چاوه ره شانیه ی کرد که له م وردببونه وه و خیرا گوتی: "سه لامون عه له ی کوم.. ته ندروستیان چۆنه؟" میزه لانه که ته قی.

کاک نهوهریی له جیگه که ی خۆی راچله کی، تینجانه که قلپ بۆه و به هه واهه گرتیه وه. توند سهری مریشکه که ی گرت که که وتبوهه باله کوتی. خپسه یه کی له کچه که کرد.

ژنه که گوتی: "چییه؟ چ بووه؟ میزه لانی خزیه تی."

کاک نهوهریی خۆی کۆکرده وه. زهرده خه نه یه کی هاتی. سهری له قاند و له نووکی که وشه کانی وردبۆه.

پیاهه که ی ته نیشتی گوتی: "نه خیر، نه مپژیش به پری ناکه وین!"

ژنه که گوتی: "چار به جهه نهم. خو له مه خراپتر نابی!"
 قیتاره که بیست ده قیقه له واده ی خو ی دوا که وتبوو.
 کاک حهیده ری گوتبوی: "سه فهر شتیکی پیویست نییه، هم به خه ساردانی
 پول و هم به خه ساردانی کاتیشه!"
 شیرین خانم گوتبوی: "برۆ، بیگومان برۆ.. خه می هیچیانت نه بی!"
 کاک هاشیمی گوتبوی: "هه رچی خودا بیهوی، هه ر نه وهیه."
 قیتاره که فیکاندی و کهوته پرۆ. کاک نه نوهری سهری هه لپری و پرسى:
 "خه ریکین ده رۆین؟"
 ژنه که گوتی: "خودا ده یزانى."

کاک نه نوهری له شووشه ی قیتاره که وه دهستی بو هاورپیان راوه شانده.
 مریشکه که ی شیرین خانمی به خو یه وه گوشى، به میه ره بانیه وه سه یری کیژه که ی
 کرد که دووباره خه ریکی فووتی کردنی میزه لانیکی تر بوو. دوا وینه ی کاک
 مه هده ویی و ته لعت خانمی له گیرفانیدا ده ره ینا، ته ماشای کرد. کاک مه هده ویی
 قه له وتر ببوو، که چه ل تر، پیر تر. له خو ی نه ده چوو، وه ک بلیتی ددانه کانی که وتبن.
 که پوویشی پانتر ببوو، ملی کورتر، ده نگیشی له ته له فۆن دا نامۆ و غه واره.
 ده سخه ته که یشی گۆرا بوو، وردتر و ناخۆش. له گه ل ته وانه شدا هیشتا هه ر خو ی
 بوو، کاک مه هده ویی جارن بوو. سى ته لبوم وینه ی کاک مه هده ویی هه بوو، وینه ی
 مندالیی، وینه ی جحیلیی و وینه ی ژن هینان. له هه موو وینه کانی مندالییدا
 پیکه وه بوون. وه ک دوو ماسیی قه له و و خرین پیکه وه بوون، پروته له و قژ لول،
 ده ست له نیو دهستی یه کتردا، سه ریان له سه ر شانی یه کتر. پیکه وه له پۆلی شه شی

سهره تایی و دووی ناوهندی دا پاسب ببوون. له پۆلی سیتی ناوهندیدا ههردووکیان تیکرپای فره کانیان یانزهو له وهزیشیدا سفریان وهگرگرتبوو. له وینه کانی گهغیشدا ههر پیکهوه بوون، به سمیلی گووگره و کاکۆلی لارو قژی چهورهوه، به کهوشی قهیتاندارو چاکهت و پانتۆلی مورهبهعاتهوه.

کاک ههیده ریی هه موو جارێک دهیگوت: "نهم دووانه نهمهنده پیکهوه بوون، رهنگی یه کتریان گرتوه، وهک یهک دهناخفن، وهک یهک بهرپهگه دا دهپۆن، وهک یهک پیده کهنن، پیکهوه تایان لی دیت، پیکهوه چاک دهبنهوه. دوو دانه بهرخی چاک و بهوه فان.. خودا بیانپاریزی!"

وینهیهکی تریشی پیبوو، دهیهینا، تهماشای کرد. تهلعت خانم چکۆلهترین فهرقی نه کردبوو. هه مان کهزی و پرچی سورباوو بژ، هه مان چاوانی رهشی بی پهروا، هه مان گهردی بهرزو هه مان دگانی سپی.

ناویان نابوو جهنابی سه رههنگ و دهیانزانی که له کاک مه هدهوی ده دا. جارێکیان سه ری هه سه سه کهی گه ره کی شکانده بوو، جارێکی تریش پی له قهیه کی توندی کیشابوو به کاک ههیده ریی دا. که چی کاک ههیده ریی هه موو جارێک دهیگوت: "نهم ژنه به که لکه، هه مان ده خوات، قه لغانی دهر دو به لایه. دارو نه داری مه هده ویه ميه ره بانه که مان له چاوی نهم ژنه بناسن. مایی، په لویایه ی، ناوبانگی کۆمه لایه تی، نابرووی، پیاله زیویه کانی."

تهلعت خانم له بانیه که داده نیشته و مووی قاچی هه لده گرت، چوار دهوری په نجه ره کانی پر ده کرد له به هی و تویکله پرته قال تا بۆنی ژوره کهی خوش بی. سواری جیب ده بوو، جنیوی به هه مووان ده دا، به لام ژنیکی ميه ره بان بوو. گۆرانی

ده گوت و دهنگینکی خوشی پیوه بوو. رۆژانیکیش بیده‌نگیی هوروژمی بۆ ده‌هینا، قسه‌ی نه‌ده‌کردو هیور هیور ده‌گریا. کاتیک چاری به منالیک ده‌کهوت، کاتیک ژنیکی دوو گیانی ده‌بینی، کاتی گویی بۆ رازو نیازی ژنه جل شۆره‌کی کاک عه‌لی بلیت فروش راده‌دیرا، هیور هیور له‌بهر خۆیه‌وه ده‌گریا. موسافیره‌کانی ژمارد.

کاک نه‌نوه‌ریی به په‌له پرسى: "که‌نگی ده‌گه‌ین؟"
مه‌نمووری قیتاره‌که شانی هه‌لته‌کاند و له موسافیره‌کانی پروانی. پرسى:
"ئه‌مه چییه؟"

کاک نه‌نوه‌ریی گوتى: "میشکه. فهرموو سه‌یرکه‌ن. هیچی پانتۆله‌که‌می نه‌هیشتوهه."

مه‌نمووره‌که گوتى: "ده‌بیت هه‌موتان دابه‌زن!"
کاک نه‌نوه‌ریی به ترسه‌وه له موسافیره‌کانی پروانی و پرسى: "چ بووه؟"
مه‌نمووره‌که گوتى: "ياللا. خیراکه‌ن!"

کاک نه‌نوه‌ریی میشک و تینجانه‌که‌ی نایه بن هه‌نگلی و به‌دوای موسافیره‌کاندا که‌وته‌ریی.. که‌س له پاراوه‌که‌دا نه‌بوو. له‌واگۆنه‌که‌ی ته‌ملاره ده‌نگی هه‌راو زه‌ناو ده‌مه‌قالتی ده‌هات. ده‌نگی وتاریک که له رادیۆوه ده‌خوینرایه‌وه ده‌نگی منالیک که ده‌گریا.

مه‌نمووره‌که نوشتابۆوه و ژیر کورسییه‌کانی ده‌پشکنی. جانتاکانی هه‌لپشتبوو.
کاک نه‌نوه‌ریی گوتى: "ئه‌مه جانتای منه." وای گوت و به په‌له ده‌رگای واگۆنه‌که‌ی کرده‌وه.

مەتموورەكە پرسى: "چىيە؟"

موسافىرەكان لە دوورەووە وەستابوون. تەماشايان دەکرد. كاك ئەنوەرىي مريشك و ئىنجانەكەي لەسەر نەرزەكە دانا. لەسەر ئەژنۆ دانىشت و زنجىرى جانتاكەي كردهوہ.

مەتموورەكە دەستى لەقەراغى جانتاكەوہ بو ناو جلەكانو پاشان بە ھىواشىي، تاكو بنەوہى برد. دەستى راگرت. سەرى ھەلپى. چاوى برپىيە چاوانى ئەنوەرىي و پرسى: "ئەمە چىيە؟"

موسافىرەكان زياتر ھاتنە پىش. سەريان بەسەر جانتاكەدا شۆر كردهوہ. كاك ئەنوەرىي گوتى: "گورزىك نامەيە، ھىنى ھاورپىيەكمە. ھى كاك مەھدەوييە!"

مەتموورەكە، ئەو پەتەي پچراند كە نامەكانى پى گرئىدرابوو. ژنەكە گوتى: "ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ تاكەي ماتل بىن؟" پياوى لاي دەرگاگە بەخانەگومانىيەوہ تەماشاي كاك ئەنوەرىي كرد. شتىكى بەگوئى پياوہكەي تەنىشتىيدا چرپاند.

كاك ئەنوەرىي دەستى — كە نەيدەزانى بو سپو تەزىوہ — بەدەم و چاوى خۆيدا ھىناو ھەوئىدا تارام بى. دلى قورسو ناھوسەنگ بوو.

پياوى لاي دەرگاگە گوتى: "ئەي ئەمە چىيە؟" كاك ئەنوەرىي گوتى: "جۆرىك ھارمۆنىكايە. ھى منالانەيە. ھى ھەمان ئەو زاتەيە."

ژنەكە گوتى: "ئەي ئەمانە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " ئەمانە ئەلبومىن. ئەلبومى پەسەن. سەرنج بەرمون.
ئەمە كاك مەھدەۋىيە، ئەمە تەلەت خانە، ئەمەش خۆم. لەۋىدا تەمەنم لە
چوار ساڭ زىاتر نىيە، سەريان تاشيوم. "

مەنمورەكە گوتى: " مەن دەپى ئەم نامانە بىم. "

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " بۆچى؟ "

ژنەكە گوتى: " قوربان گيان. بەس نىيە. چەنە چەن؟ "

كاك ئەنۋەرىي دەستى رايەل كىردو گۆشەي گورزە نامەكەي گرت. مەنمورەكە
گەراپەۋە و تەماشاي كاك ئەنۋەرىي كىرد.

كاك ئەنۋەرىي دەستى داگرە خوارەۋە، كىردى بەگىرفانىدا، دەرى ھىناپەۋە و
بەپەژارەۋە سەرى خوراند.

پىسى: " كەنگى دەمدەنەۋە؟ "

مەنمورەكە گوتى: " دوايى! " واى گوت و كەوتەپرى.

موسافىرەكان ھەمدىس دانىشتنەۋە. ژنەكە خرتكە و پرتكەكانى كۆكردنەۋە.

خستىنە جانتاكەي و لەژىر لىۋەۋە جىۋى دەدا.

كاك ئەنۋەرىي جانتاكەي داخست. لەجىگەي خۆي دانا. قايشەكەي

توندىردەۋە. بە پەلە قۆپچە كراۋەكانى پاتتۆلەكەي داخست و تەماشايەكەي

موسافىرەكانى كىرد. ھىۋر ھىۋر برسېتىي تىنى بۆ دەھىنا. بىر خۆي بىردەۋە.

دانىشت و قاچى راکىشا. گەرمای بوو. وپەي بۆرېرىنگى قىتارەكە لەسەرىدا

دەنگى دەداپەۋە. لەگەل ھەر ھەلبەزىنەۋەيەكدا زگى دەكەوتە قۆپە قۆپ. زىاتر

ھەستى بە بەتالىي گەدەي دەكرد. بنى ئىنجانەكە تەر بوو. نەيدەزانى چۆن چۆنى

داینی که پانتۆله‌که‌ی پیس نه‌کات. مریشکه‌که‌ی شیرین خانمیش دانه‌ده‌سه‌کنا و ده‌نووی له هه‌موو شتی‌ک ده‌دا.

کچه‌که میزه‌لانه‌که‌ی پیشانی نه‌نوه‌ریی دا که له‌وه‌دا بوو بته‌قی. فووی زیاتری تیده‌کرد.

کاک نه‌نوه‌ریی هه‌ستی به‌خۆی کرد که خه‌ریکه تووره ده‌بی. به‌لام ددانی به‌خۆیدا گرت و هه‌ولیدا خۆش‌حال بیت. له‌دلی خۆیدا گوتی: "نه‌مشه‌و پینکه‌وه ده‌بین. هیچی وای نه‌ماوه." بیریکرده‌وه که باشتین شتی‌ک نه‌ویه فیکه بکیشی. لیوی هینایه‌وه یه‌ک و له‌خالی‌ک وردبۆوه. فیکه‌ی نه‌ده‌زانی. قه‌ت فی‌ریش نه‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل کاک هاشمی و هه‌یده‌ریی دا په‌راوه‌ی کردبوو. به‌لام هه‌ر فی‌ر نه‌بوو. شیرین خانم له هه‌مووان باشت فیکه به‌لده بوو. هه‌موو جۆره فیکه‌یه‌ک به‌لده بوو. له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه داده‌نیشته و فیکه‌ی ده‌کیشا. به‌فیکه جریوه جریوی ته‌یره‌کانی ده‌رده‌هینا. ده‌نگی بولبول، ده‌نگی که‌ناری، ده‌نگی په‌ره‌سی‌لکه، ده‌نگی جۆره ته‌یری‌ک که که‌س نه‌یدی‌بوون، ده‌نگی جۆره ته‌یری‌ک که که‌س نه‌یژنه‌قتبوون. کاک هه‌یده‌رییش فیکه‌ی ده‌زانی، فیکه‌ی به‌رز و نزم و توند. کاک نه‌نوه‌ریی هه‌ر ته‌نها نه‌وه‌ی ده‌زانی که لیوی به‌یئیتته‌وه یه‌ک و چاوانی له‌خالی‌ک بریت، په‌ره‌کانی که‌پووی بکاته‌وه و هه‌وای کۆبۆوه‌ی ناو گوپی و ده‌ده‌رنی، ته‌وه‌ش خراب نه‌بوو، ته‌وه‌ش بۆ خۆی کاری‌ک بوو.

موسافیره‌کان لییان پروانی.

کاک نه‌نوه‌ریی پینکه‌نی. گوتی: "ده‌مه‌وی فیکه لی‌بده‌م. ته‌مه‌ش بۆخۆی کاره.

دلی بونیام ده‌کاته‌وه."

ژنه که به حیرسه وه چند ریزیکه تری چنی. پرسى: "نم بۆنه گهنیوه له ئیوه دى؟"

كاك ئەنوهی سەری داخست. تەماشای پیللۆه بریقه داره كانی كرد. گوتى: "نەخێر، لەم مریشكه وه دى، رېقنەى كردووه. هیچی پانتۆله تازه كهى منیشی نەهێشتووه."

گلۆله خورییه كهى ژنه كه بۆ ژێر میژه كه خلۆر ببۆه. ئەو پیاوهى كه له لای دەرگا كه وه دانیشتبوو، شتیكى له بهرخۆه گوت و سەری راوهشاند.

كاك ئەنوهی پرسى: "ببورن.. له گەل منتان بوو؟" ژنه كه سهیریکه ئەملاولای خۆی كرد. كاك ئەنوهی گوتى: "راوهسته، هەر ئیستا بۆتان دەدزموه!" وای گوت و ئینجانە و مریشكه كهى دانا. دانه ویتوه و گلۆله خورییه كهى ژنه كهى له ژێر كورسییه كه دەرھێنا.

پیاوی لای په نجه ره كه وه گوتى: "لا اله الا الله!" كاك ئەنوهی گرتى شلى بۆمباخه كهى توند كرده وه. سەر ئەژنۆكانى تەكاند و له دلى خۆیدا گوتى: "ئیتەر هەلناسم، ناحەقیان نییه. جینگه كه هێنده تەنگه كه ناکرێ ئەوه نده جووله جوول بکری."

چاوانى لیکننا و بیری له شەش سەعاتى تر كرده وه. شیرین خام گوتبووى: "ناخ كاك ئەنوهی، له چىی دەرترسیت .. ها؟" حەوت سال بوو بیری لەم سەفەرە دەكرده وه، حەوت سال بوو خەونى بەم رۆژه وه دەدیت. كاك مه هده ویش هەر چاوه پتی بوو، له تەله فۆنا دەنگى دەله رزی، بیست و حەوت دانه نامەى بۆ

ناردبوو، نهوجا دلئشى ناوى نهخواردبووه. قولايى چاوانى له وينهكهدا خه مين و شهرمهنده بوو.

كاك ههدههريى پينكه نيبوو. گوتبووى: "مههدههوييه ميهره بانه كه مان مهريكه بو خوى، مهريكى پروژ. بونيام قهستيتى بيكاته قوربانى، بونيام قهستيتى بيخاته سدر پلاوو بيخوات!"

كاك نهوهريى بئ نهوهى بزانيهت خهوى ليكهوتبوو. كاتئ بهخهبر هات بينى قيتارهكه وهستاوه. له پاراوهكه دهنگى ناخواتن و دهنگى تهپهه پئ دههات. كاك نهوهريى واق وپرماو سهيريكى موسافيرهكانى كرد. پرسى: "گهشيتين؟" ژنهكه گوتى: "وهى باوكه!"

پياوى لاي پهنجهرهكه باويشكهكهى قووتدايهوه.

كاك نهوهريى سهيرى كاتزميرهكهى كرد. دوو سهعات بوو قيتارهكه بهريوه بوو. پرسى: "چ بووه؟ بوچى وهستاوين؟"

پياوى لاي پهنجهرهكهوه گوتى: "خودا دهيزانئ!"

نهو پياوهى كه رژژنامهى دهخويندهوه، لهوديو رژژنامهكهوه پينكهنى. قاچى راکيشا و گوتى: "قوربان داسهكنئ، نهه جوولّه جوولّه سوودى نييه!" كاك نهوهريى بهپهله ههستايه سهريئ.

ژنهكه گوتى: "نهه بهزمه خوشه. شتيك نابئ ههلهدهستى و دهپروى بزانيهت چييه!"

كاك نهوهريى گوتى: "ههه ئيستا ديتهوه. بهيارمهتیی. "واى گوت و هاته پاراوهكه. موسافيرهكان لاي پهنجهرهكهوه بوون. كاك نهوهريى پرسى: "چ بووه؟"

تا نهوسهري پاراوه كه هات و لهوي پاراوه ستا. مريشكه كه ي شيرين خانى له بن ههنگل بوو. چ كه سيك له قيتاره كه دانه به زيوو. سهري برده ناو يه كيتك له واگونه كان و پرسى: "ببورن، نهري بوچى قيتاره كه وه ستاوه؟" كهس نه يده زانى. يه كيتك گوتى: "هه ي قور به سهريان!"

كاك نه نوهرى گوتى: "هه بي و نه بي هويه كي هه يه!"

پياوه كه گوتى: "ناقل!" وايگوت و پيكه ني.

كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر نيستا ده چم پرسيار له به شي زانيارى ده كه م."

پياوه كه گوتى: "هه ي تف له و زانياريه!"

كاك نه نوهرى نه و قسه يه ي پي خو ش نه بوو، چوه نه ولاوه و به رپنگه ي خويدا

رؤيشت.

كه سيك له ناوه وه له ده ركي ناوده سته كه ي ده دا.

كاك نه نوهرى گوتى هه لخت. له ملاولاي خو ي رووانى و ترسا. پرسى: "كييه؟"

چ بووه؟" كه سيك له وديوه وه ده سكي ده رگا كه ي باده دار شتيكي ده گوت. كاك

نه نوهرى مريشكه كه ي له سه ر نه رزه كه دانا و ده سكي ده رگا كه ي گرت. بايدا،

رايكي تشا. بيته ده بوو. پرسى: "چ بووه؟" نه و كه سه ي كه له نيو ناوده سته كه دا بوو

به له قه به ده رگا كه يدا ده كيتشاو جنيوى ده دا. كاك نه نوهرى راچله كي. ناربه حه ت

بوو. ويستى بگه رپته وه، به لام دلئ نه هات. گوتى: "من له ده ره وه پال"

به ده رگا كه وه ده نيتم، تويش له ناوه وه رايكي شه!" بيته ده بوو. كاك نه نوهرى گوتى:

"خه مت نه بي، هه ر نيستا ده چم مه ثوره كه ده دوزمه وه." پياوه كه گوتى:

"هه موو وا ده ليتم، مه ثوره كه يش هه روا ده ليتم." كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر"

ئىستا دەگەرپىمە. " وای گوت و بە پەلە گەراپەو. دەرگای واگۆنەكەى كردهو و گوتى: " كەسىك لەناودەستەكەدا عاسىي بوو. "

پىاوى لای دەرگاگە گوتى: " بەئىمە چىي! "

كاك ئەنورەيى گوتى: " من دەبى بچم بەهانای ئەو نەگبەتەو كە لەویدا عاسىي بوو. "

ژنەكە گوتى: " ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ "

كاك ئەنورەيى كەوتە پى. سەرى كرد بە واگۆنەكاندا، كەس نەيدەزانى مەئمورى قىتارەكە لەكوئىيە. دەرگای ئەوسەرى پارەو كە داخرابوو. بەشوشەكەيدا كىشاو دەسكەكەى بادا. گەراپەو بو پىشت دەرگای ناودەستەكە و گوتى: " كەسم پەيدا نەكرد. "

وہلام نەبوو. گوتى رادىرا. دەسكى دەرگای ناودەستەكەى بادا. بە پەنجە لەدەرگاگەيدا. پرسى: " قوربان هىشتا لەناوہون؟ "

پىاوہكە گوتى: " لەعنەتت لىبى ھەى سەگى سەگباب. بۆم پارەستە تا دىمە دەرہو. ئەوسا خۆت دەبىنیتەوہ! "

كاك ئەنورەيى تاسا. دواى ماوہپەكى زۆر سەرى بو يەكەم جار لەگىژەوہ چوو. تەنانەت پىچ بەزگىشىدا ھات. گەراپەو و دەرگای واگۆنەكەى كردهو. بەپەژارەوہ سەرى لەقاند و گوتى: " باشترە ھەر ھەپس بى. دەبجو دەرەت بى! "

نەفەرىك چىگەكەى ئەمى گرتبوو. كاك ئەنورەيى تەماشايەكى موسافىرەكانى كرد. گوتى: " ببورن. ئەمە چىگەى منە. وازنم بەھەلە لىرە دانىشتوون! " پىرئۆنەكە بە توركىي شتىكى گوت و ملچە ملچىكى كرد. كاك ئەنورەيى گوتى:

"زور داواي ليټوردن ده‌که‌م. به‌نده تورکيی نازانم. نه‌مه جيگه‌ی منه". پيرټنه‌که په‌له‌په‌ل شتيکی به تورکيی گوت. کاک نه‌نوه‌ری له موسافيره‌کانی پرسى: "نه‌ری نټوه تورکيی ده‌زانن؟" پياوی لای ده‌رگاکه سه‌ری پراوه‌شانده. نه‌و پياوه‌ی که رټونامه‌ی ده‌خوينده‌وه وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ژنه‌که گوتی: "من تورکيی ټيډه‌گه‌م. به‌لام نازانم قسه‌ی پټبکه‌م."

کاک نه‌نوه‌ری خوښحال بوو. گوتی: "ده‌توانیت نه‌م خانمه ټيډه‌گه‌يه‌نیت که نه‌م جيگه‌يه‌ه‌ی منه". ژنه‌که گوتی: "پټم گوتیت نازانم قسه‌ی پټبکه‌م." کاک نه‌نوه‌ری داواي ليټوردنی ليټکرد. گوتی: "به‌لی. به‌لی. هوښم لای خوښم نييه. باشه زه‌حمه‌ت نه‌بی بزانه چی ده‌ليټ!"

ژنه‌که گوتی: "ده‌لی نه‌م جيگه‌يه‌ه‌ی منه!" کاک نه‌نوه‌ری خه‌ريک بوو دوو دوشاو ټيکله‌کات. به‌لام ددانی به‌خویدا گرت. گوتی: "جيگه‌ی نه‌وی چی؟ دلنيام به‌هله‌دا چوه. نټوه شایه‌تن که نه‌م جيگه‌يه‌ه‌ی منه بوو."

نه‌و پياوه‌ی که رټونامه‌ی ده‌خوينده‌وه گوتی: "ده‌کری ده‌ه‌قيقه بيډه‌نگ بين؟" کاک نه‌نوه‌ری گوتی: "پوخسه‌ت به‌رموون. من ده‌بی مه‌سه‌له‌که پوون که‌مه‌وه!"

ژنه‌که گوتی: "پرټ شکات که!"

پياوی لای په‌نجه‌ره‌که نيوه هه‌ستانیک هه‌ستا. کاک نه‌نوه‌ری پاشه‌وپاش گه‌رايه‌وه. نوکی نه‌و شيشيه‌ی که ژنه‌که شتی پيډه‌چنی، چه‌قی به‌رانيډاو ناخیکي ليټه‌ريزووه. هه‌لبه‌زيوه و خه‌ريک بوو مريشکه‌که‌ی شيرين خانمی له‌ده‌ست به‌ر

بیتتوه. گوتی: "نهلان دەرۆم بەرپرسی ئەم بەشە دەهینم، خۆ شاری بێ حاکم نییه."

هاته دەرۆه و لای پەنجەرەکهوه راوهستا. دەرۆه هەتاو و خاک پر له بەردی گەرۆه و ورد. پر له گەردۆلکە و چال و چۆلیی. قسەکهی کاک حەیدەرایی بیرکەوتەوه کەدەبێ مرۆڤ خۆراگرو بەهیزیت. دەبێ مرۆڤ گەشبین بێ و بەکیشەکان پێبکەنێ. دەبێ مرۆڤ فیکە بکیشی و لەژێر لیۆهوه گۆرانی بچرێ. دەبێ مرۆڤ هەمیشە بلێ: "بەه.. بەه.. چ پۆژتیکى خۆشە و لێکدا لێکدا پر بە سینەى هەناسەى قوول وەربرگێ." دەبێ مرۆڤ هەر دەقیقە نا دەقیقەیهک بلێ: "من بەختەوهرم. من مۆفەقم.. بژی خۆم!"

کاک ئەنۆهرایی هەرۆای کرد. پوخساری بەشوشەى پەنجەرەکهوه نوساندو گوتی: "بەه.. بەه.. چ پۆژتیکى جوان و پەنگینە. چ سارایەکی دلپۆتین. چ خاکێک. چ بەردی سەرنج پراکیش. چ وێرانەى بەشکۆ. چ چالێی و چۆلییهک!" ناوڕی دایهوه و سەیری موسافیرەکانی کرد. دەستی بۆ راوهشاندن. دەفتەری یاداشتەکهی دەرھیناو ئەو شیعرانەى لەبەرخۆیەوه خۆیندەنەوه کە تیايدا دەینوسین و قەت لەیادیدا نەدەمان. هەولیدا ئەزبەریان کات. نەیتوانی. زەحمەت بوو.

موسافیرەکان خەریک بوون شتێکیان پێکەوه دەخوارد. پیریژنەکه کەوتبووه مەلچە مەلچ. بە تورکیی هەر چەنە چەنی بوو. ژنەکه هەندێکی چنیبوو. کاک ئەنۆهرایی خۆشحال و ناماژەى بۆ ئەو مل پێچە کرد کە ژنەکه چنیبوی و سەری بە نیشانەى ئافەرىن بۆ لەقاند. حەزیدەکرد لای ئەوان با، حەزیدەکرد لەگەڵیان دووبا. چەند نوکتەى خۆشیشی دەزانین، پاكەتێک نوقول لە جانتاکەیدا بوو، دەیتوانی

دەربېښنې و بەشى ھەموویان بدات. دەیتوانی ئەسلەن ھیچ نەکات. لە قوژبنیکا
دانیشتی. بەلام بەو مەرجهی که تەنها لەگەڵیان بێ. تاواناتاو نەشەدو بو
قسەکانیان بکاو گەر پتووستیش کات پتیکەنی.

نیوہی زیاتری موسافیرەکان دابەزیبوون. کاک ئەنوەری مریشکەکە ی که
کەوتبوو ەخوہ نوچکی، نایە بن ەنگلی و بەپەلە دابەزی. مەئموری قیتارەکە
لەولاتر راوہستابوو. کاک ئەنوەری بەسل کردنەوہ پرسی: "ببوون. ئیترە کوئیە؟"

مەئموورەکە گوتی: "ئیرە ناوی نییە. ئیرە بیابانە!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی بۆچی راوہستاوین؟"

مەئموورەکە گوتی: "چوزانم!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی کێ دەزانی؟"

نەفەرێک گوتی: "شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

کاک ئەنوەری خۆشحال و دووبارە ی کردەوہ: "بەئێ، شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

شۆفییری قیتارەکە دیار نەبوو. گوتیان پەنگە لە قیتارەکە دا بێ. ەموو

شۆینێ گەران. نەیان دۆزییەوہ.

کاک ئەنوەری زامەکە ی گەدە ی بیرکەوتەوہ و ەوڵیدا ددان بەخۆیدا بگریت.

برسی بوو. ەبەکە ی گەدە ی نەخواردبوو. مەئموری قیتارەکە بە دەنکە شقارتە

مابەینی دگانەکانی پاک دە کردەوہ.

کاک ئەنوەری لەجامی قیتارەکەوہ سەری دەرکیشاو پرسی:

- "ئەری شۆفیرەکەتان دۆزییەوہ؟" مەئموورەکە بەسەر ئیشارەتی بو لای

شۆفیرەکە کرد کہ لەولا ترەوہ دانیشتبوو.

كاك ئەنۋەرىي لەبەرخۆيەو گوتى: "سوپاس بۇ خودا." " دەرگای واگۆنەكەى كردهو و بەهەناسە برکیتو گوتى: "شۆفیرەكە دۆزرایەو. لەوئیدایە."

دەرگاکەى بەپەلە داخست و هەمدیس لە قیتارەكە دابەزىی. بەرەو لای شۆفیرەكە چوو. قۆپچەكانى چاكەتەكەى كردنەو. پرسى: "ئۆو شۆفیری قیتارەكەن؟" شۆفیرەكە سەرى لەقاند. كاك ئەنۋەرىي پرسى: "بۆچى وەستاوين؟ چ بوو؟" شۆفیرەكە گوتى: "ئەمرە!"

كاك ئەنۋەرىي پرسى: "ئەمر؟" وای گوت و دلئى داکەوت. پاشەوپاش گەرایەو و بەپەلە سواری قیتارەكە بۆو.

مەرىشكەكەى شیرین خام كلافە ببوو، بالە كوتەى پینكەوتبوو. ئەو پیاوہى كە لە پاراوەكە و لای پەنجەرەكەو وەستاوو. گوتى: "خۆزیا مەرىشكەكەى بام، یان سەگىك یاخود پشیلەيەك یان ھەر شتێكى تری دایك حیز بام. بەلام ئەمە نەبووايەم كە ئیستا ھەم."

كاك ئەنۋەرىي گوتى: "دەزانن ئەمرە!"

پیاوہەكە گوتى: "من ھىچ نازانم. بەمن چىی! تەنھا دەزانم كە قیتارەكە وەستاو، پەنگە بەرئى بكەوئیتەو. پەنگیشە قەت بەرئى نەكەوئیتەو. پەنگە بكەوئیتەو پئ و ھەمدیس پارەستیتەو. پەنگە ناچارىن ھەر لێردا بىننەو!"

كاك ئەنۋەرىي گوتى: "بەلئى سوپاس. تىگەيشتم."

پیاوہەكە گوتى: "ھەموو شتێك بۆى ھەيە. كئ دەزانئ؟ كئ دەتوانئ بلئ نا؟ پەنگە باغەنە لۆرئىيەكەو و بانرئژنە رووبارەكەو. پەنگە."

كاك نه نوهری چوه نه ولاوه. به سدر قسه كانی پیاوه كهی سه لماندو به په له كه وته ری. له بهر خویوه گوتی: " نه لعان ده پرم و قسه له گه ل شو فیری قیتاره كه دا ده كه م."

دابهزی و به تورهی به ره و لای شو فیره كه چوو.

چند ژاندرمه یه كه له بهر ده م قیتاره كه دا وه ستابون.

كاك نه نوهری دا چله کیی. راوه ستا. خه ريك بوو مریشكه كهی شیرین خانگی له ده ست بكه ویتته خواره وه. دوو سی ههنگاو پاشه و پاش گه رایه وه دووا. دا گه راو به په له سواری قیتاره كه بوه. ههستی به برسیتی ده كرد. نازاریکی به سوئی له ناوه راستی زگیدا پهیدا بوو، پیچی پیدا ده هات و تانیو شانی ده هات.

موسافیره كان بیدهنگ بوون. پیژنه كه شتیکی له پریاسكه كهی دهرهینا و كه وته خواردنی. له دووره وه فهرمووی له كاك نه نوهری كرد. پیای لای دهرگا كه هه ستا و هاته دهره وه و به كاك نه نوهری گوت: " قوریان برۆ له جیگه كهی من دانیشه!"

كاك نه نوهری سوپاسی كرد و به سل كردنه وه وه هاته ناو واگزنه كه، شه كه ت و بنی پیی ده كزایه وه. دانیش و نهو خه یاره ی وهرگرت كه پیژنه كه بوی رایه ل كردبوو. به دلته نگییه وه كه وته داخرماندنی. بیری شتیوی مائی كاك مه هدهوی كه وته وه و خه مگین تر بوو. تینووی بوو. چاكه ته كهی بونی مریشكه كهی شیرین خانگی لیده هات.

پیژنه كه سه ریتیکی مریشكه كهی شیرین خانگی كرد و به توریکی شتیکی گوت. كاك نه نوهری خه یالی لای ژاندرمه كان بوو، بیری لای نهو جیبه بوو كه له قه راغ

جاده‌ده‌که‌دا خوارو ژووری ده‌کرد، بیری له‌و کابرایه‌کرده‌وه که له تاوده‌سته‌که‌دا گیری خواردبوو، بیری له‌و خه‌ونه سه‌یره‌کرده‌وه که بینبوی، بیری له‌و کاک مه‌ده‌هویی و دوا ویتنه‌ی کرده‌وه. په‌له‌پیتکه‌یه‌کیدا له‌گوله‌شه‌مدانییه‌که و گه‌لاکانی هه‌لپرواند.

که‌سینک له‌ پارپه‌وی قیتاره‌که‌دا رایده‌کرد.

کاک حه‌یده‌ریی گوتبوی: "نه‌مه‌ نیت‌ر نه‌و مه‌ده‌هویییه‌ نییه‌ که جاران ده‌تناسی. نیت‌سا گزپاره‌وه. حه‌وت ساله‌ نیره‌ی جیه‌پشتووه. ده‌رۆیت به‌لام ژیتوان ده‌بیته‌وه." شیرین خانم گوتبوی: "برۆ. گوئی له‌ قسه‌ی نه‌مانه‌ مه‌گره‌. جوړه شتی‌ک هه‌ن که هه‌میشه‌ ده‌مینن. ره‌گ له‌ بونیامدا داده‌کوئن." کاک عه‌زیزیی گوتبوی: "بونیام له‌گه‌ل هه‌ر له‌حزه‌یه‌کیدا غه‌ریب ده‌بی. له‌گه‌ل هه‌ر فیکرو روانی‌نیکیدا!" کچه‌که هه‌مدیس میزه‌لانه‌که‌ی ده‌ره‌ینابۆوه.

کاک نه‌نوه‌ریی گوتی: "گه‌ر فووی تیکه‌ی، بو‌ت ده‌ته‌قینم و به‌ چاوی خۆت نابینیت فووی تیکه‌یته‌وه." کچه‌که ده‌ستی کرد به‌ گریان. ژنه‌که قوماشه‌ چنراوه‌که‌ی گرمۆله‌ کرد و لای ده‌ستییه‌وه داینا. دانه‌ویوه و شتیکی به‌ گوئی کچه‌که‌دا چریاندا. نه‌و پیاوه‌ی که خه‌ریکی رۆژنامه‌ خویندنه‌وه بوو. پرسی: "قوریان .. وه‌زعتان باش نییه‌!"

کاک نه‌نوه‌ریی هه‌ستا. ته‌ماشایه‌کی موسافیره‌کانی کرد، تازار تا ژۆیر بالی ته‌نی بوو. ده‌می وشک ببوو. ژنه‌که چووه‌ نه‌و لاره‌، پیرۆژنه‌که بیده‌نگ ته‌ماشای ده‌کرد، ته‌نها ده‌می بوو که ده‌جولا. هاته‌ ده‌روه‌ بو‌ پاراپاره‌که. جامه‌که‌ی کرده‌وه. تینجانه‌که‌ی توورپه‌لدایه‌ ده‌روه‌، دابه‌زیی. دونیا خه‌ریک بوو تاریکی ده‌کرد.

نوقلتيك له گيرفانيدا بوو. دهريتهينا و خستيه گۆشهيهكى گوپى. چەند درەختينك له كهنارى جاددهكه پروابوون. رۆيشت و هەوليدا نامۆزگاربيهكانى كاك حەيدەريى بەبىر خۆى بيئيتەوه. ويستى فيكه بكيشى، فيكهى نەدەزانى. ويستى لەژيرليووه گۆزانى بلئى، تاقەتى نەبوو. بيابان بۆنيكى سەيرى ليدەهات. بۆنيكى نامۆو خەمگين. شتيكى قورس له هەوادا بلاوبووه، وەك روداوتيكى خەراپ، وەك كارەساتينك كه هيور هيور نيژيك دەبيتەوه.

قيتارەكه لەنيو تاريكيى ئەو مەغريبەدا، دزيو و ترسناك وەدياردهكهوت. هەمووان بيئەنگ راوہستابوون، ژير درەختەكان سيپەر بوو. كاك ئەنوەريى دانىشت و بۆمباخەكهى شل كردهوهو فرپى دايه سەر خۆلەكه. پانتۆلەكهى يەك پارچە ببووه پەلە.

بەخۆى گوت: "گەر بەلایەكم بەسەر بيئت، كەس پيەم نازانيت!"
قەمەرەيهكى رەش لەقەراغ جاددهكه وەستابوو. شۆفيئەكهى چاوەرپى نەفەر بوو تا بگەرپتەوه.

كاك ئەنوەريى بەپەلە چاكەتەكهى هەلگرت، هەستا. مريشكەكهى شيرين خانمى نايە بن هەنگل. تەماشای كرد. لەسەر نەرزەكه داينا و رۆيشت. پاشاوهى نوقلەكهى گۆشەى گوپى قووتدا و بەپەلە كەوتەپرى. لە دوورەوه دەستی بۆ شۆفيئى قەمەرە تەكسييهكه راوہشانند و هەنگاوهكانى خيترتر كرد.

شۆفيئى قەمەرەكه گوتى: "دەگەرپيئەوه. دەگەرپيئەوه تاران!"
كاك ئەنوەريى سەرى راوہشانند، چووہ ناو قەمەرەكه و كزۆلە لای دەرگاكوه دانىشت. چاوانى ليكناو سەرى بەپشتى كورسى قەمەرەكهوه دادايەوه. شيرين

خانمی بیرکه وته وه که گوتبوی: " گوی له قسه ی نه مانه مه گره، نای خوی لیینه و
برۆ!"

شۆفییره که گوتی: " به نومیدی خودا. " وای گوت و پیی به به نزیندا نا.

*

كاك مهدههویی تلیدا، نالاندی، ههناسهپرکیی بوو، به قاچ چهرچهفه گهرم و قورسهکهی لآبرد کهبه جهستهیهوه گرمۆله ببوو. چاوانی کردنهوه و زهندهق چووانه لهو تاریکاییه چرهی پروانی که ههوشهی لیّ پر ببوو. سهری وهك جهستهیهکی تا لیتهاتوو لیّی دهدا. وهك بلّیّی خوین له دهمارهکانیدا مهیبیّی. شتیکی قهبه و زبر و تاسنین، وهك لیّفهیهکی غهیبیّی قورسایّی خۆی خستبووه سهری. ههناسهی دهرنهدههات و دهست و قاچی لهنیو تاریکیدا بزب ببوو. تاقه شتیّی که ههستی پیّ دهکرد نازاری دلّی بوو که وهك پهلهوهریکی زه به لآح لهسهر سینگی نیشتبۆوه و هیّور هیّور خوینی ده مژت.

خهونهکهی بیر نهدههاتهوه. به لآم نهو خهونه ههر درپژهی هه بوو. هیشتا تامی سهیری نهو خهونه له بن ددانیدا و بۆنی ناخۆشی نهو جیگه نیوه له بیرکراوهی که له خهوندا بینیبوو، له کۆتایی شهوهوه دههات. ههوشه چکۆله که بیان نهو ههوشهیه نه بوو که تهّم پیّی ئاشنا بوو، نامۆ و ناواقیعی. جیگهیهک بوو له وهپهری هه موو

سنوره ناشنا و شوینه ناسراوه‌کان. تهنانهت هزار گولتی رهش له باخچه‌که‌دا پروابوون و دره‌خته‌کانیش خاوه‌ن هاوار هاواریکی نه‌هریمه‌نانه بوون. به‌زۆر سه‌ری هه‌لینا. چاوانی تروکاندن و هه‌ولیدا به‌خه‌به‌ر بیته‌وه. حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئو بیته‌کینئ و گسکیکی لی‌بدا، حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئ و بیشوا و چلکی ئەم خه‌ون و ئەم وه‌زع و ئەم شه‌وه تاریک و نوته‌که له‌گیانی دامالئ.

به‌خۆی گوت: "چ خه‌ونیکئی ناخۆش بوو. باش بوو خه‌به‌رم بۆوه. سوپاس بۆ خودا!"

ده‌ستی راپه‌ل کردو دۆلکه سه‌هۆلاوه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و نای به‌سه‌ریه‌وه. بنی ساردی دۆلکه‌که‌ی به‌ روخساریه‌وه نووساند. هینای به‌مه‌لیدا. کلۆیه‌که سه‌هۆلئ هه‌لگرت و خه‌ستییه سه‌ر نیوچه‌وانی، خه‌ستییه سه‌ر سینگئ. خه‌ستییه سه‌ر زگی. چاوانی لی‌کناو هه‌ولیدا گوی نه‌داته نه‌و دل‌ه‌راوکئ ر‌موزنه‌ی که تۆزه تۆزه له‌قولایی دلیدا پۆده‌نیشته.

به‌خۆی گوت: "هه‌رکه هه‌تاو ده‌که‌وی، ته‌ندروستیم باش ده‌بئ. ئەم ترسه ترسی شه‌وه!"

سه‌رینه شه‌لال له‌تاره‌قه‌که‌ی ئەم دیوو نه‌ودوو کرد. خرتکه‌و پرتکه‌که‌ی ژیری که تازاری ده‌دا له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که ته‌کاند. چه‌رچه‌فه‌که‌ی ر‌پک کرد و دای به‌سه‌ر قاچیدا. سه‌ری نایه سه‌ر بالشته‌که و چاوه‌رپئی خه‌وی کرد. به‌ پشتا خه‌وتن نار‌ه‌حه‌ت بوو، تلیدا، که‌وته سه‌رده‌م. ده‌ستی ر‌استی نایه ژیر سه‌ری، ده‌ستی چه‌پی نوشتانه‌وه، در‌یژی کرد. له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که له‌پال ده‌م و چاویدا داینا. هه‌لیگرت، به‌قه‌راغی قه‌ره‌ویله‌که‌دا شو‌رپی کرده‌وه و نه‌یده‌زانی له‌کوی داینی تا ئیسراحه‌ت

بکات. نەندامیکی زیاد لەبەییندا هەلتۆقیبوو، نەیدەزانی جارێ چۆناوچۆنی نوستوو، کە لەکەمی گۆڕی. قاچی لەژێر خۆیدا گەرمۆڵە کرد، دەستەکانی هاوتەریب لەگەڵ لەشیدا دانا و بەخۆی گوت: "باشە.. ناوھا باشە!"

سەرپەنجەکان و بنی پیتی دەبرژانەوه. هەمەدیس تینووی بوو. پێدەچوو بایەکی سوتینەر لە قولایی رۆحیدا هەلیکردی و بیابانیکی قاقەر لەژێر پێستیدا راخراپی. زمانی بە لێوه هەلایساوهکانیدا هینا و بەلاچا سەیری تەلەت خانمی کرد. هەمەدیس ئەو خەونە نیوه فەرامۆشکراوهی کەوتەوه یاد و لەقولایی دلیدا هەللهزی. رووی وەرگیپرا. چەرچەفەکەمی بەسەریدادا چاوانی هەلگۆفت. هەناسەکانی تەلەت خانم، وەک (با) یەک کە لە دلی نەرزەوه هەلیکردی، قورس و گەرم بەدەوری گۆیچکەیدا گۆقەمی دەهات. هەولیدا گۆی رانەدیزی، هەولیدا بێرنەکاتەوه، هەولیدا بنوی. لە سەدەوه تا دوو سەدی ژمارد، لە دوو سەدەوه تا یەک، لە یەکەوه تا هەزار. سەری خستە ژێر بالشتەکە و دەستی بەگۆیچکەیهوه گرت. بەخۆی گوت: "خۆزیا زووتر رۆژ دەبۆوه، خۆزیا هەتاو دەکەوت!"

هالای دەم و تارەقه و بۆنی پەری کۆن قەلسیان کردبوو. بالشتەکەمی لاداو ئەو هەوا قورسەمی بەزۆر دەرکرد کە هەلیمژتبوو. دەستی تەلەت خانمی بۆ راپەڵ کرابوو. دەمی نیوهکراوه و سەر ددانە ئالتونییەکەمی لەتاریکیدا دەبریسکایەوه. نەدەجولاًو تارامییەکی ئازەلانیە لەسەر روخساری نیشتبوو.

شەوی بوکینییهکەشی هەر هەمان شیوه بوو. هیور و مایی. وەک پلینگیتی تیر، سنوور نەشکیتن.

میوانه کان له پراوه که دا، له بهر دهم قالدرمه کانا پراوه ستابوون. هیچ کس قسه ی نه ده کرد، هیچ کس خۆش حال نه بوو. به کاک مه هده ویی شه وه.

ته لعت خانم له نهومی سهر وه بوو. له هژده یه که وه دهنگی قریوه و پیکه نین ده هات، دهنگی ته پل و ده ف، دهنگی له یه کدانی سهری تیژی مقه ست و دهنگی شتیک که وه ک بلتی مشارکاری بکن.

کاک عه زیزی گوتبوی: "ده له گورگه خه ریکه ددانی تیژ ده کاته وه."

شیرینی و میوه یان له سهر میزه کان هه لچنیبوو. کس چه پله ی لینه ده دا. کاک مه هده ویی بی جو له به رامبه ر ناوینه ی ماره برین دانیشتبوو. روخساری سپی هه لگه پراوو زه رخه نه یه ک له سهر لیوه کلۆم دراوه که ی بوو که هه مووانی قه لس ده کردو هه مووانی ده ترساند.

کاک نه نوهری به سینی چای ده گپرا. ده تگوت بۆ پرسه ی خۆی هاتوو و به نیگایه کی خه مین سوپاسی دلنه وایی هه مووانی ده کرد. گوتبوی: "نهم جزره شتانه رووده دن. چار چییه؟" ویستبوی شتی تریش بلتی. به لام ورته ورتی شاراوه ی میوانه کان قسه که یان پی بریبوو.

ته لعت خانم له سهر قالدرمه کان وه ستابوو. سهر یان کردبووه چراخان. گلۆیه چکۆله ره نگاره نه که کان داده گیرسان و ده کوژانه وه و ناو تیاپاندا قولته قولتی بوو. جلکی بوو کینیه که یان به کرئ بۆ هینابوو، جلکه که ی به بهر ته سک و کورت بوو. شیرین خانم چه پکه گو له که ی بۆ چنیبوو، له گو له ته ر و تازه کانی باخچه که ی. پیلاوه کانی نه گورپیوو، هه مان ته و پیلاوه قه به و پیوانه یه ی له پا دا بوو که

هه میسه پر بو له خۆل و بنه که ی بزمارو نالچهی پیوه له کاتی رێژیشتندا تهق و هۆری دههات.

دایکی و پوره کانی دایکی له سهر قالدومه کان سوورپان ده دا و به ههله له سه رسوپهینه ره کانیان، ماله که یان هینابوو له ره.

میوانه کان پیکه وه لکابون، بی جووله و واق و پرمای. له گه له ههر ههنگاوێکی ته له عت خانم دا به کۆمه له ده کشانه وه و خیزه خیزی سینگیان قورستر ده بوو.

پیرێژنه کان گۆرانی پیرۆزه پیرۆزه یان ده چری و لیکی ده میان بهر یه که تر ده که وت. کاک مه هده ویی له رزی لیهاتبوو، ویستبووی ههستیه سهر پا، ویستبووی هاوارکات، ویستبووی راکات، واقورماو له وینه که ی ته له عت خانمی له تاوینه که دا روانیبوو.

کاک نه نوهری سهری داخستبوو. وه که سینک که زویر بووی، لیوی کرۆژتیبوو. ته له عت خانم نارایشترکراو و شکۆدار، وه که ژنیکی نه فسانه یی له قولایی دوورترین خهون راپه نیبوو. له ناوه راستی هۆده که دا راپه ستابوو. گوتبووی: "چیتانه؟ بۆ وا مات و مه لولن؟ نه مه شایه یان شیوه ن؟"

کاک هاشیمی چای بۆ میوانه کان هینابوو، به پیکه نینه وه قاپه کانیانی بۆ پرکردبوون له میوه و شیرینی و بسته و سۆهانی ههنگوینی. پیکه نیبوو، پیکه نینیکی درێژو به رزو بۆژۆکه ر. ویستبووی به سه رهاتی خوش خوش له یاده وه ریه کانی منالیی، له وکاته ی که کاک مه هده ویی ناسیوه بۆ میوانه کان بگێریتته وه، به لام ته له عت خانم رپی پینه دا بوو. هاواری کردبوو: "بیده نگ!" ئیدی هه مووان به واق و پرمانه وه فزه یان له خۆ بریبوو.

تهلعت خانم تاره كهي هينابوو. چوارمشقى له سهر نهرزه كه دانيشتبوو. پالتي به ديواره كه وه دابوو. گلپه كاني سهرى داگيرسابوون و كوژابوونه وه و قولته قولتيان هاتبوو، دهنگى له گهل قيافته كه ته كهيدا نه هاتبوو. دهنگى نارام و شهكته و خه مين بوو.. له خشه خشى "با" چوو بوو كه له وديو دره خته كانه وه هه ليكرد بي.

كاك مه هده ويى هه مديس تليدا. هه وئيدا بيرنه كاته وه. هه مديس كه وته وه سهر پشت. هه مديس چاوانى كردنه وه و له ناپوره ي په لكه ره شه كاني ژورور سهرى پرووانى.. شه و چول بوو له هه وا و له درزى نيوان خسته كانه وه گهرمايه كى زل و زبه لاج وهك هه ناسه بركيى هه ژديهايه كى پير ده رژايه ده ره وه. هه ستا و دانيشت. ده ستى به نيوچه وانه ته ره كهيدا هينا. له قهره وئله كه دابه زى. پيلاوه كاني ديارنه بوون. شانى له قاند و به پيى په تى رويشت. گهرماي بوو. رويشت له ليوارى حهوزه كه دانيشت و جله كاني داكهنده، دانه ويوه و له بنى تاوه كه ي پرووانى. فينك و تازه و پرپوو له ورته ورتى فريوده ر، پر له هه ستى ناشناو زيندوو. له پي ده ستى هينا به تويزالتي تاوه كه دا، هيناي به بازنه گه ليكي نه رمدا كه له سهرى په نجه كاني هه لده هاتن. چوه پيشت.. نوشتايه وه. هه ناسه كاني بازنه چكولته كاني سهر تاوه كه يان ده ره و انده وه. زمانى ده ركيشا و به سهر تاوه كهيدا هينا. ده ستى راپه ل كرد و روخسارى نووساند به له ره ي ته نكي شه پوله كانه وه. حه زيده كرد هه لخليسكي، هه لهنگوئ، بكه وي و هه رگيز پيى له بنى حهوزه كه نه دات. پيى وابوو بنى هم حهوزه به كوژايى نهرزه وه لكاوه و حه زيده كرد هم تاوه فينك و ميه ره بانه قووتى بداو بيبات.

ئاۋرى دايەۋە و بەلاچاۋ سەيرىكى تەلەت خانى كىرد. دلى داكەت. ۋەك بلېنى
 يەكەم جار بى ئەم پوخسارە ببىنى، يەكەم جار بى ئەم قۇە نيۋە تەرە ژاكاۋە ببىنى
 كە ۋەك گزۋگىيە بنى زەريا جولەيەكى ترسناكيان ھەبوۋ، يەكەم جار بى ئەم
 پىستە پەش و گەرم و ئەم دەمە كراۋە ھەلگوشەرە ببىنى كە لەگەل ھەر
 ھەناسەيەكدا تەۋاۋى شەۋى ھەلدەمۇت و لەگەل ھەر ھەناسەدانەۋەيەكدا فەزاي پىر
 لە گەرەيەكى گەرمى جەھەنەمىيە دەكرد. ئەم پۇژەي كەۋتەۋە بىر. يەكەمىن پۇژ كە
 لەگەل كاك ئەنۋەرىيە لەھوشە دانىشتىبۋون و تاۋلەيان دەكرد، سەرو سى دەستيان
 لەيەكتر بىرېۋە، سەرو و سى دەستيان بەيەك دۇراندېۋو. ۋەك ھەمىشە چ
 شتىكىيان لەيەك داۋا نەدەكرد. كاك ھەيدەرىيە تەماشاي گۆرەۋى سوور و بىجامەي
 خەت خەتى ھەردووكىيانى كىردېۋو. پىكەنىبوۋ، گوتبۋى: " چ خۇشەيەك! چ
 يەكگرتۋىيەك! ئىنسان لەزەت دەبات!"

كاك مەھدەۋىيەش ھەر خۇشحال بوۋ. بەدەم خۇ خوراندنەۋە پىكەنىبوۋ، لەسەر
 بەرەكە و لە لىۋارى باخچەكەدا لەسەر پىشت پالگەۋتېۋو تا ھەتاۋى پاش نىۋەپۇزى
 پايىز، ھىۋر ھىۋر چاۋانى بختە خەۋ. خۇشحال بوۋ لەۋەي كە دەتۋانى ۋەك بىچۋە
 پىشەيەكى تەمبەل خۇي بكىشىتەۋە و بىر لە ھىچ شتىك نەكاتەۋە و ھەست بە چ
 شتىكىش نەكات. فەرامۇشەيەكى تەۋاۋ. لەگەل تەمەشدا، ۋەك كەسەك كە بە
 يەكجار ھەست بەمەترسىيە بكات، چاۋانى كىردېۋونەۋە. شتىكى نەبىنراۋ بەلام
 ھەست پىكراۋ، لە ھەۋادا تىپەرىيۋو.

ھەستابوۋە سەرىپى. دانىشتىبۋو. ۋاق وپماۋ سەيرى تەملاۋى خۇي كىردېۋو.
 دلىابوۋ كە بىچگە لەخۇي كەسەكى تر لەۋىدايە. لە ھەمان تەۋ نىزىكانەدايە. لە

هه مان نهو دهو روبه رده دا. ماله كه يان له و ديوپيه وه بوو. به په نجه رهي داخراو و په رده كوللې سهوزو جلكه كانې كاك نه نو هري به ته نافي ستاره كهي سه ريانه وه. لاي چه پوه كه لاهيه كي هه ميشه يي بوو. به رامبه ر ديوار بوو. كوآن بوو. بينايه كي ديري ني كوآن بوو به په نجه رهي چكوآله و توژاوي و بانيژه ي پر له ميژ و نه سكه ملي شكاو و ته نه كهو بوتلي به تال و روظنامه ي كو نه وه. نه ولتر عامودي كارها و تاقه دره ختي كوآن و ديوار و هه مديس په نجه رهي كي لي بوو. له ويدا بوو، له چوارچيوه ي نهو په نجه رهي دا زه لاميك راوه ستا بوو، زه لاميك كه سه يري نه مي ده كرو و هك بلي ته واوي روي له گه ل نهو سه ير كرو نه دا، و هك هه وايه كي پونگ خوار دوو كه سه رنجام درزي كي دوزيبه ته وه ليوه ي ده رچيت، له گلينه ي چاوانيه وه بيته ده ر.

كاك مه هده وي به په له رووي وهرگيرابوو. نه ملاولا ي نينو كي جوي بوو. دهنگي راديوكه ي به رز كرو بزه. به رزتر له هه ميشه. روظنامه كانې هه لدا بزه و هه ر ديري كياني به دهنگي به رز له به ر خويه وه گوتبووه. هه ستا بووه سه ريا. كه و تبووه پياسه، قسه ي كرو بوو، باخچه كانې تاودا بوو، به لاچاو ته ماشاي نهو په نجه ره توژاويه كو نه ي كرو بوو. له خوي پرسبوو: "نه ژنه م له كوئ بينوه؟ له كوئ ناسيو مه؟"

كاك نه نو هري گوتبووي: "من نايناسم!"

كاك هه يده ري گوتبووي: "نا.. ده زانم كييه. كه سيكي باش نييه. شتيكم كرو وه له م گه ر كه ده ري كه ن!"

كاك عه زيزي گوتبووي: "مايه ي شه رمه زاريه."

كاك مهدهويى گوتبوى: " بهلئى له گهلتانام. ده بئى شتتېك بكرئى و هەر چۆنىك ههيه دهركرئى. " ههمدیس نارام ببۆوه، ههمدیس دلنیا ببۆوه لهوهى كه ههموو شتى لهجىتى خۆيهتى و خهوى ته مبهلاندى دواى نيوهروانى وهك خۆى ده مپنئتهوه. بۆ سبهينئى، ويستبووى سهيرى ئهو پهنجهرهيه نهكات، بهلام سهيرى كردبوو. بۆ دوو سبهى ويستبووى بىر له ژنى ئهوديو ئهو پهنجهرهيه نهكاتوه، بهلام بىرى لئىكردبۆوه. تهواوى رۆژانى دواتر ويستبووى نهچئته ئهو كۆلان، بهلام چوو بوو. تهماشای كاك نهوهرىيى كردبوو، تهماشای كاك حهيدهرىيى، تهماشای خۆى كردبوو. له دلئى خۆدا گوتبوى: " ئاى نهگهر پيم دهزانن؟ ئاى نهگهر دهسته كه م ده كهوئته روو؟ "

هاورپيان ورده ورده بۆنى مهسه له كهيان كردبوو، كاك نهوهرىيى بهر له ههموان حالئى ببوو، ههواله كهى به كاك حهيدهرىيى گهياندبوو. له مالى كاك هاشمىيى بوون.

كاك نهوهرىيى پهنگ پهريو و دهسته پاچه له قوژبنئى كدا هه لئروشكابوو. دوو لئوهى نه كردبوو كاك حهيدهرىيى به چاوانئى كى نيگه ران و دهنگئى كى گوماناو بيهوه پرسى بوو: " مهدهويى گيان، باشه پئت نه گوتين به درئزايى شو له كوئى بوويت؟ ها؟ "

كاك هاشمىيى گوتبوى: " خه مان بوو. وامانزانى خوانه خواسته شتتېك به سهر هاتوه. "

كاك عهزىيى گوتبوى: " ههموو نهخۆشخانه كان گهراين، ته له فۆغان بۆ سهه پۆليسخانه كرد. ناخر تۆ قهت تاوها به بئى جواب ون نه بوويت! "

شیرین خانم پیکه نیبوو. به میهره بانایی ته ماشای کاک مه هدهویی کردبوو. دانه ویبۆوه و به گویتیدا چریاندبوو: "من ده زانم له کوئی بوویت! هر نه وهت چاک کرد. گوئی له قسهی هیچ کس مه گره!"

کاک مه هدهویی سوور هه لگه رابوو. سه ری داخستبوو، خۆی خوراندبوو، گوتبووی: "بۆ پیاسه چووم، وه زعم باش نه بوو."

هاورپییان ته ماشای یه کتریان کردبوو. کاک مه هدهویی له دلی خۆدا گوتبووی: "نیتر نارۆم.. ته وار."

به لām هه مدیس رویشتبوو. دوو شهو دواتر تا کاک نه نوهریی پینه زانیته لیغه که ی گرمۆله کردبوو. پیتلاوه کانی نابوه بن ههنگل و له کۆلان جله کانی پۆشیبوو. ده مهو به بیان گه رابۆوه. له سه ر نوکی پی و به ترس و له رزه وه، به جلك و پیتلاوه وه خزابوه ژیر لیغه و هه ولیدابوو هه ناسه کانی نارام و هاوسهنگ بیته. کاک نه نوهریی خۆی کردبوو به نوستوو. به لām له ودیو په رده کولله که وه چاوانی کاک مه هدهویی بینی بوو، ترسابوو. بریسکه یه ک له و چاوانه دا بوو که پیشته نهیدیوو، بن نه و گلینه گومانایه یانه پر بوون له هه ستیکی نامۆ، پرپوون له سه رسوپمان، پر له وه سه سه یه کی سیحریی، پر له سه رسامیی نه زمونیکی قه شهنگ. کاک نه نوهریی دلنیاوو که روداویکی گه وره تر له وهی که ته م مه زهنده ی ده کرد به سه ر هاوریکیه دا هاتوه. چ روداویک؟ نه یه زانی.. ته نها هه ستی کردبوو، هه ست به شتیکی به ده ر له بنه ماو یاساو ئیدی له قولایی دلوه راجله کیبوو.

کاک مه هدهویی چاوانی لیکنابوو. سه ری نوساندبوو به بالشته که یه وه و خۆشحال بوو به وهی که گه راوه ته وه و هه مدیس له نیو نوینه که یه ایه تی، له گه ل هه ناسه و

خەون و خەيال و حىسابە ناشناکانيدا، خۇشحال بوو بەوەى که دونيا هەمان دونيا ماقولەکەيه و خۆيشى هەر هەمان کاک مەهدهوييه هەميشەييهکەيه بە خواسته هەميشەييهکانيهوه، بە تەريقەت و شەريعهتیهوه، بە هاوړپیکانييهوه. لەدلى خۆيدا گوتبوى: "سوپاس بۆ خودا. ئەوەى بوو.. بوو، نيت ناپۆم." ناسووده نوستبوو. ناسوودهش خەبەرى ببۆوه، وەك هەميشه گوتى بۆ قولته قولتى سەماوهرەکه رادپړابوو، گوتى بۆ بۆله بۆلى کابراى خۆل پړيژى پير رادپړابوو که خەريکى گسکدانى کۆلانەکه بوو، گوتى بۆ رادپړکەى کاک ئەنوهريى و زرينگەى پيالەکان رادپړابوو. هەستابووه سەرپى، سلاوى لەهاوسپکەيان کردبوو که خەريکى ناودانى باخچەکەى بوو، هەوالى ژن و منالەکانى و هەوالى ژانە زگەکەى پرسىبوو، لەگەل کاک ئەنوهريى دا لەپال يەکدا راولەستابوون، دوو قۆلىي وەرزشيان کردبوو، دە جار بە دەورى حەوشەکەدا رايانکردبوو، دوانزە دانە هەناسەى قووليان هەلمژتبوو، دوشيان کردبوو، بە لڤکە پشتى يەکتريان شتبوو، دوو قۆلىي پيکەنيبوون. سەعات هەشت.. وەك هەموو رۆژيکى تر لەوديو ميژهکانيانەوه دانىشتبوون، تەلەفۆنيان بۆ کاک حەيدەريى و عەزىزىي و هاشمىي کردبوو، هەواليان پرسىبوون و وەزعى خۆيان بۆ باسکردبوون. بۆ سەر موچەى هەر يەکتىيان سەدو پەنجار شەش تومەن زىادکراوو، پيرۆزباييان لەيەکتەر کردبوو، ئەملاولاى يەکتىيان ماچ کردبوو. کارمەندانى کۆمپانيا چەپلەيان بۆ ليدابوون، فەرارشەکەيان ناردبوو تا دۆندرمە و شيرينى بۆ هەمووان بکړي و لەدلەوه سوپاسى خودايان کردبوو.

کاک حەيدەريى گوتبوى: "من شانازىي بە هەردووکتانەوه دەکەم. خوايه هەميشه هەر سەرکەوتوبين."

گه رابونوه مائهوه. كاك مهدهويي جانتاي همامي پيچابؤوه. گوتبوي:
"دهموي بچم خؤم بشؤم!"

له كؤلان فيكه ي ليدابوو، به خؤشحالييهوه له قيري جادده تازه قيرتاو كراوه كه ي
روانيبوو. سوپاسي ههول و ماندوو بووني ههسهسه كه ي كردبوو، به لام هيشتا
نه گه يشتبوه هه مامه كه كه له سهه سوچه كه راپوه ستابوو، ههستي كردبوو نه ژنؤي
ده له رزي. به خؤي گوتبوو: "چيه؟ چ بووه؟ بؤ سهه داخ بووه؟ بؤچي دلّم ناوها
كه وتوته تهپ و كوت؟" دهسكي جانتا كه ي به توندي له له پي ده ستيدا ولي بوو،
هه وليدا بوو ههنگاهه كاني خيزتر كات، به لام بيني بووي ناتواني له جي خؤي
بجوولي. واق و رماوو هه په سار. بيري كردبؤوه: "يه عني چي؟ بؤچي راپوه ستاوم؟
بؤچي هه ناسهه تهنگ بووه؟ بؤچي هه لده له رزم؟" خؤي بيني بوو كه خهريكه
ده گه ريتتوه و به دهسته راستاو پاشان به دهسته چه پيدا داده گه رئي، خؤي بيني بوو كه
را ده كات. به خؤي گوتبوو: "دهچم بؤ مالي كاك هه يده ري، ده گه ريمه وه دا بيره،
دهچم بؤ سينه ما." سهه ري به رزكردبؤوه و خؤي بيني بوو وا هه مديس له به ردهم
دهرگا قاوه بيه شق و شه كه دا يه، خؤي بيني بوو وا خهريكه له زهنگي ده رگا كه
ده دا، خؤي بيني بوو وا خهريكه به قالد رمه كه دا سه رده كه وي، خؤي بيني بوو وا لهو
ژوره گه رمه نيوه تاريكه دا يه، به رام بهر ته لعت خانم، له نيو باسكي دا، له سهه
سينه ي، له ژيز كه زي و پرچيدا، خؤي بيني بوو وا خهريكه ده بيتت ناو. ده رزي و
په رش و به لاؤ ده بيتتوه، خؤي بيني بوو وا له خؤي و له ته واوي نهو چر كه ساتانه ي كه
بووه و ده بي، داده برئي، خؤي بيني بوو وا له هه موو شيوه و قسه كان، له هه موو
ده بي و ده شي كان داده برئي و له قولايي دلّوه پي كه ني بوو. پي كه ني بوو وهك نهو

ساتهی که منالّ بوو، وهك نهو ساتهی که هه موو شتی گه مه بوو. نیدی نه مانه شی
بیر چو بوونه وه و نیتر نه شتیکی بینیبوو، نه بیری له چ شتیك کردبۆوه.

به لام هه مدیس خه بهری ببۆوه. بئ نه وهی بزانی چهند ساعات یان چهند رۆژ
تیپه ریوه. دانیشتبوو له سهر سیسه مه که و زهندهق چوانه له ته لعت خانگی
روانیبوو، زهندهق چوانه له په رده چلکن و تۆزاوییه کان، له دیواره نا تاشناکان، له
شته کانی ده ورو بهری روانیبوو که بۆنی غوربهت و غه رییبیان لیته اتبوو، له خۆی
روانیبوو، ترسابوو. کاک نه نوهریی که وتبۆوه بیر، جانتای هه مامه که ی که وتبۆوه
بیر، موچه زیاده که ی که وتبۆوه بیر که وه ریگرتبوو، ته رفیعه که ی که وتبۆوه بیر که
چاوه رتی بوو، هاوړتیان و کاک هه دیده ری که وتبوونه وه بیر که گوتبووی: "من فه خر
به هه ردوو کتانه وه ده که م."

دهستی له نیو دهستی ته لعت خاتم ده رهینابوو. که وتبووه جنیو پیدانی، شهی
له ده رگای ژووره که ی هه لدا بوو، شهی له نینجانه ی گوله نه تله سییه که ی
هه لدا بوو، شهی له مه کینه ی درو مانه که ی، له رادیۆکه ی هه لدا بوو. گوتبووی:
"چیت لیم ده ویت؟ بۆ وازم لی ناهینیت؟"

په ری بووه کۆلان و ته واوی ریگه هه ر رایکردبوو. له پال دیوار تیکدا راوه ستابوو.
ته ماشای نهو مندالانه ی کردبوو که به هات و هاوار له قوتابخانه هاتبوونه ده ره وه.
له و ژنه قه له و و ساخانه ی روانیبوو که له هه مام گه رابوونه وه، له و ژنه
دوو گیانانه ی روانیبوو که ده ستیان پر له نان و میوه و سه وزه بوو. چو بووه
گۆره پانه که ی نزیك مائی خۆیان و له وی پیاسه ی کردبوو، هه زی کردبوو له گه ل نهو
پیوانه دا بئ که له دایره گه رابوونه وه و به داوی ته کسی دا رایان ده کردو له ریزی

پاسدا قاچیان تهزیی بوو، هزی کردبوو له گه لیان بی، هزی کردبوو له گه له نهو که سانه دا بی که قسه کانیاں لیواولیو بوو له نه ده ب و هیا و حورمهت. هزی کردبوو له گه له نهو خه لکانه دا بی که قسه کانیاں لیواو لیو بوو له حیسابی رۆژانه ی بوون و نه بوون و پر بوو له ترسی به لگه دار، لیواولیو بوو له ئاره زووه گه لی گچکه و سنووردارو له به خته وه ریی گه لی هاسان، لیواولیو بوو له نه خۆشیی گه لی ناسراو و له ئیشگه لی باو، لیواولیو بوو له خواستگه لی سروشتی و له عیشگه لی تۆمارکراو، لیواولیو بوو لهو خه لکانه ی که پیکه وه بوون، لهو خه لکانه ی که له یه که ده چوون و رهنگی جانتا و کلاو و پینلاوه کانیاں له یه که رهنگ بوو.

له بیتاقه فرۆشه کویره که ی سه ری کۆلانه که یان دوو بیتاقه ی کریبوو. له دوکانی رۆژنامه فرۆشیک گۆقاریکی هه فتانه ی کریبوو. بۆ ریزنان له ناسیاریک کلاوه که ی داگرتبوو، له دووره وه به گه رمی بۆ ژنی خاوه ن ماله که یان نوشتابۆوه، به په له چووبۆوه ماله وه و ده رگا که ی له و دیوه وه داخستبوو، پالی به دیواره که وه دابۆوه، هه ناسیه کی نیسراحه تی هه لکیشابوو، هه سته ی کردبوو که هه مدیس له نیو پیستی خۆیدایه تی، لهو بازنه چکۆله یه دایه که هه میسه ماوه ی نیوان خاله کانی تا ناوه ند به قه د یه کن و چ شتیک هه ره شه له سیستیمه ساکاره که ی ناکات.

له گه ل کاک نه نوه ریی دا پیکه وه چووبوون بۆ سینه ما، چووبوون بۆ دوکانی تامۆزاکه ی کاک هه یده ریی بۆ سهیری فه رشه کانی، چووبوون بۆ مالی کاک هاشیمی و هه مووان پیکه وه پیکه نیبوون. سه ری قسه یان دامه زرانده بوو. رۆژنامه یان خۆینده بۆوه، پیپسییان خواردبۆوه، له بهر ته له فزیۆندا دانیشته بوون. کاک مه هده ویی

لهبەر خۆیهوه گوتبووی: "چەند باشە بونیام هەمیشە لەگەڵ ھاوڕێکانیدا بێ. لە ئەمن و ئەماندا دەبێ."

بەلام چەند شەویك دواتر هەمەدیس لەخەو راپەرپییوو. بۆژۆ و وروژاو و پەڕێشان. شەلاڵ لەئارەقە، پیتی وابوو لە دوورەوه بانگی دەکەن، لەودیو درەختەکانەوه، لەوسەری شەوهوه بانگی دەکەن. ئاوری دادابۆوه و بە ترسەوه تەماشای دواوهی کردبوو، تەماشای دەورویەری، تەماشای ژێر قەرەوێلە و حەوشە. نامادەیی ناشنای کەسیکی لە تەنیشت خۆیهوه هەست پێکردبوو، کەسیك کە شەکەت و لەرزۆک بوو، کەسیك کە بۆنی ئارەقە و چەوریی قژی لەهەوادا شەپۆلی دەدا.

کەپووی گرتبوو، گینگلی دابوو، بێ توانا و گرفتاری بۆنیک کە ئارامیی و حەوسەلەیی لەبەر برپیوو. لەیادی شتیکی نامەعلومدا دلی دەلەرزاند. بۆنیک کە لەودیو تاریکترین چالێ رۆحیدا دلۆپەیی دەکرد، بۆنی قۆه خەنەییەکەیی دایکی بوو. بۆنی رەنگاو رەنگی شەوه تەم و مژاوییهکانی، بۆنی سەیری ئارەزووه قەدەغەکان. بۆنی ترسناکی دایە گەوره لەژێر زەمینیی مائی بابەگەورهدا، بۆنی ئاغاژن لەکاتی منال بووندا، بۆنی ئاغاژن لەوکاتەیی کە میژدەکەیی دەکەوێتە فەلاقەکردنی و لە ئاودەستخانەکەدا دەداتە پرمەیی گریان، بۆنی هەموو ئەمانە و بۆنی هیچ کامیان نەبوو.

سەری نابوو ژێر بالشتەکە و گازی لە چمکی دۆشەکە گرتبوو. لەبەر خۆیهوه گوتبووی: "لەجینگە کەم ناجوولیم!"

نالاندبووی، تەلابۆوه، کەوتبووه پەلەقازئی. پاشان وەک کەسیك لەخەودا، وەک کەسیك سیحریلێکراو، دەست لێ وەشێنراو، هەستابوو سەرپا و راپێکردبوو. خۆی

گه یاندبوه مائی ته لعت خانم و چووبوه ژوروی. بینیبوی وا خه ریکه ده مریت. بینیبوی وا خه ریکه تو یخ فری ده دا، بینیبوی وا خه ریکه شی ده بیتته وه و هه میشه ته وای (با) پیره کان و په گ و ریشه به سالآچووه کان له ژیر دونیا وه تیپه رده بن و هه مدیس ده گه پینه وه سه ره تا. ده گه پینه وه نه و شه وه ره شه کامله.

كاك حهیده ری گوتبوی: " وازی لیپین با هه ره له وی بیت. تازه نیت نایته پیاو."

كاك عه زیزی گوتبوی: " نیت ناگه پیتته وه."

به لام گه رابووه. شه کت و په ریشان و تا لیته اتوو گه رابووه. وه کسه یك که له سه فه ریکی خه ته رناک گه رابیتته وه. گه رابووه.. وه که نه خوشیک که له ده ردیکی کوشنده چاک بوویته وه. پینلاوه کانی له بهر ده رگا دا که ندبوون. کراسه که ی لای باخچه که وه، پانتوله که ی له بهر ده م قالدرمه که دا دا که ندبوو، گریابوو. له بهر ده م كاك نه نوهری و كاك حهیده ری دا گریا بوو، لیوی ناوسابوو، ژیر چاری رهش دا گه رار و گوی ناوساو و خوین تیزاو.

به كاك نه نوهری گوتبوی: " نه نوهری گیان .. تا درهنگ نه بووه لی ره هه لمگره و مبه .. تا درهفت هه یه مبه!"

كاك نه نوهری قایل ببوو. سه ری له قاندبوو، یارمه تی دابوو تا بنویت. شیوی بو هینابووه پال قه ره ویله که ی، به ناوی گهرم گوی بو شتبوو.

جانتا کانیان پیچابووه. كاك نه نوهری قه مهریه کی به کری گرتبوو، بریاریان دابوو بچن بو ((مه یگون) بو مائی خالی كاك هاشمی.

كاك حهیده ری گوتبوی: " ناگاتان له خوتان بیت، پاره کانتان لی نه که ویته!"

كاك عهزیزی گوتبوی: "خۆزگه زووتر بیرتان له مه کردبایهوه." سواری قهمههه که ببوون، جانتاکانیان خستبووه سنووقی دواوه، گۆقار و تاوئه و پاکهته چهرهس و شیرینییه کانیشیان لهسهه کورسییه که ی پیشهوه دانابوو.

كاك مههدهوی گوتبوی: "بهه بهه.. چ ههتاویکی خۆشه!" دهستی خواحافیزیان بۆ هاوړتیان راوهشاندهبوو، پیکه نیبوون. كاك نهنوهی دوو کلاوی ههسیری کرپوو، یه کیکیان بۆخۆی و نهویتیاریان بۆ كاك مههدهوی. کلاوه کانیان لهسهه کردبوون.

كاك هاشیمی بهژیر قورئاندا رهتی کردبوون، دوو وینهی شیرین خانمی پیدابوون تا بۆ خالۆی بهرن. گوتبوی: "خۆ بینیتان ههموو شتی به خواستی خودا پێک و راست بۆوه!"

كاك مههدهوی گوتبوی: "عهینه که کهم، عهینه که ههتاوییه کهم چی لیکرد؟" سههراگی قهمههه که و ژیر شت و مه که کان گهراپوون. گوتبوی: "بیرم چوه، راوهستن ههه نیستا دهگه پیمهوه." نه گهراپۆه. نه نهو پۆژه، نه شهوه که ی، نه تهواوی ههفته و نه مانگی دواپی.

شتیک له بنی ئاودا دهجوولا و شهو قورس و تهه له پالا درهختهکاندا راوهستابوو. كاك مههدهوی رووی وههراپاند و لهههز دایگرتبوو. بهخۆی گوتبوو: "چ شتی که که من بهو ژنهوه گری دههات؟ چ شتی که که ئاوها منی گهرددهی نهو ژنه کردوه؟"

ههستا بووه سههپی. بیری كاك نهنوهی کردبوو. له دوورهوه له تهلهعت خانمی روانیبوو. شتی که وهکو تیر، وهکو گرمهیه کی ناکاو، بهناو سههیدا پهت ببوو.

به خۆی گوتبوو: "خۆزیا ده مرد. خۆزیا به جۆزیک ديار نه ده ما."

ته ماشای نه و بهردهی کرد که لای باخچه کهوه فریدرابوو. ته ماشای کرد و دلّی داخوړپا. به پهله پرووی وهرگه پانډ و ههولیدا بیر له شتیکی خۆش و باش و ساکار بکاتهوه. نهو شهوانه ی کهوتهوه یاد که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا له سهربان ده نووست و تاقه شتی که خهوی لی هه راسان ده کردن، ویزه ویزی می شووله و ده مه قهوی دهر و جیران بوو. پوژانی ههینی کهوتهوه بیر که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا ده چوون بو شاخ. نانی نیوه پوژیان له پوخی پووباره که دا ده خوارد و به دروژایی پاش نیوه پوژ و نه وزیان ده دا. بریاریاندا بوو له گهډ کاک نه نوهری دا پیکهوه ژن بینن، پیکهوه ببنه خاوهن منال، پاره کانیان بجه نه یه ک حسابی بانکیه وه، پیکهوه پیرین و پیکیشه وه بمرن. بریاریان دابوو دوو قهبر له گوژستانی (تیمامزاده صالح) بکرن و یه ک کیله قهبریان هه بی.

هه ستایه سه ری. دلّی وه که ته یریکی شیت ته پ و کوتی پیکهوت. به ده وری هه زه که دا کهوته پیاسه. دره خته کان دروژ بیوون و هه موو شوینیک پرپوو له سیبه رگه لی گومانایی. سیبه رگه لیک که ده جولان و زیندوو بوون.

له بهر خویوه گوتی: "ده یکوژم!" وای گوت و له شی گهرم داها ت. له ژوور سه ری ته لعت خانه وه پاره ستاو ته ماشای کرد، گوتی پرپوو له دهنگی سه ریر سه ریر. دهستیکی نه بینراو چنگی کرد به دلیدا، وه که نه وه یی هوئ شتی که له بنی روچیدا هه لکه نی و فرپی بداته ده ری. دانه وییه وه به ردی قهراغ باخچه که ی هه لگرت. توند لیوی له سه ریه کنا و به زه همت هه ناسه ی ده دا. هه مدیس دلّی تیکه لاتنه نه فره تییه که به روکی گرت هه. نهو دلّی تیکه لاتنه ی له و روژه وه گرتبوو که

دایکی ته لعت خانم رایسپاردبوو له گه راژه که دا مه پیک له بهردهم قه مده که یاندا سهر بېرن. دهستی وهر دابووه خوینه که و به سوپه ری دواوهی قه مده که دا ساوی بووی. جگه ری گهرم و خویناوی مده که ی له دهسته سپیکه وه پینچابوو، دابووه دهست کاک مه هدهوی و گوتبووی: " له باخچه که تانا بینیزه. خیزو بهره که ت دینئ."

کاک مه هدهوی ته ماشای سهری براو و چاوانی زهقی مده که ی کردبوو. سهری ناپوره ی نهو میشانه ی کردبوو که به دهوری لاشه که دا خولیان خواردبوو. ته ماشای جگه ره خویناوییه که ی ناو کوشی کردبوو. ته ماشای ته لعت خانم و قزه زهرده که ی، ته ماشای نهو جادده دریز و خولاوییه ی که له بهر ده میاندا پراخرابوو. سهری پروانینی شهرمنانه ی هاوړتیا. تیدی کوت و پر وه زعی تیک چووبوو، پشابووه، به سهر خوی و به سهر کوشی ته لعت خانم و به سهر نهو چه پکه گوله دا پشابووه که کاک نهوهری به دیاری بوی هیتابوو. سهر خستبووه سهرشانی ته لعت خانم و له دووره وه ته ماشای کاک نهوهری کردبوو، وه که سیک که نوستبی، وه که سیک که له جهنازه ی نازیزیکی پروانی و باوه رنه کات. وه که سی که بوی که مین جار تیده گا له وه ی روتیک له روتان ده مریت.

سهری وهر گپړا. بهرده که ی دهستی له سهر نه رزه که دانا. دانه وپوه و له حه وشه که له سهر نه ژنوکوت. له بهر خوه گوتی: " ده یخنکینم. ده یخه مه حه وزه که وه!" چوه پیشتر، به گاگولکی چوه پیشتر. دهستی خسته سهر لیواری سیسه مه که و خوی بهر زکرده وه.

تهلعت خانم لهسر پشت نووستبوو. پرووی کردبووه تاسمان و مانگ پټک و راست بهژوور سهرييهوه بوو. جوولهي بو نهدهکرد، چیدی دهنگی ههناسهدانی نهدهیسترا.

کاک مهدههویی ههمدیس چوهه پیشتر. چهرچهفهکان لهسهریهک گرمۆله ببوون و لهدهست و قاچی دهگیران. سیسهمهکهی هیندهی دونیا فراوان ببوو، عومری نوحی دهویست تا بتوانی بگاته نهوهر.

بهکاک نهنوهیری گوتبوو: "دهشی نهخۆش کهوتیم. بلیم چی! خۆشیم نازانم چیمه. بهلام ههرچییهک بی تهواو دهبی. جیگهی من لای نهم ژنه نییه!"
بهکاک ههیدههیری گوتبوو: "بهلی. نیوه راست دهکهن. دهبی بونیام ئیرادهی ههبی. دهبی بونیام خۆ راگری. دهبی کۆلنهدهر بی. ژیان حیسابی دوو زانید دوو دهکاته چواره."

بهشیرین خانمی گوتبوو: "بونیا لهلای تو خهم و نازاری بیردهچیتتهوه. وا دهزانی که هیشتا مناله، وا دهزانی که هیشتا چالاکو بزیه."

گوئی رادیرا. تهواوی شار نووستبوو. دهسته گرژبووهکانی رایهل کرد و خوی لهسر تهلعت خانم بهرزکردهوه. سهریهغهکانی دهبرژانهوه و شتیک لهنیو بوونیدا بوو که دهیویست له لهپی دهستییهوه برژیتته دهروه.

لهبهر خۆوه گوتی: "دهیکوژم.. نهم جارهبیان ههر بهراستی دهیکوژم!"
خوی بهرزتر کردهوه، دهستی تهلعت خانمی گرت و لهرزیک رۆچوه گیانییهوه. درهختهکان له دوورهوه سهیریان دهکرد. (با) لهسر دیوارهکه راوهستاو و چارهپتی دهکرد. تهلعت خانم به چاوانیکی کراوهوه دهینۆپی. تارامو میهرهبان.

پیتی سهیر نه بوو، نه ترسابوو. قایل و دهسته مؤ و خۆشحال. وهك بلیتی پیشتر
خه بهری هه بووبی و چاوه پیتی نه م ساته وه خته ی کردبی.

كاك مه هدهویی هه وئیدا ته ماشای نه کات. چاوانی نوقاند و زیاتر هیژی دایه
دهستی. هه ناسهی ته نگ ده بوو. ده می داچه قاو و لاجانگه کانی که وتبوونه ته پ و
کوت. هه ناسهی ته لعت خام خۆی به روخساریدا ده کیتشا. له سه ر لیوی ده نیشته.
ده ماره ده رپه رپوه که ی ملی هیو هیور لیی ده دا، له پرچییه وه، له پینلوه کانییه وه،
له ته وای ده ریچه کانی پیستییه وه گه رمایه کی دیرین ده هاته ده ری. گه رمایه کی
سیحراویی و خه وه ین.

كاك مه هدهویی ههستی کرد که دهسته کانی له جووله که وتوون و په نجه کانی
چیدی ته و هیژه کوژه ره یان تیانه ماوه. به خۆی گوت: " ده یکوژم، هه ر نیستا
ده یکوژم. تا هیشتا ده رفته ماوه. " به لام دهسته کانی له ژیر رکینی ده رچوو بوون و
گوئ رایه لیی یاسایه کی تر بوون. بیرو نه ندیشه ی وهك بلقی سه رئاو له سه ریدا
ده خولایه وه و دوور ده که وته وه.

دووباره زهینی پرپیوو له ژاوه ژاو و په رته وازهیی و وه سه سه یه کی سهیر
سیستی می ده بی و ده شیکانی به سه ر یه کدا ده دا. ته په ی دلئی ته لعت خام
پیده چوو له دلئی نه رزه وه بیته ده ری و جهسته ی وهك بۆشاییه کی گه ره و
هه لگوشه ری گه ردونی، هه موو شتیکی بۆ ناخی خۆی هه لده مرث.

كاك مه هدهویی له ژیر لیوه وه شتیکی هه لیت و پلیتی گوت و خۆی به ته لعت
خانمه وه لکاند. سه ری خسته ناوه راستی سینهی و ئیدی بیری له چ شتیك
نه کرده وه.

تهوکاتهی که تهلعدت خانم ههستا، ههتاو کهوتبوو. به نهسپایی سهری کاک مهدههویی بهرزکردهوه و لهسهه بالشتهکهی دانا. چههچهفهکهی لهسهه شانی لادا و گوئی بۆ ههناسه هاوسههنگهکانی راډییرا. له سیسهههکهه دابهزی. سهههپۆشهکهی ههههگرتهوه که کهوتبوهه سههه نهزهکهه. تهکاندی، کردیهه سهههه، بههههههههه ناوهکهی کردهوه، قۆلی ههههکرد و دهههه نوئیژی گرت.

*

سفره‌ی شیو هه‌لده‌گرم، قاپه‌کان ده‌خه‌مه سهر نهو قاپانه‌ی تر که له‌دویننێ شه‌وه‌وه له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌بوون. ئاوده‌که‌مه قۆرییه‌که‌وه، ده‌ینیمه سهر زۆپاکه. پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌م له‌سهر تاقه‌که‌یه، دوو جگه‌ره زیاتری تیدا نه‌ماوه، گرینگ نییه، یه‌کیکیان له‌گه‌ل چا که‌دا ده‌کیشم، نه‌ویتی‌شیا‌ن هه‌لده‌گرم بۆ نه‌وکاته‌ی که ده‌چه‌ ناو جینگه، بۆ نه‌و کاته‌ی که گلۆپه‌که ده‌کوژینمه‌وه، بۆ نه‌و کاته‌ی که له‌ژێر نه‌و لینه‌ سارده و له‌و تاریکییه‌ نه‌ستوره‌دا، ته‌نیا‌ییم له‌ جاران چرتر ده‌بی‌ت. به‌ده‌وری ژوره‌که‌دا دیمه‌ ده‌چم. له‌ودیو قه‌نه‌فه و زۆپاکه‌وه. نه‌مه‌ نیشی هه‌موو شه‌وانی‌کمه. به‌ر له‌نوستن ده، دوانزه‌ ده‌وریان زیاتر لی‌ ده‌ده‌م.

چ تۆزو خۆلێک له‌ هه‌موو شوپینێک نیشته‌وه! له‌ شووشه‌کان، له‌ میزه‌که، له‌سهر بلووری چراکه، له‌ چه‌رچه‌فه‌کان، له‌سهر من، له‌م ژوره. نه‌م تۆزو خۆله‌ له‌ کوپه‌ ده‌یت؟ دیاره‌ له‌ده‌ره‌وه‌ نایه‌ت. ده‌ره‌وه‌ ته‌نها به‌فره‌و با. خۆ ده‌رگا‌کانیش داخراون.

نەم تۆزۈ خۆلە لىرەوۈ دەيت، لە منەوۈ دەيت، لە روانىنمەوۈ، لە ھەناسەمەوۈ، لە پىستەمەوۈ، لە نەندىشەى تەپ و تۆزاۋىمەوۈ.

بە جەلىلى ىم گوتى: "تۆ لە مردن ناترسىت؟"

گوتى: "لە بەربونەوۈ دەترسم، لەوۈ دەترسم كە وەك گا تەواۋ ىم!"

ئەھمەدى گوتى: "من زياتر لە زىندوۋ بوون دەترسم!"

ھاشىمى گوتى: "با لەم قسانە گەرىن، ئەمە چ قسەيە كە؟"

شېرىن خانم گوتى: "مردن جوړىكە لە رۆيشتن، خۆ ناكړى بونىام ھەموو ژيانى

لە جيگەيە كدا بىنيتتەوۈ."

جانناكەى بەدەستەوۈ بوو. گوتى: "بۆ كوئى؟ نىازى سەفەرت ھەيە؟" بۆ

خوداھافىزىي ھاتبوو.. گوتى: "دەمانەوئ بچىن بۆ كەنارى زەريا."

ھاشىمى گوتى: "شتىكى باشە، تەندروستىي باش دەيىتتەوۈ!"

پىكەنى. خۆشحال بوو. چوۋ بوو بۆ لاي سەرتاش تا وەك كاك ھەيدەرىي قژى

بۆ چاك كات و لەناوۈپاستدا بۆى داينى. چاۋى چەپى ئاوسا بوو. بۆى

ھەلنەدەھات. كەپوويشى ھەر ئاوسا بوو، سەر پومەتېشى پروشا بوو.

گوتى: "چ نىيە. كەوتووم!"

شېرىن خانم بە ئەسپايى بە گوئىمدا چىپاندى: "درۆ دەكا. تەلەبەكانى پالپان

پىئەناوۈ، گالتهيان پىكردوۈ، لەدواوۈ ناويان بە جەلە تازەكانىدا كىردوۈ."

بەو ۈزەشەوۈ روى گرژ نەكرد، گوتى: "منالى ئاقلن. ويستيان سوعبەتم

لەگەل بكنەن." جارېكى تىرش لىدانى خواردبوو. بىرم دى، شەوانە ئىشى دەكرد.

گوتى: "دەمەوئ شىرىنەكەم بۆ كەنارى زەريا بىمە. پارەم نىيە، موچەشيان نەداوۈ.

نالټم نیازیان نییه بیدهن، به لآم هیشتا نه یانداوه، ده بی پاره یان نه بی. " گوتی:
"به کس مه لئ له کوئ نیش ده کم، باشه!"

چووم به دوایدا بگه رټم. له پارکی نهودیو ماله که یانه وه، جو لانه و
خلیسک خلیسکینه و چهرخ و فهله کیان دانابوو. شوینټیکی لیبوو به ناوی - پاره وی
ترس- پاره وه ټیکی تاریک و پیچاو پیچ بوو.

گوتم: "هاشمی گیان، نه مه تزیت؟" باوه رټم نه کرد. هر نیسکه که ی مابووه، تا
ناوقه دیان کردبووه گونټیه که وه، ته نها قچی به ده ره وه بوو. ره سمیان له سهر گونټیکه
کیشابوو، نیشه که ی هاشمی ته وه بوو که له قوژنی کدا له پاره وی ترسدا راوه ستی
و خوی وه شاری و له پر بلئ پخ و هم و نه وراچله کینئ.

گوتی: "زور له وه ده ترسم ته له به کام مناسنه وه. دوعا ده کم که هیچ که سټک
لیزه وه تینه پهرټ. دل م نایه ت خه لکی بترسینم."

دوای چند شه وټک هاته به درده رگای ماله کم. کات دره نگ بوو. له ویدیو
پلوسکه که وه پاره ستابوو. شتی هله ق و مه له قی به چرپه له ژیر لیوه وه ده گوت.
گوتم: "چییه؟ چ بووه؟ بو دهنگت ده رنایه ت؟" پوخساری خویناوی بوو. گوتی:
"قه ت باش نییه مرؤ پخ له مو له و بکات. تاخر که ی ته وه یارییه. حه قیان بوو
تووره بن!"

دیاریوو بیراز کرابوو، بیراز ټیکی حیسایی!

ته و پوژهم بیدئ که چوون بو باکوور. شیرین خاتم له جامی دواوه ی پاسه که وه
ته ماشای ده کردم. په نگی گوږابوو، له مندالټیک ده چوو که یه کسه ر پیر بووی. دل م

له ناوهوه‌پرا داخوړيا. نوو رۆژهم كهوتهوه ياد كه له هموزه‌كه‌دا ناوې به خوږيدا ده‌كرد.

له‌ناوه‌كه‌دا پېرشنكي ده‌دا. ده‌دره‌وشايه‌وه. له‌گولته‌وه‌نوشه‌ده‌چوو. نه‌ده‌كرا زور لټي نزيك بيته‌وه. بونيام ده‌ترسا له‌وه‌ي كه به هه‌ناسه‌ي پسته‌پاكي‌ژه‌كه‌ي بژاكي‌نټ. بېرم دټ هاشمي هه‌ميشه له‌ژير لټوه‌وه پټي ده‌گوت: "خودا ده‌زانټ تو كيټ؟ تا نټستا له‌كوټي بوويت؟"

راهات‌بووين كه نه‌پرسين، گرنگ نه‌وه‌بوو هات‌بوو. گرنگ نه‌وه بوو نټمه‌ي دوزيب‌ووه. تنه‌ها هه‌ديه‌ري بوو كه هه‌ميشه به‌دواي ناسنامه‌ي شيرين خام‌دا ده‌گه‌راو‌قه‌ناعه‌تي نه‌ده‌كرد.

چينگيان چند خاليه. هه‌موويان. چند هزار جار سه‌يري نه‌م وينه‌يه‌ي سه‌ر تاقه‌كه‌م كردبي باشه؟ ته‌ماشاكردني نه‌م وينه‌يه نيشي هه‌موو شه‌وانټ‌كمه. هه‌ندټ جار شيوه‌يانم بېرده‌چټه‌وه، پوخساريان له زه‌ينمدا تټكه‌لاوي يه‌كتر ده‌بن.

كاك هه‌ديه‌ري به چاواني شيرين خام ته‌ماشام ده‌كات. ته‌لعت خام به چندين ده‌سته‌وه، به تټكه‌له‌يه‌ك له كاك مه‌ده‌ويي و نه‌نوه‌ري له پيش چاوانمدا ده‌رده‌كه‌ويت. بېر له هه‌ر كاميان ده‌كه‌مه‌وه نه‌ويتريان له‌وتيه. وه‌ديار ده‌كه‌وي و به‌زور ناماده‌يي خوټي ده‌سه‌پټي.

دوينټ شوو خه‌وم به مه‌ده‌ويي وه بيني. له‌كوټي بووين؟ بېرم نيه. چيمان ده‌كرد؟ نه‌مه‌يشم بېر نيه. تنه‌ها ده‌زانم كه به‌درټزي‌اي شوو پټكه‌وه بووين. دل‌م چند بټي تنگ بوو! دل‌م بوو دم و چاوي گرد و كه‌پووي سووري، دل‌م بوو كولمي

نال و گوپچكەي پەمەيي، دلم بۆ پى چەقېنىيە منالانەو تەمبەلەييە
لەراده بەدەرەكەي تەنگ بوو.

مردنەكەشى ھەرۈەك خۆي ساكاربوو. كەوتە ھەوزى مائەكەي خۆيانەو و
خنكا. قاچى لە قورپو لىتە و قەوزەكۆنى بنى ھەوزەكە گىر ببوو.

چ سەفەرىك بوو! خۆزيا نەپۆيشتباين. ! جەلىلى گوتى: " چ پى وقەدەم شەر
بووين! نىتر چۆن روومان بىت تەماشاي تەلعت خانم بكەين؟"

شەوى پىشتەر گەيشتبووين. ھىشتا ھىلاكيى رىگەمان لە جەستە دەرئەچووبوو
كە ئەو رووداۋە قەوما. باۋەرمان نەدەكرد. منو جەلىلى بووين. لەبەر دەرگاي
ھەوشەدا ۋەستابووين و نەماندەتوانى ھەنگاۋ بۆ ژوررەو ھەلئىنن. گوتمان رەنگە
خەوبىينن. گوتمان دەشى ھەموو ئەو شتانە لە يارىيەك زياتر نەبن.

ھىشتا دەنگى لەگويماندا بوو. ھىشتا لامانەو بوو. مەرگ نەيدەتوانى ھىند
سانابى. ھىند بى شەرم و بى سەرۋىرە بى.

تەلعت خانم لاشەكەي لەسەر سەنگ چنى ھەوشە دانابوو. لەژىر درەختەكەدا،
لەقەرغ باخەكەدا، تەماشاي دەكرد. بەقونە خشكى بەدەۋرىدا دەگەرا. بۆنى پىۋە
دەكرد.. ھىۋاش ھىۋاش بانگى دەكرد. ناۋى چاكەتەكەي دەگوشى و دەپلوراندا.
نەيدەھىشت نزيكى بينەو. نەيدەھىشت دەستى لىبەدەين. بەسەر مەھدەۋىي دا
دانەۋىيۋە تا لە تىشكى ھەتاۋ بىپارىزى. دەستى نابوۋە ژىر سەرى و مېشى لە
روخسارى دەرەكرد.

چۆن بوو چووين بۆ گورگان؟ بىرم نىيە! رۆژنىك سۋارى ترۆمبىل بووين و بەرې
كەوتىن. منو جەلىلى بووين. يەككى ترىشمان لەگەل بوو.. كى بوو؟ بىرم نىيە!

به جهليلی یم گوت: "تۆ له ده رگا بده. من ناویرم!"
ژنیکی میهره بان بوو. میهره بانتر له وهی که خۆی پیشان دهدا. به وت و
وریاییه وه ده رگا که ی کرده وه. له درزی ده رگا که وه ورد ورد سهیری کردین. گوتی:
"چییه؟ چیتان ده ویت؟"

ئه حوالی مه هده ویمان پرسى، وه لامى نه داینه وه. سهری ده رهینا و له سهری
کۆلانی رووانی. گوتی: "ئه نوه ریتان له گه ل نییه؟"

ویستمان بگه رپینه وه. نه بهیشت. مپه مپکی کرد و له ژیر لپه وه که وه
جنیویدانان. گوتی: "چیتانه؟ بۆچی را وه ستاون و ته ماشام ده که ن؟"

جانتا کاتمانی له بن هه نگل نا و له گۆشه یه کی هه وشه که ی دانان. ئیوار ه
چیشتیکی خۆشی بۆ لیناین، پری کرد بوو له داوو ده رمانی توون. پریوو له تام و
بزیه که پیمان نااشنا بوو. شهو که نووستین ناگای لیمان بوو، نزیکى سپیده
هاته ژوور سهری جهليلی و دایپۆشى. هیور هیور ده رمانی میش و میرووی کرد
به ده وری قه ره وینله که ی مندا.

به دهستی خۆی کاک مه هده ویی ناشت. سه رقه بران جگه له ئیمه که سی تری لی
نه بوو. نه نه باران ده باری. با خۆی ده کرد به ژیر چارشیوه ره شه که یدا، له جارن
که ته تر ده ینواند. وه که مه لیکی خه مگینی به ته مه ن. نه گریا.. گه ر گریاش بی ته وا
له به رده می ئیمه دا نه بوو، روخساریان نه بینی، ته نها دهستی بوو که جارنا جار
له چارشیوه که یه وه ده هاته ده ر و چنگی به خۆلی سه رقه به ره که دا ده کرد.

گوتی: "ئه مپۆ به یانی شتم. نه بهیشت لفکه ی لی بده م. که وتمه لی دانی.. عاجز
بوو. گوتی تاخر ده تۆریم و ده رۆم. با وه رپم نه کرد. چوو نامه یه کی دوورو درێژی بۆ

نه‌نوه‌ریی نووسی، نه‌واژشتم کرد، به قوریان و به‌سه‌ده‌قه‌ی بووم، به‌سه‌ر ده‌ست و پایدا که‌وتم. سوودی نه‌بوو. هر به‌عاجزیی مایه‌وه، هر به‌عاجزیی مرد." لای هر‌اینه‌وه ماله‌وه. لای هر‌وزه‌که‌وه راوه‌ستا و له بنی ناوه‌که ورد‌ب‌وزه. لهو بلقانه‌ی پروانی که به‌سه‌ر ناوه‌که‌وه ده‌سوورانه‌وه. ته‌ماشای چلکاوای ناو پاش‌ورگه‌که‌ی کرد. واق و‌رماو چاوانی کرابونه‌وه. لچی وه‌ک قه‌پ‌وزی سه‌گیکی هار ده‌له‌رزی و نوکی ددانه سپیبه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌خوی نه‌ده‌چوو، له‌چ که‌سیتک نه‌ده‌چوو که‌ئیمه بیناسین. له‌روخسار‌یک ده‌چوو که‌ وه‌ک بلتی له‌خه‌وندا بینیبیتمان. یان وینه‌ی ناو کتیبیک، یاخود وینه‌ی خه‌یالیی ژنیک که‌ ر‌وژتیک هه‌کایه‌ته‌که‌یان ب‌و‌گ‌یر‌ایینه‌وه.

تاوری دایه‌وه. ته‌ماشای کردین. پرسی: "ب‌چی له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاون؟"

گوتم: "وا باشتره‌ هه‌یده‌ریی ناگادار که‌ین!"

چارشپه‌که‌ی له‌سه‌ری داگرتبوو. جلکه‌ ره‌شه‌کانی، وه‌ک جلکی بوکینیه‌که‌ی به‌به‌ر ته‌سک و کورت بوو. چای ب‌و‌هیناین. هه‌زی ده‌کرد نانی نیه‌ر‌و‌ لای ته‌و ب‌خوین. پیتلاوه‌کانی مه‌هده‌ویی له‌پال ده‌رگا‌که‌دا هه‌لگرت، پاک‌ی کردنه‌وه، خستنییه ژتیر قه‌ره‌ویله‌که‌.

گوتی: "ره‌فیکی نیه‌ر‌و‌ به‌که‌لکی بونیام نایه‌ت. هیند سه‌یری ته‌و ده‌رگایه‌مان

کرد ناوی چاومان داها‌ت. که‌چی ته‌نوه‌ریی هر نه‌ها‌ت!"

له‌ ده‌رگادرا، هاوسیکانیان بوون. هاتبوون سه‌ره‌خوشیی لی‌ بکه‌ن. نه‌یه‌شت بینه ژووره‌وه، ده‌رگا‌که‌ی به‌ پروودا داخستن و له‌ژتیر لی‌وه‌وه که‌وته جنیویدانیان.

به‌دهم رپتوه، چه‌رچه‌فه‌کانی سهر ته‌نافه‌که‌ی لیت‌کردنوه و له‌سهر قه‌نه‌فه‌که‌ی هه‌یوان داینان. گوتی: "گهر نه‌نوه‌ریی هاتبا، نه‌مه رووینه‌ده‌دا!"

جه‌لیلی گوتی: "نیمه‌نیت‌ر ده‌رۆین!"

جانتا‌کافانی له‌بن هه‌نگل نا. هه‌رچه‌ندمان کرد که لیتی بگرین، به‌لام رینگه‌ی نه‌داین. تا سهری کۆلان به‌رپتی کردین، به‌ژیر قورئاندا ره‌تی کردین. باوه‌شی پیتا‌کردین و سهری ماچ‌کردین.

گوتم: "ته‌لعت خام‌چیت بۆ بکه‌ین؟"

پیکه‌نی. گوتی: "که‌کاتی هات، جوابتان بۆ ده‌نیرم!"

جوابی بۆ نه‌ناردین. چه‌ندین جار نامهم بۆ نووسی، جوابی نه‌دامه‌وه. له‌گه‌ل جه‌لیلی‌دا چووین بۆ دایره‌ی ته‌له‌فۆنات و ته‌له‌فۆغان بۆ گورگان کرد. که‌س ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لنه‌گرت، پرسیارمان کرد. گوتیان ده‌می‌که‌ لیره‌ گواستویه‌تییه‌وه، ده‌می‌که‌ لیره‌ نه‌ماوه.

له‌پال په‌نجهره‌که‌دا راده‌وه‌ستم. چ به‌فریک ده‌باریت! چ سپیتیه‌کی ترسناک! هیچ که‌سیک دیار نییه. په‌نجهره‌یه‌ک به‌رامبه‌ری ژوره‌که‌مه. دیواریکی چیمه‌نتۆ و هه‌مدیس ریزیک په‌نجهره‌ی داخراو. چ رویداوه؟ وه‌ک بلتی که‌س له‌شاردا نه‌ماپیت! یاخود هه‌موویان مردبن، یان بوویتته‌به‌رد! ده‌شی ژیان له‌تیپه‌رینی بزێوانه‌ی خۆیدا ژوره‌چکۆله‌که‌ی منی بیر چوویتته‌وه! (با) پروشه‌ی به‌فر به‌لاڤ ده‌کات. به‌ته‌لی کاره‌با شه‌خته‌به‌نده‌کانه‌وه هه‌لده‌واسرئ و له‌ده‌روه‌وه خۆی به‌شوشه‌ی په‌نجهره‌کان‌دا ده‌سوئ. که‌سیک لهم کۆلانه‌وه تیپه‌ریوه، جیگه‌پیکانی له‌سهر به‌فره‌که‌یه، له‌ودیو که‌لاوه‌که‌وه هاتوه. چۆته نه‌وسهری شه‌قامه‌که و هه‌مدیس

گه پراوتهوه، له ژیر په نجره کهی مندا پراوه ستاوه و بیهووده پیاسه ی کردووه. جینگه پیکانی له پال دیواره کهدا دودل و ناریک و پیکن..وهک بلتی بهدوای که سینکدا گه پرابی.

ئو کهسه کی بووه که له ژیر په نجره کهی مندا پیاسه ی کردووه؟ به فر جینگه پی خالییه کانی پر ده کاتهوه. ده شی بهدوای ماله کهی مندا گه پرایت. سبهینی له پال په نجره کهدا داده نیشم و سهیر ده کم. سبهینی، هه میشه له چاوه پروانی سبهینیدا. بهلام نهم سبهینییه جیاوازه له هه موو سبهینیکانی تر، نهم سبهینییه ده کری هه میشه بیته دواين سبهینی.

ده گه پرمهوه بو جینگه کم له پال زویاکه دا ده گه پرمهوه. چا یه کی خهست تیده کم، داده نیشم. که له شیر ی کاترمیر که له خزوه ده قوقینی. هه ندیک جار هه ده ده قیقه جاریک ملی قوت ده کاتهوه و ده قوقینی. که یفی خویه تی. به یه کتر راهاتوین.

گه نهم یاده وهرییانه نه بان چیم کردبا؟ نهم شه وانم چون به ری کردبان؟ هه شه ویک نوره یه کیکه.. هاشمی، مه هدهوی، نه نوهری، شیرین خانم، حهیده ری، دلّم نایهت بیر له جه لیلی بکه مهوه. ده شی برسم!

عه زیزی گوتی: "نهم پیاره له نیمه ناچی، له قوماشیکی تره."

عه سکه ری گوتی: "بویه لیی ده ترسن له بهر نهوه ی خهوی خوشتان لی ده تارینی. له بهر نهوه ی ده ستان که شف ده کات!"

حهیده ری گوتی: "واباشه نارام بگرین تا ژیان ناقلی ده کا."

له مالی جه لیلی بووین. خه زوریشی له وی بوو. له سه روو هه مووانه وه دانیشتبوو. له باره ی سه فهره که یه وه بو فهره نگستان، ده دوا.

جھلیلی گوتی: " قیزم لئی دیتھوہ. عیب نہبواہ بہ یه شق دھمکرده دھروہ. "

حیدھری گوتی: " چ بنه ماله یه کی به پریزن. به راستی نھ هاورتیھی نیمه بهختی هیه. "

گوتم: " جھلیلی گیان. ناخر نه قل شتیکی باشه. تو ناتوانیت به تاقی تھیا دنیا بگوریت! "

گوتی: " من نهو کاره ده کم که ده بی بیکم. "

راستی ده کرد. سوعبهتی له گهل کهس نه بوو. هیشتا نهو رۆژم له یاده که به کۆلانه کاندایا ریمان کرد. نهو رۆژم له یاده که تیگه یشتین چ فیکرو خه یالاتیک له سهره چکۆله که یادیه و ئیدی دلمان داخوریان.

حیدھری گوتی: " ئیوه چیتانه؟ بو شیت بوون؟ بوچی خه ریکه یه که یه که تیاده چن؟ "

شیرین خانم.. وهک پشیله یه کی کیتی.. ده په ریه نهمبرو نهو بهرو یه خه گیری هه مووان دهبوو.

گوتم: " شیرین خانم، نیمه هاورتی جھلیلی ن. ده مانه وی یارمه تی بدهین! " هه لبزیه و چرنوقیکی توندی له دهم و چاوم گرت. گوتی: " بوچی بردوتانه ته ژیر زه مینه که؟ " وای گوت و زیریکاندی. گازی له دهستی هاشیمی گرت و نه لقه ی ژن هیئانه که ی دهرهینا، فری دایه کۆلان. گوتی: " ئیتر هه موواتانم ناسی. ئیتر هیچ کامتانم خو ش ناوی! "

حزم ده کرد له باو هشی بگرم. حزم ده کرد لای خو م داینیم. هاشیمی له قوژنی ژورره که دا دانیشتبوو. دهسته و نه ژنو، سهری خستبووه نیوان نه ژنویه و نه یده زانی چ بکات!

نا... نامه وی بیر له جھلیلی بکه مه وه، خوژیا کرابا یادی ته وای نهو رۆژ و له جزانه ی که په یوه ندیی به وه وه هیه، وهک هه لمی سهر شو شه یه که به له پی ده ست له سهر زه نیم پاک کرد بایه ته وه. هه لدهستم، قوژی و کتری و پیاله که لای قاپه کانه وه داده نیم. حبه کانی پیش خه و ده خو م، گلۆپه که ده کوژینه وه. ده چمه نیو جیگه.

جگه ره کهم بیرنه چووه. تاقه هاوړپیکه کی کاتی خهوم، وای.. چهند سارده. قاچم گرمۆله ده کهم، نه ژنۆم به زگمه وه دهنوسینم. دهسته کانم به یه کدا ده گوشم، چاوانم لیک دهنیم. گوئی پاده دیرم. تهنانهت مشکه کانیش نوستون.

لانی کهم جارن حه سحسه که فیکه ی ده کیشا. بانگم ده کرد، ده هاته ژوره وه. باریک و بنیست و سینیکی تهنکی هیشتبۆوه. خو شحال بوو له وه ی که حه سحسه، خو شحال بوو له وه ی که پیلاره کانی قهیتانداره، خو شحال بوو له وه ی که فیکه ده کیشی و چاکه ته که ی پره له قویچه. ده یگوت: "باوکی دز بووه، براکشی هر دز بووه، ناموزاکشی که سینیکی کوشتووه و له سیداره دراوه."

له لای په نجه ره که وه پاده وه ستا و کلاره که ی به سنگیه وه دهنوساند. ده یگوت: "به لام قوربان، من شهره فم هیه. من له پیناوی نیشتماندا کارده کهم." به درژیایی شهو به خه بهر بوو. تهنانهت شهوه سه هۆل به ندانه کانی زستانیش نه دهنوست و ته پی پی و چۆقه ی ددانیم له ژیر په نجه ره که دا ده ژنه قت.

پیلوه کانم لیک دهنیم. دهرسم و ههستیکی نه ناسراو ناگادارم ده کاته وه: "پیره میرد، ده شی نه مه دوایه مین شهو بی!"

که واته و اچاکتره نه نوم. و اچاکتره که حیسینی هر له حزه یه که له م بهرماوه یه ی زه مه نم کرد بی. بهرماوه ی زه مه نی من که چهند بی په روا خزی والا ده کا و چ بی و یژدانانه هه موو شتیکم لی ده دزی. چهند سهیره که له چاوه پتی شتی کدا نه بیت! له چاوه پتی هیچ شتی کدا نه بیت! دنیا چۆل و هۆل بووه، چۆل و هۆل بووه له شوین، له زه مه ن، له من.

- "پیره میرد، سهرت بکه به ژیر لیفه که وه و بنوو. پیره میرد، ناگاداریه.. پیره میرد!"

*

هممووان کۆبوونه تهوه. هاوړپتيان، باوك و دايك و پوور و هاوسيتكان. به دهوړی قهروه ویتله كهی كاك جهليلی دا دیتن و دهچن. ته ماشای دهكهن، لهسه ر نووکی پی دهوړن. به گوپی یه كدیدا دهچرپیتن. واق وړماو و شپرزهن.

له پراوه كه دهنگی ناخوتن دیت. دهنگی گریان. دهنگی شكاندنی كهله شه كر. كهسیتك له حهوشه، به ژیر په نجه ره ی ژووره كهی كاك جهليلی دا دیت و دهچیت. ناگای له ده رگا كهیه، كۆكینیکی خه راپ ده كۆكی و جار ناچار شهق له ناوړه ژینه كهی پال دیواره كه هله ده دا.

براكه ی كاك جهليلی به په له په نجه ره كان داده خات.

كهسیتك له ژیر قهروه ویتله كه دا به دوای شتیتكدا ده گهریت.

كس قسه ناكات. ته نها سهیر دهكهن، سهیری یه كتر و سهیری كاك جهليلی. به نه سپایی و بهوت و وریایی و به لاچار سهیری یه كتر و سهیری كاك جهليلی دهكهن.

كهسیتك ده تی: " خیرا كهن، په رده كانیش دابه نه وه!"

باوکی کاک جهلیلی له سهر نهسکهمله که، بی پروا و واق و پرماد دانیشتهوه. جوولهی بو ناکا، پینلوش ناتروکینتی. دهستی به پیالتهیهک چاوه له ههوادا ماوهتهوه. نهو کلۆ شهکرهی که خستبوویه زاری، هیشتا له گۆشهیهکی ده میدایه. چاو له گوله کانی فهرشه که هه لئناپریت.

کاک عهزیزی له درزی پهردهوه چاودیری کۆلان دهکات.

که سینک به وردی، یه که یه که کتیه کانی کاک جهلیلی ده گهری. شیرین خافیش لیرهیه، له پال قهره و پله کهی کاک جهلیلی دا. لیوه له ره ی پیکه وتوه، دهست به قژه تهره کهی کاک جهلیلی دا دینتی، به نه سپایی دهست دینتی به سهر لاجه ناگه و لارومه تیدا. نیگای گومانایی به ژنه کهی کاک جهلیلی و به کاک عهزیزی و به کاک هاشیمی و به باوکی کاک جهلیلی و به هاوسیکاندا ده گهری و پاشان ده گهریتتوه سهری کاک جهلیلی، تیناگات چ پرویداوه، خه مین و هه راسان و ره نجاوه، حهزی بهم گه مه یه نییه، بی دهره تان و وه رسه، سهیری دهست و پای به سترای کاک جهلیلی ده کا و نازانی ده بی چ بکری! له به یانییه وه تا نیستا. هه زار جار هه ر دهیلی و دهیلتتهوه: "چییه؟ چ بووه؟ بوچی به گوریس شه که تتان داوه؟ بوچی ده میتان به ستوه؟"

کهس وه لأم ناداتهوه.

کاک هاشیمی له هه مووان خه مین تره. نوقلی ته پروک و ناوی زه مزه م و شوشه یه که مره بای هه غیری ده سکردی خۆی بو کاک جهلیلی هیناوه. ده می کاک جهلیلی یان به دهسته سپه کهی به ستوتهوه. دهسته سپه کی ئوتووکراو و پاک و

تەمىزە، بۆنى عەترى لىدېت. چاى بۆ ھەموان ھىناۋە، ھەۋالى ھەموو لايەكى پىرسىۋە و ناگادارە كە ھىچ كەسىك سوتوى جگەرەكەى نەكاتە سەر فەرشەكە. ھاوسىكان دوو كەسن. لە دالانەكە بەرامبەر يەك دانىشتون. قاپە چكۆلەكانى سەر كۆشيان پىرە لە ھەنار، سىۋ، مۆز، بىرىك چەرەس، دوو كوت كالباس و چەند سۇھانىكى ھەنگوئىنى. ھىشتا دەستيان بۆ نەبردوۋە. سەريان داخستوۋە. تەنھا جار نا جارېك نىۋە بەرزبونەۋەيەك بەرزدەبنەۋە. سەرىك دەكىشن و تەماشاي كاك جەلىلى دەكەن.

لەكۆلان دەنگى ئاخوتن و تەپەى پى دېت. ژنەكەى كاك جەلىلى قسەكەى تەۋاۋ ناكە و بە ترسەۋە لە براكەى كاك جەلىلى دەنۆرى. چاۋانى سوور ھەلگەپاۋن. بە درىژابى شەۋو رۆژى پىشتەر كۆلى گىرئانى بەرىبوۋ. ھەنوۋكە تەماشاي كاك جەلىلى دەكات، تەماشاي كاك عەزىزى و تەماشاي نەملاۋا. دەنگەكان نىزىك و بەرزتر دېنەگۆى.

باۋكى كاك جەلىلى، ۋەك كەسىك كە لە خەۋ پاپەرىبى، شىپزە و ھەراسان گۆى بۆ دەنگەكان ھەلدەخات. لىكى دەمى قوت دەداتەۋە. بە پەلە پاشماۋەى كلۆ شەكرەكەى بن ددانى دادەكرمىنى. دەپرسى: "چىيە؟ چىيە؟" ژنەكەى كاك جەلىلى دەلى: "نەۋا ھاتن!"

براكەى كاك جەلىلى پەنجەى دەخاتە سەردەمى و لەسەر نوكى پى دەپرات. لەگەل كاك عەزىزى دا لە درزى پەردەكەۋە تەماشاي دەرەۋە دەكەن. كۆلان تارىكە. تەپەى پا كان دوور دەكەۋنەۋە. كاك ھاشىمى پىالەكان كۆدەكاتەۋە.

ژنهكەى كاك جەلېلىي دەداتە پرمەى گريان. دەستە كلېلى گەنجېنەكان بە بەرۆكى كراسەكەيەوہ لەسەر سېنەى زرينگە زرينگە دى. دەلى: "چ بگەين باشە؟" پال بەديوارەكەوہ دەدا و بەسەرسورمانەوہ لە كاك جەلېلىي دەنۆرئ. باوہرناكات. بە رڤەوہ گاز لە لىوى دەگرئ و بە تىلەى چا و خۆى لەئاوئىنەكەدا تەماشا دەكات. دەلى: "دەشئ ھەموو ئەمانە خەون بن. مۆتەكە بن!" سەر رادەوہشېنئ، بە توندى نىنۆك دەنئ بەو زىپكەيەدا كە لە لالئوى ھاتوہ، زمانى پىدادائىنئ و ھەمدىس لە چاوانى شەكەت و بئ پەرواى كاك جەلېلىي دەنۆرئ. دەپرسئ: "ناخر بۆچى؟ چۆن توانىت؟ بۆچى؟"

كاك ھاشىمى خەمى شېرىن خانىيەتى. خەمى ھەمووانئىتى. يەكئ لە تابلۆ شىوہكارىيەكانى ئەمىيان بە ديوارەكەوہ ھەلئواسىوہ. تابلۆكە برىتئىيە لە وئىنەى زەريا و چەند مەلئك و ئاسمانئىكى پاك و سازگار.

ژنهكەى كاك جەلېلىي بە مشت بە شىشى قەرەوئەلەى مئردەكەيدا دەكئشئ. ھەمووان تەماشائى دەكەن. كاك عەزىزىي سەر رادەوہشېنئ. ژنهكەى كاك جەلېلىي دەزرىكئشئ. ھاوسئىكان ھەلئدەسن و رادەوہستن. قاپەكانىيان قائم گرتوہ. مۆز و سوھانە ھەنگوئىنئىيەكەيان خواردوہ.

ھەمووان لەگەل يەكترىدا دەدوئىن. ھەمووان پئىكەوہ لەگەل ژنهكەى كاك جەلېلىي دا دەدوئىن. ھەمووان پئىكەوہ سەيرى باوكى كاك جەلېلىي دەكەن كە ھاوار دەكا. ھەمووان بئدەنگ دەبن.

هاوسىكان ھاتونەتە ژورۇي. لاي دەرگاگەۋە راۋەستان. شىرىن خانم دەيەۋى دەستى كاك جەلىلىيى بىكەتەۋە، ناتوانى. دانەۋىيەتەۋە و بە ددان گاز لە گرتى گورىسەكە دەگرى.

باۋكى كاك جەلىلىيى دەنگى نزم دەكەتەۋە. ھانكە ھانكى پىكەوتتوۋە. رەبۆكەي بۆ گەراۋەتەۋە و مېشۋولەيەكى زل بەدەم و چاۋىيەۋەي داۋە. دەلى: "پىۋىستە ھەموۋتان ۋەك من خۋىن ساردىن. پىۋىستە جۆرىك رەۋتار بىكەين ۋەك ئەۋەي كە چ شتى پروىنەدابى!"

ۋا دەلى و جىگەي سوور ھەلگەراۋ و ئاۋساۋى مېشۋولەكان لەسەر دەم و چاۋى دەخورىتى. بە دەنگىك كە ۋەك بلىيى لەبنى چالپىكەۋە بىتتەدەر، دەلى: "دەبى ۋا پىشان دەين كە ئەگەر كەسىك بىت ۋا بزانت ئەمە كۆبونەيەكى ھاورپىيانەيە. ۋابزانت ئەمە مېۋاندارىيە كە بۆ خۇمان قسەدەكەين و پىدەكەين."

دەرا و سەنتورەكەي لەۋدىۋ پەردەكەۋە دىنى، فۋى لىدەكا، بەسەر قۆلەكەي تۆزۋ قۆلەكەي دەسپى.

ھاسىكان دەگەرپىنەۋە شوئى خۇيان. تەماشاي ئەملاۋا دەكەن. بە دۋاي چەقۇر كلىنىكس دا دەگەرپىن تا ھەنارەكانيان بۇن. نايدۆزنەۋە.

رۇخسارى پورە بەتول لەۋدىۋ شوشەي دەرگاي گەنجەكەۋە دەجۋولتى. شتىك جگە لەچاۋ لەۋدىۋ چاۋىلكە خۆلەمىشىيەكەيەۋە دەدرەۋشىتتەۋە، ۋەك بلىيى بىيەۋى پىكەنى. دگانە زەردەكانى زۆرۋ شاشن.

له ده رگا ده درئ. ژنه که ی کاک جه لیلی له جینگه که ی راده پهرئ. نه و که سه ی لای په نجه ره که وه یه، به توندی به شووشه که دا ده کیشئ. براکه ی کاک جه لیلی هه وډ دده شیرین خانم لای کاک جه لیلی دوورخاته وه.

له ده رگا ده درئ. نه مجاره یان توند تر، شیلگیرانه تر.

باوکی کاک جه لیلی توند په نجه به ژئی سه نتوره که یدا ده دات. ده لئ: "ده بی خون ساردین. وه که نه وه ی هیچ نه بووبئ!" کاک عه زیزی په نجه ره که ده کاته وه و له گه ډ نه فهره که ی هه وشه دا قسان ده کات. پوره به تول له و دیو ده رگای گه نجه که وه ده لئت: "باشتره هه لئگرن و لیره ی بگوئز نه وه. پیم گوتن هه ناسه ی شهیتان تی که ډ به گیانی بووه. هه موتان تووش ده کات."

له ده رگا ده درئ. له سه ریه که له ده رگا ده درئ.

باوکی کاک جه لیلی به په له شتیکی بی سه رو به ره ده ژنه ئی. کاک هاشیمی به گاگو لکئ له و دیو قه نه فه کانه وه به دوا ی که وچ کیتی چا دا ده گهرئ که ون بووه. له هه وشه وه به رده وام به شو شه ی په نجه ره که دا ده کیشریت.

کاک عه زیزی ده لئت: "چار نییه. پیویسته ده رگا که بکه ی نه وه." قوچچی چاکه ته که ی داده خات. پژمینه که ی قووت ده داته وه و به شه که تیی سه یری کاتژمیره که ی ده کات. له جاران قه له وتر بووه. دهستی پر له په له و چلکه. نه خوشییه کی تازه یه. چنگئ حب له گیرفانی ده ردینئ. ده یخاته ده می و قوتیان ده دا.

کاک عه سه که ری له سه ربانه. دهنگی له ناو لووله ی زو پاکه وه دئت. ده لئ: "کاک

حه یده رییه. ده رگا که بکه نه وه."

كاك هاشیمی سەری لە پشت قەنەفەكەو دەردیئێ. پێدەكەئێ و كەوچكى چا كە
پیشانی هەمووان دەدات كە دۆزیوتییەو. دەنگى كاك حەیدەری لە حەوشە
دیت، لە پاراوەكە، لەودیو دەرگاوه. هاوسێكان بە دەمی پر لە خواردنەو چاك و
چۆنییە لە گەل یەكتر دەكەن.

پووره بەتول روخسارى بەشوشەى گەنجەكەو نوساندوو. دوعا دەخوینێ و لای
دەرگاكوو فوو بەناو ژووره كەدا دەكات.

كاك هاشیمی بە پەلە ئەو كورسییە بۆ كاك حەیدەری دینێ كە لە گۆشەیهكى
ژووره كەدا دانراوه. لەپال قەرەوتلەكەى كاك جەلیلی دا دايدەئێ.
هەمووان لە كاك حەیدەری دەنۆرن.

باوكى كاك جەلیلی بە نینۆك لە ژێكانی سەنتورەكە دەدا و بە پەژارەو
كوپەكەى پیشانی كاك حەیدەری دەدات.

كاك حەیدەری دەئێ: "بەراستی سەیرە، ناچیتتە ئەقلەو."
ژنەكەى كاك جەلیلی قاپى میوهكان لەبەردەم هاوسێكان هەلدهگرێ. لە پال
دەستى كاك حەیدەریدا داياندهئێ. دەئێ: "بینیتان، سەرەنجام دەستى خۆى
وەشاندا!"

باوكى كاك جەلیلی مەزراپ*ەكانى سەنتورەكەى لەهەوادا تەكان دەدا.
هەناسەى قورستر بوو و جێى مێشوو لەكانیش لەسەر روخسارى گەورەتر وەدیار
دەكەون. دەئێت: "گەر لە ژياندا لەشتىكى كەم بووايه، هێندە خەفەتم بۆ

* مەزراپ: ئەو دوو چیلکەیهیه كە ئامێرى سەنتورى پێ دەژەنرێ.

نەدەخوارد. لانی كەم تیدەگەیشتم كە بۆچی ناوھا كوت و پڕ ئەقلى تىك چوو. تیدەگەیشتم كە بۆچی نەم گوناھە گەورەھەى بەرامبەر خۆى و بەرامبەر بە ھەموومان لیتەشاوتەو. "

شیرین خانم نیتوچەوانى گرز کردوو. لە قوژنیکدا دانیشتوو. بەجۆرىك سەیری ھەمووان دەكات وەك ئەوھى ھەرگیز لەمەوبەر ئەو روخسارانەى نەبینیبێت. "

كاك عەزیزى قەیتانى پیتاھە تەسكەكانى دەكاتەو. سەر دلى دەكزیتەو و ھەبەكانى ئەعسابى پى نىیە. باویشكىكى درىژ دەدا و لەگەلیدا ناخىكى پى دەرتانانە ھەلدەكىشى. چنگى دگانی ئالتون لە بنى چالى تارىكى دەمیدا دەدرەوشینەو.

پوورە بەتول لەناو دەرگاگەدا دانیشتوو. لەژىر چارشىوھ پەشەكەپەو، لەبەر خۆپەو شتى ھەلەق و مەلەق دەپىژى.

كاك ھەیدەرى وەك زانایەك كە قارىۆسىكى تازەى دۆزىپیتەو، تەماشای جەلیلی دەكات. چاویلکە ھەتاوییەكەى دادەگرى و چاویلکە زەرەبىنییەكەى دەكاتە چا. دادەنەوتتەو و بۆ ئەوھى دلىبابى كە ئەمە ھەمان جەلیلییەكەى جارنە، لە نزیکەو تەماشای دەكات.

شیرین خانم بە پەژارەو و بە تەسپایى دەلیت: " گەر راست دەكەن دەمى بكەنەو! "

كاك حەيدەرىي لىيۇ خۆي دەگەزى. سەرى بۇ دواو دەبات. پالئەداتەو و لە خالىكى دوور رادەمىنى. ھەموو نىشانەكان لىرەدان. ھەموو نىشانەكان تاماژەن بۇ نەخۇشىيەكى ترسناك. شىرىن خانم دەلتى: "لىي دەترسن؟ وايە؟"

ھەموو چاوەكان لە كاك حەيدەرىي وردبوونەتەو. ھەموو گوئيەكان چاوەپى دەنگى ئەون. كاك ھاشىي لەسەر ئەژنۆ لەپال قەرەوئلەكەي كاك جەلىليى دا دانىشوو. باوھشىنى دەكا.

باوكى كاك جەلىليى لەژىر لىوھو بەخۆي دەلتى: "ھەي كورپى كەر، ھەي كورپى بى ئەقل و نەفام!"

كاك حەيدەرىي ھەلدەستى. دەستى خستۆتە پىشتى. رىنگەي بۇ دەكەنەو. ھەنگا و دەنى. بەرەو لاي پەنجەرەكە دەچىت. ئاوردەداتەو و لە كاك جەلىليى دەنۆرپى. ھەمدىس دەكەوئىتەو ھاتو چۆ. لاي پەنجەرەكەو رادەوھستى. پەردەكە ھەلدەداتەو. جوولە لەخۆي دەپرى.

كەس قسە ناكات.

لە پاراوەكە دەنگى كەوتن و شكانى شتىك دىت. پوورە بەتول بەرزتر دوعا دەخوئىنى.

دەنگى كاك عەسكەرىي لە لوولەي زۆپاكەدا دەنگ دەداتەو. ھەوال دەدا كە چەند كەسىك ھاتوونەتە كوئان.

بە لەقە بە دەرگاكدە دەمالن. كورپەكەي كاك جەلىليى كە لە قوتابخانە گەپراوتەو. دەپەرىتە ناوھراستى ژوورەكە و پاشماوھى ئەو شەرىبەتە ھەلدەقورپىنى كە لەسەر مېزەكە دانراو. دەستە مەرەكەباويىەكانى بە رووپۆشى مېزەكەدا

ده ساوئ. كتيبه كاني له ناوه پراستی ژورره كه دا بلاوده كاته وه و به خۆش حالیه وه نه سفره پيشانی هه مووان ده دات كه له وانیه مامتا تيكدا وه ريگرتوه. به ده وری هۆده كه دا ده كه ویتته خهت خه تین و دهنگی سهیر سهیر ده ردینئ. ته ماشای ده می به ستراوی باوکی ده كات و پیده كه نئ.

پوره به تمول له ژیر چارشپوه كه یه وه جنیوی پی ده دا. ده لیت: "هر ده لئی باوکی تی. هه رامزاده ی زۆله!"

كاك هه یه ده ریی هه مدیس ده كه ویتته وه هاتو چۆ. دیت و لای قهره ویتله كه ی كاك جه لیلیه وه راده وه ستئ. ده لیت: "هه میسه نه م پیاوه نیگه رانی ده كردم. قسه بی سهره به ره كانی دلیان داده خورپاندم. به چاوی خۆم ده مینی كه چۆن ده یه وئ خۆی له نیمه دابری و پروات. به لام ده مگوت رۆژنك دئ كه نه قل بینیتته وه به رخۆی." "ژنه كه ی كاك جه لیلی هه مدیس كوئی گریانی به ربوو. كه وته وه فینگه فینگ و ناخ هه لكیشان. ده لئ: "چهند به خته وه ربووین، هه موو شتیكمان هه بوو. خانوو، قه مه ره، منال و شه خسیه تی كۆمه لایه تی."

براكه ی كاك جه لیلی ده لئ: "خۆزیا بهر له وه ی مه سه له كه هیند ته شه نه ی سه ندبا، ده ستو قاچیمان به ستبا!" پوره به تمول ده خزیته پيشتر. ده لئ: "نه م شتانه له خوینی بونیامدان. هر له منالییه وه شه پانگیز و گرۆز بوو. مه مکی نه ده گرت. له گه نغیشدا جۆزیکي تر بوو، سه یر كرده كه ی بونیامی ده ترساند."

له ده رگا ده درئ. هه مووان له كاك هه یه ده ریی ده نۆرن. كاك عه سه كه ریی هه وائل ده دات كه غه ربیه نییه.

هاشمیی راده کات دەرگا که بکاته وه. نامۆزاکانن. پزیشکیتک و قوتوویه ک نوقلی داداش زاده^(*) یان هیناوه. هه ناسه برکتیان پینکه وتوووه و له گهڵ هه موواندا ده دوتین. شه کهت و تۆزو خۆلاوین.

بۆنی تا و بۆنی تینویتییان لیدیت. داده نه ونه وه و سه ری کاک جه لیلی ماچ ده کهن. ته وه له گهڵ یه که به یه که ی خه لکه که دا ده کهن. بۆ یه که به یه که یان ده چه منه وه. به سه ر شانی ژنه که ی کاک جه لیلی دا ده کیشن. دلنه وایی ده کهن و نه حوالتی باوکه به ریزو دایکه نازیزه که ی ده پرسن.

کاک هاشمیی کورسی بۆ جه نابی دختۆر دینێ.

کاک حه یده ری ده لێ: "جه نابی دختۆر، مۆلته بفه رمون من مه سه له که تان بۆ باسکه م. تاخر من باشتین هاوړتی نه وم."

پووره به تول وه ک کیسه لکی رهش و زل، ده خزیته پیشت. دهنگی له ژیر چارشپوه که یه وه دیت. ده لیت: "به یلن با من بیلیم. من ناگام له هه موو شتیکه." نامۆزاکان هه لده سن و چاکو چۆنی له گهڵ پووره به تولدا ده کهن، نه حوالتی خوشکه کانی ده پرسن.

جه نابی دختۆر پیر و رووخۆشه. چاوه شینه ورده کانی پرن له پیکه نینی خۆپایی. به رده وام لیوه سوورباوه کانی ده جوئین. له هه مووان ده نوړی و له سه ر ته سه که مله که ی نه م باره و بار ده کات.

(1) ناوی کارگه یه کی به ناوبانگی ئیرانه.

شهربەتی بۆ دینن. بە یەك بىن ھەلیدەقۆرپىنى و لىئوى دەلیسىتەوھ. دەكەویتە
ملچە ملچ. سەرى رادەوھشیتى و پرومەتە ئالەکانى دەدرەوشیتەوھ. رەنگى
گۆرەویبەکانى سوورن. دەستى بۆ شیرین خانم رادەوھشیتى. تەماشای كاك جەلیلی
دەكا و پیدەكەنى.

ژنەكەى كاك جەلیلی دەلى: "مۆلەت بفرمومون پیتان بلیم بۆچى گورج
قاجیمان شەتەك داوھ."

براكەى كاك جەلیلی دەلى: "ژنەكەى لە ھەمووان زیاتر سوئ بە جەرگیدا
چووھ."

لە دەرەوھ دەنگى سەیر سەیر دیت. دەنگى شاباش و ھەلەلە. دەنگى ھاوار.
دەنگى ھۆرنى ترۆمبیتل و دەنگى وتە وتى پەرتەوازە.

دەنگى كاك عەسكەرى لە لولەى زۆپاکوھ دیت. دەلى: "مەترسن، چ
شتىكى وانیبە. براوھ خۆشبەختەکانیان سواری و شتر کردوون و بە دەورى شاردا
دەیانگەرپینن."

لە دەرەوھ دەنگى ھاوارو فیکەنەى ھەسحەسەکان دیت.
كاك عەسكەرى ھەواڤ دەدا كە وشترەکان بەلەسە بوون. جەنابى دختۆر خەنى
دەبى و لە جینگەكەیدا ھەلدەبەزیتەوھ.

ھاوسپىكان پوخسەت دەخوازن بپۆن. لە دوورەوھ خواحافیزی دەكەن. قاپەکانیان
بەتالە.

جەنابى دختۆر دەست دەكاتە فەحس كردن. لیدانى دللى كاك جەلیلی
دەژمیری. تەماشای ژیر پیلووەکانى دەكا. گوئى بۆ لیدانى دللى رادەدیری. سەیری

ناو گویچکەمی دەکات. بە پەنجە بە زگ و لاکە لە کەیدا دەکێشێ. گوی بە سنگییەو
دەنێ. پەستانی خۆینی دەگرێ. پەنجەکانی پای دەژمێرێ و بە شیشییکی ناسن
بەسەر ئەژنۆکانیدا دەکێشێ. لە میژووی لەدایک بوون، کار، شوینی کارو ناوی
هاورپێکانی دەپرسی. دەلێت: "هیچ نییه.. هیچ!"

باوکی کاک جەلیلی دەلێ: "قوربان کەللە، کەللە فەحس کەن!"

شیرین خانم دەلێ: "بەرسن بۆچی دەمیان شەتەک داوه!"

ژنەکەمی کاک جەلیلی دەلێ: "چارە ی ترمان نەبوو. گەر دەمی بکەینەو قسان

دەکا!"

کاک حەیدەری دەلێ: "ئەم هاوڕێ تازیزەمان رێی خۆی لێ تێک چوو. لە
هەلبێژاردنی بەها ئینسانی و مانەوییهکاندا بەهەڵدا چوو. ئەرکی ئیمەیه کە
بیهێنینەو سەر رێگای راست."

ژنەکەمی کاک جەلیلی هێور هێور فرمیسک لەچاوانییەو دەرژیتە خوار. لەپال
مێردەکەیدا دانیشتوو و دەستە بە گوریس شەتەک دراوەکانی ماچ دەکات. دەست
بەقژیدا دینێ. دەلێت: "هەمووی لەبەر خاتری خۆشەویستی و سلامەتی خۆیەتی.
ئەگینا چ ژنیەک هەیه دلی بیّت دەست و دەمی مێردەکەمی بێستتەو؟ چ باوکیک؟
چ براهەک دلی دیت؟"

کاک هاشیمی بە بەری دەست فرمیسکی چاوانی وشک دەکاتەو. شیرین خانم
لەژێر لیووه لەگەڵ خۆیدا دەدوێ. ئامۆزاکان هەناسە هەڵدەکێشن.

جەنابی دختۆر توند توند شت دەنووسیت. بێردەکاتەو.

دەلێت: "بەلێ. تێدەگەم. ناگام لێیه!"

باوکی کاک جھلیلی سہر دہباتہ بناگوتی جھنابی دختور و بہ نہسپایی لئی
دہپرسی: "شیت بووہ؟"

جھنابی دختور سہری دہلہقینئی.

براکی کاک جھلیلی دہپرسیت: "سہرکھشیہ کی رچھیہ؟"

جھنابی دختور پیندہکنئی.

ناموزاکہی دہلئت: "ئینشاللا بہ خواستی خودا چاک دہبیتہوہ."

ژنہکی کاک جھلیلی بہ نانارامی دہپرسی: "چاک دہبیتہوہ؟"

جھنابی دختور کتیبہکی دادہخا. تہواوی چرچ و لؤچیہکانی روخساری

پردہبیت لہ پیکہنینیکی بی مانا. دہلئ: "چ بیلیتم! تہم نہخوشہ بۆتہ چۆلہکھیہک.

چۆلہکھیہک کہ دہیہوی بفرئی.. بہلام ناتوانئی!"

کس نادوی. ہمروان تہماشای یہکتر دہکھن. کاک عہزیزی لہژیر لیوہوہ

دووبارہی دہکاتہوہ: "چۆن بفرئی؟ نابئی بفرئی!"

باوکی کاک جھلیلی واقعی ورماوہ، سہرکولمہکانی سوور ہلگہراون. دہلئ:

"قوربان.. تہوہ تۆچ دہلئیت؟"

جھنابی دختور بہ میہرہبانییہوہ سہیری دہکات. دہلئ: "وہک نمونہیہک تہوہم

عہرز کردن."

باوکی کاک جھلیلی ہلڈہچی. ہاوار دہکا. بہ لہقہ بہ شیشہکانی

قہرہویلہکی کاک جھلیلی دا دہکیشی و دہلئت: "گوو دہخوا، زلہی نیرہکمر.

سہیرکھن. دواي عومریک غیرہت و ئاپروو، تازہ بہتازہ کوری بہندہ دہبیتہ

چۆلہکھ!"

هەناسەى سوار دەبێ. دەمى دادەپچرئ و بێدەنگ شت دەلێ. دەكەوێتە
مەرەمەر. نامۆزاكان بە پەلە هەلێدەگرن و لە ژوورەكە دەیبەنە دەرەو. دەكەوێتە
لنگە فرتئ و دەنگێكى سەیر، وەك دەنگى بەیەكدادانى تەنەكە لە گەرەوویەو
دێتەدەر. "

پوورە بەتول دەخزیتە پێشتر. دێتە لای قاچى جەنابى دختۆرەو. لەژێر
چارشێوەكەیهو دەلێ: "هەرچى بوو، لەو پرۆژەو دەستى پێكرد. ئەو پرۆژەى كە بۆ
سەر قەبران چووبووين. بە چاوى خۆم بینیم، لە گۆشەیه كدا راوەستا و لە قەبرەكانى
پروانى. پەنگى سپى هەلگەرا. هەلگەرزى. "

براكەى كاك جەلیلی دەلێ: "بەلێ. پرۆژیکیشیان لە بارەى مردنەو قسەى
لەگەڵ مندا كرد!"

كاك حەیدەرى دەلێ: "قوربان ئەم قسانە چیبە. هیچ كەسێك هێندەى من نەم
هاورئ نازیزە ناناىت. ئێمە پێكەو گەرەبووين. هەلبەت ئەم هاورئ
گوناهبارەمان لە سەرەتاو كەمێك زۆر لە فێكەرەو دەچوو. كەم و زۆر لە شت ورد
دەبوو. بەلام دەى باشە، ئەو جەیلییە و هەزار هەواو هەوەسى نەگەتانه و
دژوارى تێدایە. "

ژنەكەى كاك جەلیلی دەلێ: "بەلام خۆ منیش باشتەرى ژن بووم بۆى. هەولم
دەدا بیگۆرم، دروستى كەمەو. وامدەزانى شتێك بەشتێك كردووە. "

كاك حەیدەرى درێژە دەداتە قسەكانى. دەلێ: "بەلێ وەك گۆتم ... چیم
گوت؟ بەهەر حال ... هەموو هاورپیان شانازیان پێو دەكرد. شانازیان بە
زانباریه كانیو، بە هۆش و گۆش و گۆرى دەرپرنییهو دەكرد. لە تەواوى

دهورانی خویندندا بهیه‌کهم دەرچووه، ژنه‌که‌ی له به نەسل و فەسلترین خانەوادە‌یە. هەموومان نیرە‌بیمان بەو وەزعی دە‌برد، فەرموون خۆتان سەرنج بفرموون.."

کاک حەیدەری هەڵدەستی و نیشارەت بۆ وینە‌ی دەرچوونی دوا سالی خویندنی کاک جە‌لیل‌ی دە‌کات کە بە دیوارە‌که‌وه هە‌لواسراوه. دە‌لی: "نە‌مه‌تا.. بونیام لە‌زەت دە‌بات.. سە‌یر، چ زەر‌ده‌خە‌نە‌یه‌کی بی غەل و غەش، چ پوخساریکی پەر تومید. چ پوانینیکی! جحیلی و گورج و گۆلی له پوخسار و سەر و سە‌کو‌تی دە‌باریت. یان بفرموون سە‌رنجی نە‌م وینە‌یه‌ی تر بە‌دن، یادگاری پیرۆزی ژن هینان. لێ‌رە‌دا هە‌لبە‌ت کە‌می پەر تر بووه، زەر‌ده‌خە‌نە‌ش لە‌سەر لی‌وی نییه. بە‌لام چ قە‌یدی هە‌یه؟ خۆ ناکرێ مرۆ‌ف هە‌میشە پێ‌بکە‌نی. فەرموو نە‌مه‌ش یە‌که‌مین وینە له‌گە‌ڵ یە‌که‌مین منالدا. لە‌نیوان خە‌زووری بە‌رێز و خە‌سووی تازیزدا راوه‌ستاوه. فەرموو نە‌مه‌ش دوا وینە، وا بزایم له سال‌پۆ‌ژی لە‌دایک بونی بە‌ندە‌دایە. وینە‌یه‌کی جوان نییه. خە‌تای وینە‌گرە‌که‌یه. نە‌گینا خۆ‌ی شی‌وه‌ی نە‌م ها‌ورێ تازیزە‌مان وانیهه."

جە‌نابی دختۆر لە‌نزیک‌ه‌وه تە‌ماشای وینە‌کان دە‌کات. دە‌لی: "سە‌یره، لە‌م وینە‌یه‌ی دوا‌ییدا چە‌ند گۆ‌راوه! له هیچ شتی‌کدا له‌وینە‌که‌ی یە‌که‌می ناچیت!"

پووره بە‌تول بە‌قاچی جە‌نابی دختۆردا دە‌کیشی. دە‌لی: "زوریه‌ی شە‌وان خە‌وی نە‌بوو، هە‌ڵدە‌ساو دە‌که‌وته هاتو چۆ. من لە‌دواوه چاودێ‌ریم دە‌کرد. وه‌ک بلی‌ی شوینینیکی بیه‌شی، وه‌ک بلی‌ی شتیکی بی. له‌گە‌ڵ خۆ‌یدا قسانی دە‌کرد، ناله نالی دە‌کرد. شە‌وانه سە‌رو سە‌کو‌تی دە‌گۆ‌را. بونیام لی‌ی دە‌ترسا. له‌تاریکی‌دا هی‌ور هی‌ور شی‌وه‌ی گورگیکی وەر‌ده‌گرت، گورگیگ کە‌ خە‌ریک بی هە‌لمە‌ت بە‌رێ و هە‌مووان لە‌تو کۆت کا. ددانی جیر دە‌کرده‌وه، به نینۆک تو‌یک‌لی دره‌خته‌کانی هە‌ڵدە‌کۆ‌لی.

ھەر ئەۋكات ئەم شتانەم بەمانە گوت. بەلام گوتیان لېنەگرتەم. باۋەريان پېنەکردەم."

ژنەكەى كاك جەللىلى دەلتى: "لە كوتتوۋە بزانىبا. ھەركە سەرم دەنايە سەرم سەرىن خەوم لىدەكەوت. خۆ عىلمى غەبىم پىئ نەبوو." شېرىن خانم رېشالى فەرشەكەى پىكەۋە ھۆنىۋەتەۋە. كارى بەسەر كەسەۋە نىيە. لەتە رۆژنامەيەكى كۆنى لەژىر فەرشەكە دەرهىناۋە و خەرىكى خوتىندەنەۋەيەتى.

كاك عەزىزى ھىشتا لەبىرى چۆلەكەيەك دايە كە نەفرىۋە، چۆلەكەيەك كە نابى بفرى.

ژنەكەى كاك جەللىلى دەپرسى: "ئىستا چ بكرى باشە؟" جەنابى دختۆر جانتاكەى دادەخات. ھەلدەستى. دەلتى: "پىۋىستى بەخەۋ ھەيە، پىۋىستى بە ھەۋانەۋەيەكى تەۋاۋ ھەيە. ئەمە شتىكى تازە نىيە. زۆرمان لەم نەخۇشانە ھەبوون. لەم چۆلەكانە.. جۆرە ھەپتىكى بۆ دەنوسم، رۆژى سى دانەى بدەنى، تا شەۋى لەھۆش خۆى دەخات. شرىنقەيەكىش بۆ شەۋ، تا بەيانى خەۋى لىدەخات. ئىتر پاش ماۋەيەك چاك دەبىتتەۋە. دەست و دەمىشى بكنەۋە لەجىى خۆى ناجوئى. دلنىابن دەرمانى ئەمپرۆ موجدىزە دەنوئى." جانتاكەى ھەلدەگرى و دەروات.

ئامۇزاكان ھەلدەسن و جەنابى دختۆر تا بەردەرگا دەگەيەنن. كاك ھاشىمى دەلتى: "رەچتەكەم بدەنى بچم شرىنقە و ھەپەكانى بۆ بكرم."

كاك حەيدەرىي دەلى: "وا باشترە تا سەرو سەكوتى كەسەك پەيدا نەبوو،
لەچاوى خەلكىي بشارىنەو."

پوورە بەتول دەلى: "بىبەنە شوئىنىكى دوور."

كاك عەزىزىي دەلى: "ژىر زەمىنە كە چۆنە؟"

شېرىن خانم ھەلدەسى و بى خواحافىزىي دەروات.

ژنەكەي كاك جەلىلىي پاشماوئى مەيوەكان لە قابەكاندا كۆدەكاتەو. پوورە

بەتول لەسەر نەرزەكە ھەلدەسى و بەرەو گەنجەكە دەروات.

كاك عەزىزىي بە شەكەتەيوە ھەلدەسى. سەيرى كاتژمىرەكەي دەكات. بە

پەژارەو قەيتانى پىلاوەكانى دەبەستى و دەلى: "كەواتە ھەموو شتى رىك و راست

بۆو. دەشى نەشەيتتەو. جىاوازى چىيە؟"

قۆپچەي چاكەتەكەي دادەخا و بەسەر خوداحافىزىي لە ھەمووان دەكا.

دەنگى قسەكردنى كاك عەسكەرىي و عەزىزىي لەكۆلانەو دىت و دەنگى

تەپەي پىيان كە بە پەلە دوور دەكەونەو.

براكەي كاك جەلىلىي بەدواي كىلىي ژىر زەمىنەكەدا دەگەرپىت.

كاك حەيدەرىي نارام و بىدەنگ پىاسە دەكا، سەرى داخستو، شەكەتە،

قولايى چاوانى بەلاي زەرددا دەروانى. قژە بژەكەي لەناوەرستا رووتاوئەتەو.

ژنەكەي كاك جەلىلىي لاي قەرەوئەلەي مەردەكەيوە راوئەستاو. تەماشاي

دەكات. دىتە لايەو. دادەنەوئەتەو و چەرچەفەكەي بەسەردا دەدات. روو

وئەردەگىرپى. شان بەرزەكاتەو و بە ئەسپايى دەلى: "چ بكم. تاقتى گرىانىشم

نەماو!"

*

كاك هاشىمى چاوانى كردنەوہ. ژوورسەرى پىرپو لە پەلكى سەوزى لىكالاو، پىرپو لەو تەيرە غەربانەى كە لەودىو گەلاكانەوہ چەچىيان بوو. گوئى ھەلخست. تەنھا دەنگى زەريا و وژەى خوڤى با بوو كە بەسەر لەكەدا ھەلىكردبوو. دەنگى خشەخشى گەلاو تەير گەلى نەبىنراو بوون كە لەم پەلكەوہ بۆ ئەو پەلك دەفپىن. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ و دلى بەيەكدا ھات. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ كە لە كاتى قسان كردندا زوبانى دەگىرا. جەستە خرىلانە چكۆلەكەى بىركەوتەوہ. بالاكەى بىركەوتەوہ كە لە بستىك زياتر نەبوو. مېھرەبانىيەكەى بىركەوتەوہ كە بۆ ھەمووان بوو. مېھرەبانىيەك كە ھەلدەقولاو دەرژا. مېھرەبانىيەك كە بى ئەندازە جوان بوو! كاك ھەيدەرى پىرسى بوو: "ئەمە كىيە؟ لەكوپوہ ھاتوہ؟" بەراست لەكوپوہ ھاتبوو؟ كەس نەيدەزانى. شىرىن خانم پىكەنىبوو. ئاماژەى بۆ جىگەيەكى دوور.. بۆ قولايى ئاسمان، بۆ ئەودىو درەختەكان، بۆ مالى دراوسىكەيان كردبوو. ئاماژەى بۆ ھەوزەكە، بۆ سەريان كردبوو. ئاماژەى بۆ ئەمبەر و ئەوبەر كردبوو. گوتبوو:

"لەوتیو هاتووم، لەو دیوێهه، لەولاوه.. لەو دووریههه.. لەو قولاییههه. فەرقی چییه؟ هاتووم و تەواو."

كاك ئەنوهیری گوتبووی: "خانەوادەی ژن گزنگە. لەناوماندا هەر تەنها جەلیلی بەختی لەویدا هەبوو."

كاك هاشیمی سەری هەڵبۆی و تەماشای ئەملاولای خۆی کرد. شێرین خانم لەسەر شەپۆلەکان دانیشتوو. وەك ماسییهك، وەك پەرییهکی زەریا.

هەمدیس ڕاکشایههه. لەدای خۆدا گوتی: "خانمەكەم، نازیزه خۆشهویستهكە ی دڵم. چەند باشه كه هەیت. چەند باشه كه هاتیت. چەند خۆشه كه رۆژ لەگەڵ تۆدا دەست پێبکری. لەگەڵ تۆدا تەواو بێ. چەند خۆشه بونیام چاو بکاتوه و تۆ بەرامبەر خۆی ببینیت. تۆی لەپال خۆیدا ببینیت، تۆ لەدوای خۆیهههه ببینیت. لێرهو لەوێ، بۆنی کهزی و پرچت له ههوادایه. دەنگت له شوینیکی نزیکههه دیت. پیتاوهکانت لەبەر دەرگان. جگهکانت لەسەر فەرشهکەن. ناسهواری جەستەت لەسەر چەرچەفەکانه. جی دەستەکانت بە دەرو دیوارهههه، بە هەموو شوینیکههههه."

كاك حەیدەیری گوتبووی: "وای باوکه، ئەوه كە ی قسەیه! ئەم ژنه بەكەلك نایهت. هەر ژن نییه، ناکرێ بونیام لەگەڵ ژنیکی ئاوادا بەختەهر بیت!"

كاك ئەنوهیریش هەمان قسە ی کردبوو، بەلام بە دەنگیکی نزمتر بەكەمێك شەرمیشههه.

مهله كان به نيتو په لك و لقي دره خته كاندا يه كترين راوده نا. نهرز گهرم و له شي مرؤفي داده هيترزاند. كاك هاشمى ده ستى رايه ل كرد و سدرپه نجه كانى به گزوگيا تهره كه دا هيئا. هه ناسه ي هه لكيشا. هه ناسه ي قوول و له سهر يه ك. تلى دا. توند دهم و چاوى خسته سهر له داخ بووه كه. به خوى گوت: "چ هه تاويكى خو شه. چ بونيكي خو شه. چ رؤژيكي خو شه. چ دونيا يه كي خو شه. چ هند خو شه كه زيندووم. چ هند خو شه كه هم. خو زيا له نيستاوه هه موو شتيك له جوول ره راده وه ستا. بو هه تا هه تايه. نه شتيك هاتبا و نه شتيكيش رويشتبا. هيچ شتيك نه بووايه به شتيكي تر. هه موو شتي هه بووايه. ته نها هه بووايه!"

بيرى له تاينده كرده وه. بيرى له و رؤزه كرده وه كه ئيدى شيرين خانم نابي و دلي داخوريا. له قولايي ناسماني روواني، له و دهر وازه نه ناسراوه ي روواني كه پيده چوو زه منى ليوه برؤژيته ده ري. وه ك ماده ده يه كي توينه ره وه. وه ك هه ناسه يه كي هيولايي كه هه موو شتي هه لده لووشي و ده بيات.

له پي ده ست و سهر نه ژنو كانى به توندى خستنه سهر نه رزه كه. له ژير ليوه وه گوتي: "به لام نيستا هم. نه م ساته وه خته هي منه. نه م بونه، نه م هه تاوه، نه م كه نار، نه م زه ريايه هه مووي هي خو من. هه ر نه مه ش گرینگه. نه وه گرینگ نيه كه رؤژيكي ده مرم. به جه هه نهم كه رؤژيكي دي هه مو نه مانهم ليده سه نريته وه. من شيرين خانم هه يه. درهنگ دؤزيمه وه. زور درهنگ. كاتيكي دؤزيمه وه نيوه ي ته مه نم رويشتبوو. به لام نيستا لي ريه، به رام به رمه."

دانيشت. شيرين خانم له و ديو شه پوله كانه وه بوو. زور دوور بوو. كاك هاشمى ته ماشاي خاويه زهرد و سؤله سپيه كانى كرد كه له ژير دره خته كه دا كه وتبوون و

پیکه‌نی. له‌بەر خۆیه‌وه گوتی: "هەر ئیستا دیت. خاولییه‌که له‌خۆیه‌وه ده‌پێچی و له‌ پالما ده‌خه‌وێت. سەر ده‌نێته سەر سینگم. ده‌ست به‌ده‌م و چاوما دینێ و خێرا خێرا پیلوو ده‌تروکینێ. منیش نه‌وازشتی ده‌که‌م. وشکی ده‌که‌مه‌وه. پا و پله ته‌ره‌که‌ی ده‌نێمه سهرده‌ستم و پێی ده‌لێم: شیرینه‌که‌م، په‌پوله جوانه‌که‌م، چهند خۆشه‌ که‌ لێره‌یت.. چهند خۆشه‌ که‌ هه‌یت. ته‌ری گه‌ر تۆ نه‌بایت، ئەم هه‌تاوه نه‌وه‌نده گه‌رم و میه‌ره‌بان ده‌بوو؟ گه‌ر تۆ نه‌بایت ئەم گۆزگیایه‌ به‌های نه‌وه‌ی ده‌بوو سه‌وزیی؟ تینووی بوو.. مه‌تاره‌که‌ی هه‌لگرت و نای به‌سه‌رییه‌وه. خه‌یارێکی له‌ زه‌میله‌که‌ ده‌ره‌ینا، قاشی کرد، نیوه‌ی بۆ شیرین خام دانا. له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: "ئه‌مه‌ منم؟ هه‌ر به‌راست ئەمه‌ خۆمم؟ ناشی خه‌و بیه‌نم؟ ناشی وه‌هم داگیرێ کردبم؟" هێور و به‌ دوودلێیه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ریدا هێنا. سه‌ره‌ که‌چه‌ل و خۆلاییه‌که‌ی خۆی بوو. ده‌ستیدا له‌ نیوچه‌وانه‌ زیپکاوییه‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ ورگه‌ شل و شۆرو زله‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ قوله‌پێی، ده‌ستیدا له‌ میخه‌که‌ به‌ نازاره‌که‌ی پای. خۆی بوو. هاشم هاشمی بوو. دانیشتووی گه‌ره‌کی سی مه‌تری. چوار رای حشمت الدوله، کۆلانی شه‌ه‌ریوه‌ر، ژماره‌ 2، ته‌مه‌ن چل و دوو سال، مامۆستای وینه. به‌لێ، خۆی بوو. خۆی به‌خته‌وه‌ری، خۆی مه‌حالی. به‌لام خۆی بوو. کێ ده‌یتوانی نکوویی له‌ بوونی بکات؟ کێ ده‌یتوانی گوێ له‌ به‌خته‌وه‌رییه‌ ساکاره‌که‌ی به‌وه‌ینێ؟ رینوینه‌ گه‌چکه‌که‌ی له‌ویدا بوو، شیرین خانه‌ شیرینه‌که‌ی که‌ له‌ ناوه‌که‌دا شلپ و هورپ بوو. ده‌نگی له‌ دووره‌وه‌ ده‌هات. له‌فیکره‌وه‌ چوو. "کێ؟ چ هێژیک ئەم ژنه‌ی بۆ ناردووم؟ بۆچی بۆ منی ناردووه‌؟ مه‌گه‌ر من چیم؟ چ غه‌یره‌تیکم له‌خۆمدا پيشان داوه‌؟ هه‌یچ.. نه‌ ژیر بووم و نه‌ قۆز، نه‌ تیمانیکم هه‌بووه‌ و نه‌

هه‌لگري بيروبواه‌پټيک بووم. نه له‌پيټناوي شتيکدا جه‌نگيوم و نه به‌دواي شتيکدا رام‌کردووه. ته‌نھا مام‌ؤستايه‌کي وټنه بووم و هاوړپټيه‌کم هه‌بووه ناوي کاک حه‌يده‌ريي بووه. باشه بۆچي من؟ منيک که نه ناو و ناوبانگم هه‌بووه و نه خاوه‌ن پله‌وپاياه‌يه‌ک بووم. منيک که نه خانه‌دان بووم و نه خاوه‌ن په‌ياميک و نه هيچ!"

بيري له باوکی و له باپيره‌ي و له باوکی باپيره‌ي کرده‌وه. نه تاغا بوون و نه شيخ. نه خاوه‌ن موجيزه بوون و نه ته‌وليا. باوکی ده‌رماغخانه‌ي هه‌بوو، داوو ده‌رمانی خۆمالي له تۆوي گول و په‌گي گژوگيا ده‌گرته‌وه. دايکيشي هه‌بوو، وه‌ک هه‌موو شته‌کاني تر که هه‌بوون و که‌س نه‌بوونياني به‌خه‌يالدا نه‌ده‌هات.

بيري له هاوړپټيکاني کرده‌وه. بيري له کاک حه‌يده‌ريي کرده‌وه که باشترين هاوړپټي بوو. بيري له کاک ته‌نوه‌ريي و نه‌همه‌ديي و مه‌هده‌ويي و جه‌ليليي کرده‌وه. نه‌خټر، ته‌م به‌خته‌وه‌رييه چ په‌يوه‌ندييه‌کي به‌وانه‌وه نه‌بوو. ته‌م به‌خته‌وه‌رييه بۆ ماوه‌يي نه‌بوو، وه‌رگيراو‌يش نه‌بوو. به‌لکو موجيزه بوو. رووداوټيک بوو تايبه‌ت به‌خۆي. هيني خۆي بوو.

بيري له خۆي کرده‌وه، بيري له مناليي کرده‌وه. بيري نه‌ده‌که‌وته‌وه. له‌وي‌دا بوو له‌ني‌تو مناله‌کاني تر‌دا. له‌ني‌تو برا و نامؤزا و منالاني ده‌رو دراوسيد‌دا. کاميان بوو؟ خۆي له لي‌تواري هه‌وزه‌که‌دا بيني. خۆي له کۆلان يا سه‌ربان ياخود له هه‌وشي قوتاغخانه‌دا بيني. هه‌ر هي‌نده‌و ته‌واو. مناليي نه‌ديوه.

بيري له گه‌نجيي خۆي کرده‌وه. بيري له رۆژاني خوټندن و له رۆژاني کار. له بيست ساليي و سي ساليي و سالاني دواتر يان پيشتر. خۆي بيني که له‌وي‌ه و که لي‌ره‌يه و چ جي‌گايه‌کي تايبه‌تي و دياري‌کراوي نييه. ده‌يزاني که ده‌بټ رۆژتيک له رۆژان

تەمەنى بېسىت سال يان سىي سال بووبى. لەبەرنەوھى ھەنووکە تەمەنى چل و دوو سال بوو. بەلام كەنگى؟ راپردووى وەك ماددەھىەكى بى رەنگ لەھەوادا پەرش ببۆھ و بىرى لەھەر جىگايەك دەكردەوھ، ئىدى سىبەرگەلى تىكەل و پىكەل لە جىگەكانەوھ ھورۇژمىان بۆ زەينى دەھىنا. چ جىگايەكى لەشىوھى يەك جىگادا وەبىر نەدەھاتەوھ و راپوردووى نىگارنىكى تەلخى ژمارەھىەك رۆژو شەو بوو. ژمارەھىەك ساتەوھختى لىكپچراو پەرتەوازە و بى سەرو بەرە بوو.

تەنھا لەگەل شىرىن خام دا بوو كە خاوەنى يادەوھىرى بوو. خاوەنى راپردووى بوو. خاوەنى جىگا بوو. ھەموو رۆژنىكى ياد بوو. ھەموو ئەو شۆينانەھى بىر بوو كە بۆى چوو بوون. ھەموو ئەو كارانەھى بىر بوو كە پىكەوھ كەردبوويانن. ھەموو ئەو قسانەھى بىر بوو كە لەگەل يەكديدا كەردبوويان. ھەموو شتەكان لەگەل شىرىن خام دا دەستيان پىكەردبوو. يەكەمىن رۆژ و دووھمىن رۆژ و سىيھمىن رۆژ و رۆژانى دواتر. لەوتىوھ زەمەن دەستى پىكەردبوو. زەمەنى شتەكان و زەمەنى كاك ھاشمىي. شتەكان لە شىرىن خامەوھ ھاتبوون: تارىكىي و روناكىي، وەرزەكان، جىگاكان، ئارەزووھەكان، ترسەكان، يادەوھىيەكان و كاك ھاشمىي. لەگەل شىرىن خام دا بوو كە سەيرى خۆى كەردبوو، خۆى بىنىبوو، تىگەيشتبوو كە ھەيە، كە بوو، كە رۆژنىك لە رۆژانىش نامىنن. دەستى بە لەكەدا ھىنا و تاس بەردىيەوھ. چ خاكىكى گەرم و چ نەرم و چ زىندوو بوو! دەوران دەورى پەر بوو لەم ماددە قاوھىي پەنگە. ھەرگىز بىرى لەخاك نەكەردبۆھ، بىرى لەو جەستە نەرمەھى ژىر پاي نەكەردبۆھ. لە پالىدا بوو، لە تەنىشتىدا بوو، لەبەر چاويدا بوو. ئەمىستائىش بۆ يەكەمىن جار دەبىينى. لە پەلكە سەوزەكانى ژوور سەرى رەوانى، تەماشائى مائۆچكە دوورەكانى

کرد، تەماشای ئاسمان، تەماشای زەریا، تەماشای دار، تەماشای گژوگیا، تەماشای بەرد. ھەموو ئەوانەى بۆ یەكەمین جار دەبینى و خۆى لە مابەینیاندا سەرسۆپھینەر دەبینى. ھەموو ئەو شتەنە لەكۆى بون و گەر نەبان چ پڕوى دەدا؟ ھەستایە سەریا. دەستى بۆ شیرین خانم پراوەشاند. دلئى كەوتە مەراقەوہ. چوہ پیشتر و بانگى کرد. لە دوورەوہ خاویلیە زەرەكەى لەھەوادا تەكاندا و ھاوارىکرد: "خانم ئیتەر بەسە. وەرە دەرەوہ. زۆر دوور كەوتوتیەوہ. بگەرپتوہ!"

كاك عەسكەرى گوتبووى: "بەلئى. چەند پۆژتێك بيبەنە كەنار زەریا. تەندروستى چاك دەبئى." كاك حەیدەرى گوتبووى: "تەمسىل دەكا، ناز دەكا. گوتى مەدەبئى!"

كاك ئەنوەرى گوتبووى: "رەنگە نەخۆش بئى، رەنگە شوینتێكى بيبەشى. بيبەرە سەر دختۆرتێك!"

كاك ھاشمى سەیری چاوانى تادارو واق و پرمای شیرین خانمى كردبوو. پرسى بووى: "خانم چیتە؟ بۆچى لە قوژبەنىكدا دانىشتووت و دەنالتىنى؟ بۆچى كوتوپر بە ھەمووان نامۆ بووت؟ بۆچى گوارە یاقوتییەكانت لە گوتت كردوونەتەوہ و بازنگەكانت توور ھەلداوہ؟"

شیرین خانم لەودىو شەپۆلەكانەوہ بوو. تەنھا سەرى لەدوورەوہرا دەبینرا. كاك ھاشمى لەدلئى خۆیدا گوتبووى: "ھاشمى نازیز. چۆن زەمانە ھیند لەگەل تۆدا سازاوہ؟ چۆن بوو كە تۆ لەپڕى بووتە خاوەنى ئەم ھەمووہ؟ چۆن بوو بووتە خاوەنى ئەم ھەموو چكۆلەبیبەى كە بۆ تۆ ئیتەر لە پراڤەوہ نایەت؟ چیت كردوہ؟ ھىچ. تەنھا ئەو نەبیت كە پۆژتێكیان بئى ھەوال و بئى چاوەپوانى، تەماشام كرد و

بینیم که که سینک به رامبهرم دانیشتووه. که سینک په یوه نندار به منهوه. که سینک که
 قسم له گه ل ده کا، گویم بؤ راده دیرئ، دهستم ده گری، نوم دینئ. ته ماشای کردم،
 چاوانی پیده کهنن. خړو چکۆله و خهپان، دهیگماند. وهك شوشه، وهك بلقیکی
 سهرتاو دهره وشایه وه. بینیم له ژیر لینه که مدایه، له ژیر سهرینه که مدایه، له نیو
 چرچ و لۆچی چهرچه فیه که مدایه. بینیم پرچه وهك زهنگۆله که ی له پال سهره
 که چه له که مدایه، په نجه گوره په مهییه که ی دهستی که به قه د دهنکه تر ییه که بو،
 نووساند بو به په نجه گوره نه ستور و توکن و ره شه که مه وه. بینیم که له هه موو
 شوینیکه، سهیری ههر شوینیکم کرد بینیم له وئییه. بینیم له هه موو ژووره کاندایه.
 له راره که دایه، لای دره خته کانه ویه، لیره یه و له وئییه. پیم ده نایه ههر جیگایه که
 له وئ بو، له ههر شوینیک بام له وئ بو. پیم ده گوت: " شیرینی.. مه گهر تو
 جنیت؟ ناشی کچی شای په ربیان بیت؟ چیه که پئ ده نیمه ههر شوینیک له وئیت؟
 چیه که له هه موو شوینیکیت؟ چیه که وهك دهر ویشه کان ده لئی (هو)، نیدی
 له ههر شوینیک پیت خوش بی دهرده که ویت؟ ناشی له دونیای غه بیه وه هات بیت؟"
 که وام ده گوت، پیده که نی و ددانه کانی دهریسکانه وه. له پالما ده نوست و دهستی
 به سهرمدا ده هیئا. سهری ده نایه سهرسینگم و له ژیر لیوه وه گوزانی ده چری.
 ده مگوت: " خام. تو که ههر نیستا له سهریان جلکت به ته نافدا هه لده خست، تو که
 نیستا له موبهق خهریکی چیشت لیئان بوویت، تو که نیستا له ژیر نه سکه مله که دا
 نوست بوویت، تو که ههر نیستا دهنگت له کۆلان ده هات، چۆنه که لیره یه؟"
 که وام ده گوت، دهستی ده نایه ژیر چهنه ی و ته ماشای ده کردم. ده مزانی که
 ده بی هه بی، که ده بی له هه موو شوینیک بی. وهك روناکیی، وهك ههوا، وهك

شتیک که بلار و زوره و ههمدیس پئیستتر و باشتر له ههموو نه مانهیه. خۆزیا نیستا لیرهبا، خۆزیا دهستی له نیر دهستدا با و قسهی له گهڤ کردبام."

كاك عهزیزی گوتبووی: " شیرین خام چیه؟ بۆ هینده بیدهنگ بویت؟ ناشی خهفتهی کۆتره کت بخۆیت؟ نهو کۆتره ی که دای له شهقهی بال و جیی هیشتیت و فری. ها؟"

كاك حهیدهریی گوتبووی: " نیتر خهریکه دیق دهکم. نازانم که ده مبینی بۆچی ناوها سهیرم دهکات؟ وهک بلتی خهتای منه که نه خۆش که وتوو!"

كاك هاشیمی ههستایه سهرا. راوهستا. چوه پیشتر. چوه پیشتر. زهریا خۆی له سهرا که نار دهپرشت و دهگهراپهوه. زهریا تووره ببوو. مهلهکان دهیانقریشکاند. مهلهکان به سهرا پهلهکه کانهوه شیت ببوون. دانهویوه و روخساری به ناوی زهریا تهپرکرد. تامی سویر بو. چاوانی برژانهوه. تهماشای کرمیکی کرد که لای پییهوه دهخشا. شیرین خامی بانگ کرد. له ژیر لیوهوه گوتی: " نازهنینهکم. شوخ و شهنگهکم. خودایه به قوریانت بم. مهگهر تۆ کۆلارهیت یان ههوریت یاخود با ییت که ناوها سوکهله به سهرا رووی ناوهوه نووستوویت؟ هۆ نهی تۆیهکهی من، نهری بۆ ههرگیز پییت ناکهویتته سهرا نهرز؟ شهوی عهروسییه که مانت له بیره؟ له سهرا دهسکی نهسکهمله که دانیشتبویت و نوکی پهنجه چکۆلهکهی پات بهناستم دهیدا له فهرشه که. نهی که بردمیت بۆ سهرا؟ نهوهشت له بیره؟ پییت نهدهگهشته نهزری پاسه که. موسافیرهکان بینیتیان و پیکه نین. هاورپیانیش ههر پیکه نین. گوتیان: " مهگهر ژن قاتی ببوو؟ تهمه کییه؟ تهمه چیه؟ تهمه گه مژهیه چیه؟ هیندهی میروولهیه که. بۆچی له خۆیهوه پییده که نی؟ بۆچی له خۆیهوه خۆشحاله؟

بۆچی دەستی ھەموو کەسێک دەگرێ و لەگەڵ ھەموو کەسێکدا میھرەبانە؟ ئەمە مایەیی ھەیاچوونە. داب و نەریتی موعاشەرەت کردنیان فێر نەکردوو. زێرەکی نییە. خۆیندەوارییەکی تەواوی نییە. ئەدی ناسنامەیی کوا؟ خانەوادەکەیی کێیە؟ نەخێر. مەحالە بونیام بتوانی لەگەڵیدا بەختەوهرییت. مەحالە!" کاک ھەیدەریی گوتبوی:" ھاوڕێی گەمژەم. بۆچی بێ ئەوێی راویژم پێیکەیت، عاشق بوویت؟ تۆ ئەقەلت ئیش ناکات. عەشق ناوھایی نییە!"

کاک ھاشیمی بە توندی چاوانی ھەلگەڵۆفت و دەستی خستە سەر سەری. ھەتاو بەناو لەشیدا تێدەپەری. چاوی رەشکەو پێشکەیی دەکرد. زەریا پەر بوو لە پۆلەکەیی ئالتونیی و بریقەدانەوێ دەیدا لەچاوی. ھەستی کرد خەریکە وەکی مۆم ھێور ھێور دەتووتتەو و پا ی وەکی گۆگیاپەکی ھەلگەژاوی لەسەر لەکە رەگی دادەکوئی.

مەلەکان بەکۆمەڵ لەم پەلکەوہ بۆ ئەو پەلک دەفرین.

کاک ھاشیمی بەردیکی ھەلگرت و تێی گرتن. سەری پەر بوو لەدەنگی سەیر سەیر. دەنگی زەریا و مەلەکان و با. گەراپەوہ ژێر درەختەکە و خاویلیکەکی شیرین خانمی نایە بن ھەنگل. جلکەکانی شیرین خانم لەولاوہتر، لەسەر لەکە کەوتبوون. پیتاوەکانیشی ھەر لەوێ بوون. ھەموو شتێ وەکی جارێ بوو، ھەتاویکی خۆش، رۆژیکی خۆش، زەریایەکی خۆش. جلکەکانی شیرین خانمی ھەلگرت و تەکاندنی. پێیکەنی. تەنورەکەیی شیرین خانمی بە خۆیەوہ نووساند. دەستی خستە نیو سۆلەکانەوہ و زیاتر پێیکەنی. سەری ھەلپری و بە چاوی بەدوای شیرین خانمدا گەرا. زەریا بێدەنگ و خۆلەمیشیی. ھێور ھێور ھەناسەیی ھەلدەمژت. وەکی بلیتی دل نیگەرانییەکی چۆرپر بووی. کاک ھاشیمی لەژێر لیوہوہ گوتی:" پەپوولە

جوانه كەم، شيرينه كەم، لە كۆتیی؟" چووە پێشتر.. پێشتر.. ناو تا نەژنۆی هات. لەملاولای خۆی پروانی. سەیری دواوەی كرد. سەیری نەوسەری كەنار. گوتی: "رەنگ بێ لەوديو تەلەنەكانەوہ بێت، رەنگ بێ لەوديو گەردۆلكەكانەوہ بێت، رەنگ بێ لە شوینێك لەم دەوروەرە بێ!"

كاك حەیدەری گوتبووی: "بونیام بێ حیساب و كیتاب و لە خۆپایی بەختەوەر ناییت. ئەم جۆرە شتانە لیاقەتیان گەرەكە."

كاك ئەنوەری گوتبووی: "دەلە دێوہ هات و هاوڕێكەمانی برد. چەند سووك و هاسانیش بردی!"

زۆر هاسان، لە لەحزەيە كدا. لەچاوتروكاندنێكدا.

كاك هاشیمی سەیری دەستەكانی خۆی كرد كە دەلەرزین. سەیری پێستی كرد بە يەكجار سوور هەلگەراپوو. سەیری نەژنۆ لاوازەكانی كرد. هەتار بەسەریدا دەكیشا. شتێك وەك مێشولەيەكی موزیپ لەبنا گۆیدا كەوتبوو ویزە ویزە. گەراپەوہ ژێر درەختەكە و واق و پەماوانە لە جێگەپێكانی خۆی لەسەر مەكە پروانی. گوتی: "لەم ناوہیە، دلنیام لەم نزیكانەوہیە."

زەریا نامۆ و بێ پەروا دەینۆری. تەنانەت جوولەشی بۆ نەدەكرد. وەك بلیی پەر بووبی لەبەرچوونەوہیەكی گەورە. لیپۆرێژ بووبی لە سكوتیكی سەحراوی.

بەرەو زەریا راپیكرد. راپوہستا. ناوپی دایەوہ و پێكەنی. سوپاوە و بە هەمان ئەو رێگەيەدا گەراپەوہ كە پێیدا هاتبوو. لەبەرخیوہ گوتی: "دەيوئ سەرخاتە سەرم. دەيوئ تازارم بدات. دەزانم.. دلنیام!" دانیشت و بە ترسەوہ گوتی لە بێدەنگیی نەوديو تەپۆلكەكان رادێرا كە هەمووشتیكی لەخۆی پركردبوو. تاسمان و

زهريا. مهزندهی کرد که هه موو شتیک، مهزندهی کرد که بیابان و ناسمان و تهنانهت بهردچنهکانی دهووروبه ریشی ته ماشای دهکن. له بهر خۆیه وه گوتی: " دیار نییه. شیرینه کهی خۆم هه ر بهراستی دیار نییه!"

باوه ری نه کرد. سه ره بهری نه وه خه ونیکی ناخۆش بوو. وه ناگا ده بۆوه و ده بیینی که شیرین خام له تهنیشتییه وه دانیشتووه. پراکشا. به په له چاوانی لیکناو چاوه ری بوو که سیک یان دهنگیک له وه خه وه ناخۆشی وه ناگا بیئیتته وه. به وه شه وه، شتیک جگه له خه وه له قولایی سهریدا پیچی ده خوارد. شتیک که له هوشیاریدا بوو. خه بهری هه بوو، نه می ناگادار ده کرده وه. شتیک که ده یزانی هه موو نه م شتانه گه من و حقیقهت شتیک تره.

که واته و ابوو. نه م کاره ساته ی که له دووره وه بۆنی ده هات په یوه ندیی به مه وه هه بوو. دانیشت. جهسته ی قورس ببوو. با یه ک زهر و گهرم و لینج خۆی به روخساریدا ده کیشار وه ک قورسیک به جهسته یدا شوڤ ده بۆوه و هه ر به ویشه وه ده مایه وه.

به خۆی گوت: " هیشتا هه ر له وئیه. له وئیه. هه ر ئیستا دیت. نه لعان ده رده که ویت."

شتیک وه که دهستی شیرین خام له بنی زه ریاوه ده جوولا. به گاگۆلکی که وته ری. چوه پیشت، هه مدیس چوه پیشت. خاولییه که ی شیرین خام له سه ر رینگه که یدا بوو. هه لیگرتته وه. به خۆیه وه گوش ی و گازی له چمکیکی گرت. هه زیده کرد نه و دوژمه موزیره له خۆی دوور خاته وه که له پشت که لله یه وه که وته بووه ورته ورت. نه و ناگاییه نه مره، نه و ههسته هه میشه بییه ی واقیعییهت له خۆی دوور خاته وه.

بەمشت بەنەرزەكەيدا دەكيتشا و روخسارى بە لمەكەدا دەهیتنا. گوتى: "مەحالە، مەحالە!" وای گوت و پینكەنى. بەرزتر پینكەنى. توند تر.. خەمین تر. هەولیدا گۆرانى بیژى، هەولیدا پەلە هەورە پەرتەوازەكان لەناسماندا بژمیڤى، هەولیدا بدوى، هەولیدا بېركاتەوه. هەولیدا شت بېر خۆى بیئیتەوه. تەنانت هەولیشیدا بېرى. سوودی نەبوو. دەیزانى كە ئیدی دواجار ئەو ساتەوهختە تۆقینەرە هاتوو. ئەو (نەبوون) هە هاتوو كە هەمیشە لە دوورەوه ناماژەى بە نەگەرى (بوون) ى خۆى دەدا. بەلام باوەرپنەدەكرا و هەنووكەش لیڤە بوو — بەلگەدارو واقعییە— مەحالیك بوو كە چەند هاسان ببوو نەمەحال.

كەسێك لەوسەرى كەنارەوه تیدەپەرى. گۆرانى دەبیژا. مەودایەكى لەگەڵ زەریادا هەبوو. كاك هاشیمی وای بەخەیاڵدا هات كە بانگی بكات. بە داویدا پاكات، داوای یارمەتییى لى بكات. دوو قۆلىی بە زەریایان دەوێرا. دەیانتوانى شیرین خانم بدۆزنەوه. دەیانپاراست. شیرین خانمیان لە زەریا دەسەندەوه.

دەمى كردهوه و هەولیدا هاواركات. دەنگى دەرنەدەهات. هەولیدا دەست راوهشینى. هەولیدا هەستى و بە داویدا راکات. هەولیدا شتێك بكات. دانیشت. زەق زەق لە زەریا وردبۆوه. بەخۆى گوت: "ئەمە مافی تەواوى خۆمە و ئەم مافەم پێدراوه. هاتۆتە لام. وەك كۆترى بەخت. وەك بیتاقەیهكى دەرچوو. لە باوەشى دەگرم. بە خۆمەوه دەیگوشم. پێى دەلێم: "خانم، تۆ ناتوانیت نەبیت. تۆ ئەبەدییت. تۆ پێویستیت. تۆ لە هەموو شتێك گرینگتریت. دواجار دەگەریتەوه. دەبى بگەریتەوه. بەدەست خۆت نییه!"

خۆر.. ھینور ھینور له قولایی زەریادا پۆدەچوو. مەلەکان نوستبوون. چ دەنگی
نەدەھاتە گوێ. تەنھا دەنگی نارامی کاک ھاشیمی نەبیت، کە بە چرپە بەخۆی
دەگوت: "چ پۆژیکى جوانە. چ زەریایە کى جوانە. چ دونیاىە کى جوانە!"

*

- "پیره میگرد.. بینیت چ کلاویکت نرایه سهر؟"

نهمه دهنگی کاک حهیده ریبه. لیڤهیه، له تهنیشتموه دانیشتووه. چاوانی له تاریکیدا دهبریسکیتهوه. تل دهدهم. سهرم دهکم بهژیر چهرچه که دا. "پیره میگرد.. به قسم بکه، قزانج ده کهیت!"

سهری له سهر بالشته کهیه له پال سهرمدا. قژی وهک هه میسه بونی زهیتی گوژی هیندی و نۆکی کالی لی دئی. ده لیم: "حهیده ریی خان، هیشتا ههر له خه می قژی شتنی دهسته کانتدایت؟ هیشتا ههر له خه می ددانی پرکراوه و زیپکه کانتدایت؟" له ناوهندی سهرمدا دانیشتووه. له ویدیو پیلووه کانه وه پیاسه دهکا. تهواوی بره وه ریبه کانم تهر بوون به ناماده بیی وی. ده بیینم، له ژیر هه تاودا دانیشتووه، رۆن هیلکه می داوه له قژی و سهری به جهللاتین پیچاوه. هه میسه خه یالی لای قژی بوو، خه یالی لای قژه خاوه که می بوو که ورده ورده ده پرووتایه وه.

پیکه وه ده چووین بۆ شاخ. ناوی کولاته و چیشتی سهوزه ی له گه ل خۆیدا ده هینا. له قهراخ کانیه که دا داده نیشته و میوه کانی به سابون ده شته وه. ددانی به

فلچە دەشت، غەرغەرەى دەکرد، تۆزۈ خۆلى سەر پىتلاۋەكانى پاك دەکردنەۋە و پىدەكەنى. تەمەنى چل سال بوو كە تىفۆيىدى گرت، تازە لە ئاھەنگى جىژنى لەدايك بوونى ببووينەۋە. پىنكەۋە پىنكەنېن. گوتمان: "مەگەر بونيامى چل سالە تىفۆيىد دەگرى؟" ئەۋىش كى؟ نەدەچۈۋە ئەقلەۋە. بە ژورور سەرىيەۋە بووين. كاك ھاشىمى لەداۋ و دەرمانە پروەككىيەكانى خۆى بۆ ھىنابوو. شروب و كولاتە و گەلا و پەگ و تۆۋى گول. بىنيمان خەرىكە دەمرىت، باۋەرمان نەدەكرد، نەدەچۈۋە بە ئەقلماندا. مردغان ھەر لەخەيالدا نەبوو. ھەر ئىمە نا، مونىژە ش لەۋى بوو. گوتى: "ئەمە تەنھا گەمەيە، ئاخىر چۆن دەشى؟ چۆن دەبى؟" ئىمەيش باۋەرمان نەدەكرد. كاك ھەيدەرمان وا ناسىبوو كە مەرگ پىي ناۋىرى، شتىك لە پىستى سوور و ددانە سىپىيەكانىدا ھەبوو كە مردنى ۋى رەت دەكردەۋە. تەنھا تالەكانى قژى بوون كە دەۋەرىن، ئەۋەش نىگەرانى نەدەكردىن، ئاخىر دلتىيا بووين كە رۆژتىك لەرۆژان قژى دەپروىتەۋە، خۆيشى لەۋە دلتىياۋو. رىگەچارەى بۆ دۆزىبۆۋە. گوتى: "كورىنە، باۋەرپەكەن دواچار سەرکەۋتن بۆ ئىمەيە!"

تەماشايان كرد و بىنيمان كە شتىكىش لە ئىمەدا پروەۋ تەۋاۋ بوونە. كاك ھاشىمى گوتى: "نۆرەى ئىمەيش دى!" بەلام كەنگى؟ خۆزىيا دەمانزانى. خۆزىيا لانى كەم دەمانزانى ئەۋ وەختە نەحەلتىيە كەيە!" كاك ھەيدەرىي بە ساۋىلكەيى ئىمە پىدەكەنى. گوتى: "من بونيامىكى ساخم، من پۆلام. پۆلا كە ژەنگ نايگرى، پۆلايەك كە ھەمىشە ھەر پۆلايە!" دەستى بەسەرىدا ھىنا و بە ترسەۋە تەماشاي كردىن. گوتى: "باۋەرپەكەن، قژم دەپروىتەۋە. من تاگام لە قژمە.

ناگام لههر ددانیکمه که دهکوی. ناگام لههر ددانیکمه که دهردی.

رینگهچاره بییم دۆزیوه توه. وره ی دهوی و هوسه له!"

تاله وهریوه کانی قژی لهسر چدرچف و سهرینه که هه لگرتوه. کهوته ژماردنیا. لهسر رۆژنامه که لهپال یه کدا داینان. حیسابی نهو تاله وهریوانه ی راگرتبوو. تیمهش حیسابه که یان راگرتبوو. کاک حهیده ری دلخۆش بوو. گوتی: "زۆر چاکه. نه مه شه ره. خه ریکن زیاد ده که ن. خه ریکه دهر دینه وه. له جارن باشتره!" دهستی گرم و ته ماشای کردم. گوتی: "بینیت من له سر حق بووم! بینیت هه ر کیشه یه که رینگه چاره یه کی هه یه؟ نه مگوت دهر دینه وه؟ نه مگوت دوا جار سه رکه وتن بۆ منه؟"

وای گوت و به خۆش حالیی مرد.

من مابوومه وه و عه زیزی. لهسر سه کۆی شۆسته که داده نیشته ن و له جاده ده چۆله که مان ده نۆری. له رپیواریکمان ده نۆری یاخود له روخساریک که دوا جار له په نجه ره یه که وه و ه دیارده که وت. بیری کاک حهیده ری یان ده کرد، بیری قژه پره که یان ده کرد که چه پک چه پک ده وه ری، بیری پیستی ناسکی ده ست و بیری شت گه لیکمان ده کرد که ورده و ده بیر ده چونه وه. هه ندی جاریش پیکه وه ده واین. هه مان نهو شتانه مان له گه ل یه کدا باس ده کرد که پیشت ر پیکه وه باسمان کردبوون. من له باره ی مونیژه وه ده دوام و عه زیزی یش له باره ی کوره که یه وه.

کاتی که ته لاتی وهرگرت و رۆیشت، خۆشم ده ویست. رۆیشتنی کاره سات بوو. هه مان نهو له ده ست چونه ی که له قولایی دلما چاوه پتی بووم و ده مزانی که دوا جار رۆژتیک له رۆژان خافلگیریم ده کات. هاوړییان گوتیان: "گرینگ نییه.

لهسرهوه دهست پيښكړه وه. ژنيكي تر بينه. شتيكي تر بكه! "گوتيان: " خهتاي خوت بوو، بو ليگه پرايت پروات؟" هزي له منال بوو. تييده گهيشتم. خهفتي دهخوارد. دهیگوت: " وانهزانيت لای تو بهخته وهر نیم. بهلام چ بکه؟ بهدهست خوم نییه. به هز و تاره زوی خوم نییه. چ چاره یه کی ترم نییه!" کهل و پهله کانی کؤکردنه وه. گریا. تييده گهيشتم. ده مزانی. روانینه کهیم دهناسییه وه. نهو رژه ایش که کاک حیده ریی دهمرد، ههمان روانین له چاوانیدا بوو. نهو دوا چرکه یه کی که ناوری دایه وه و تهماشای کردم، ههستی به ناماده یی مدرگ کردبوو. ههستی به ناماده یی نهو زولمه ته سهیره، نهو چاله هه لگوشه ره کردبوو که ده می بو قوتدانی داپچریوو.

گوتم: " مونیزه گیان، چند باش بوو گهر نه رژیشتبای!"

رژيشت. شوی به حهسه که ی گه رکه کرد. رژیژکیان له ناوه پراستی چوار پراکه دا بینیم. سی منالی پی بوون. سهیریم کرد، پیکه نی. ددانه کانی که وتبوون. قهله و ببوو. بونی حهسه که ی گه رکه کی لی دهات. نامو بوو. گوتی: "میرده کم پیایکی باشه. تنها بونی قچی دیت. ههمیشه بونی دیت." کچه که ی له باوهش گرت و ماچی کرد. سهردهسته کانی پر بوون له پهله ی سپی سپی. پرسى: " هیشتا شهوانه په نجره ده که یته وه؟ هیشتا به دم خه وه ده دوتیت؟ نه دی تینجانهی گوله یاسه مینه کام چونن؟ چما گول ده گرن؟ هیشتا دلت له خزه ده که ویتته مهراقه وه؟ هیشتا ههر رژی سی پاکهت جگهره ده کیشتیت؟"

گوتی: " چ رژیژکی خوشمان پیکه وه برده سر! چند پیکه نین!" کوره که ی پیشاندام. دهستی به گودیلهی قژیدا هیئا. قوپچه ی کراسه که ی داخست و روومه تی

پراکیتشا. دهستی گرتن و پږیشت. له نیتوان مناله کانیدابوو. ده تگوت یه ک شتن.
ده تگوت باز نه یه کی ته واوون.

عزیزی گوتی: " به لئی، نهی من که منالم هدیہ .. چی؟ بو خویندن چوه
ده روه، که چی نه گه پرایه وه. بریار بوو بیته نه ندازیار یان دکتور، که چی نه بوو.
هر له وئ مایه وه. بوو بوی. ژنی نه جنه بی هینا، منالی قژ زهره و چاوشینی
خسته وه. بیری چوه که من لیره چاوه پئیم، چاوه پئی جنه بی دکتورم، چاوه پئی
جنه بی نه ندازیار، چاوه پئی کوره که مم!"

گوتم: " خوزیا بکرایه له سهره وه ده ستمان پیکرد بایه وه. جار یکی تر. " عزیزی
گوتی: " چیمان ده کرد؟ همدیس هر لیره ده بووین. به همان تاسه و خولیاوه.
رینگه ی ترمان له به رده مدا نییه. نیمه مرقگه لی گچکه یین، ده توانین چ ناراسته یه ک
بگرینه بهر؟ چیمان له دست دیت؟ خوو خواردن و مال و پاشه که وتی، هندی
جاریش خوشییه کی ساکار و بی هات و بات. شتیکی زور نییه، به لام هر باشه.
شوکرانه ی ده وئ. له زور کسی تر باشتین، له پیشتین. پوژگار یکی زور خهراپان
به سر نه بردوه. نابی راستی به ژیر لیه وه بکه یین. هندی جار پیکه نیوین، ده شی
له دلوه پینه که نیوین. به لام هر باشه. نهو شهوانت بیر دی که پیکه وه
کوده بووینه وه؟ قسه و باسما ده کرد، قسه ی همدیشه یی و نوکته ی دوباره مان سر
له نوئ ده گپرایه وه و پیده که نین. ده شی پیشنه که نیوین. بیرم نییه. پیکه وه بووین،
ترسه کاغان دابهش ده کردن. له قوژنیک ده خزاین و وه نه وزمان ده دا. خهراپ نه بوو.
مه گه چاوه پئی چیر بوویت؟"

ورده ورده قسه کامان ته او بوون. گوتمان گران بوو. له قسه یه کتر حالی ندهه بووین. له پال یه کدا داده نیشته و چاوه پری بووین کات تپه پریته. که پیکه وه بووین باش بوو. ههستمان به ته نیایی ندهه کرد. بیرمان له چی ده کرده وه؟ ده مانزانی که رۆژیک له رۆژان یه کیکمان له سهر هه مان سه کو داده نیشته و بیر له ویرمان ده کاته وه که نه ماوه. کامان؟ چند سهر بوو. هه میسه به پرتوه بووین. هه میسه له بیری سبه نییدا بووین و هه نوکesh ته نها ههستی رابردوو بوو. زه مه ن ئیدی خوی ندهه کرده وه، ناسیبوومان و هه نوکesh هه بوونی ته نها یاده وه ریبه ک بوو. وهک بلتی له ویستگه یه کی کاتییدا راره ستابین. ویستگه یه کی چۆل که چ شتیکی تییدا رونا دات و دوی نه وهش ههر هیچ. ته نها ههنگاو ییکمان له و چۆل وانیه هه میسه یه وه بهین بوو. ههردوو کمان ده مانزانی بیر له چ ده که یه وه. نه وه له روانینه کامانا بوو. له و سلاوه دا بوو که له یه کمان ده کرد و له و واده یه دا بوو که بۆ رۆژی دواتر به یه کمان ده دا.

مونیژه گوتی: "چند گوپاویت. چند لاوازو پیر بوویت. خو خوانه خواسته نه خوش نیت؟ چیه؟ بچی ده شه لیت؟ ته دی خواردنت باشه؟ ته ندروستیت باشه؟" مناله کانی پیشاندام. گوتی: "نه مه کوره گوره که مه. له پۆلی پینجه. هه موو سالی یه که مه. ته مهش که چه که مه. ناوی په روانیه. شوخ و شنگ و له بهردلانه. نازداره، زۆر زانه.. شه کهه."

سه رنج له سه ره نه برینداره کانیدا. گوتی: "درومانی ده کهم. جلك بۆ دهر و دراوسی ده دوورم. چ بکه م؟ نه منالانه هه زار شتیان پیویسته. بۆ خاتری ته مانه که رهنج ده ده م. بۆ خاتری ته مانه که زیندوم."

بۆچی هیئند حەزی لە منال بوو؟ ئیئمه که ژیاغمان دەچوو بەرپۆه و رۆژانمان تێدەپه‌رین.

خۆزیا بکرایه بچوومایه‌ته ده‌ری. دلّم حەزی له پیاسه‌ی ژێر به‌فره. به‌لام نه‌لعان کړپۆهیه و ئەم به‌فره‌ش له به‌فره‌کانی تر ناچێ. له‌و به‌فرانه‌یه که مرۆڤ ده‌به‌ستێ، رەقی ده‌کاته‌وه. ده‌بێ ئەم جۆره هه‌واو هه‌وه‌سانه بۆ هاوین هه‌لگه‌رین!"

مونیه‌ گوتی: "تۆ که به‌ گه‌رما قه‌لّسیت، سه‌رت پیتی گه‌یژ ده‌خوا، وه‌زعت تێک ده‌دا، هه‌زار جۆر ده‌رد و نه‌خۆشیی پێده‌گه‌ریت، ئیتر بۆچی هیئنده چاوه‌رپتی هاوینیت؟"

بریار بوو منیش له‌گه‌ڵ عه‌سکه‌ریی دا برۆم. خودا ده‌یزانی بۆ کوی. جیاوازی چ بوو؟ بۆ هه‌ر جیگه‌یه‌ک رۆیشتبایت لێره باشتر بوو. ئاخ‌ر لێره چ شتێک نه‌ما‌بوو، چ شتێک نه‌بوو. ده‌بوو برۆین. ده‌بوو ترسمان خستبایه‌ته‌ لاره، ده‌بوو شتێکمان ک‌رد‌با. شتێک جگه‌ له‌ چاوه‌رپتی ک‌ردن، شتێک جگه‌ له‌ ترسان، شتێک جگه‌ له‌ ژماردن و تاووتوێ ک‌ردن. عه‌سکه‌ریی گوتی: "ئەم نه‌رزه قاق‌ره، په‌گ و ریشه‌مان وشک هه‌لده‌گه‌رین. وه‌ره با برۆین. ده‌شی له‌ جیگه‌یه‌کی تر سه‌وزین. په‌روبال ده‌رکه‌ین. لێره خه‌ریکین تیا ده‌چین. خه‌ریکین پیر ده‌بین."

عه‌زیزی گوتی: "من نایه‌م. چاوه‌رپتی کورپه‌که‌مم. چاوه‌رپتی جه‌نابی (بۆی) م!"

عه‌سکه‌ریی گوتی: "تا دره‌نگ نه‌بووه، پیتو‌سته برۆین."

خه‌یالی سه‌فه‌ر به‌ری نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌ منالیمانه‌وه باسی ئەو سه‌فه‌ره‌ی ده‌ک‌رد. ته‌واوی گه‌نجیمان خه‌وی به‌و سه‌فه‌روه ده‌بینی. پیتی ده‌گوتم: "ئەم شاره‌ بی‌ ماریفه‌ت و خۆپه‌رسته، له‌ پشته‌وه خه‌نجر ده‌وه‌شینی، ئەم شاره‌ نامه‌رده، وا

خەرىكە گەنجىمان دەدزى، خەرىكە فرىومان دەدا. بىكەوۈ پى با بىرۆين! " بەلام نەپرۆشىتىن، ھىچ كامان نەپرۆشىتىن. بۆچى؟ خەتاي عەسكەرىي بو، خەتاي دايكە پىرە كەفتەكارەكەي بو، خەتاي كاك حەيدەرىي بو كە نەقلى وەبەر ھىناينەوۈ. يان خەتاي كەس نەبو، جگە لە مانەوۈ چ چارەيەكى ترمان نەبو.

نەنوۋەرىي گوتى: " عەسكەرىي گيان، دەتەوۋ تەمەنت بە ديار دايكە پىرە پەككەوتەكەتەوۈ بە با بدەيت؟ "

كاك حەيدەرىي گوتى: " بۆچى بىرىك لە پىشكەوتنى خۆت ناكەيتەوۈ؟ " لاي دايكەيەوۈ دانىشتبو. قاچى دەشىلا. باوۋشىنى دەكرد. قۆى بۆ دادەھىنا. گوتى: " ھىشتا گوارە ياقووتىيەكانى لەبىرە. ويستم دەريانىيىم. نەيھىشت. سەرى بە بالشتەكەوۈ نوساند و گريا. "

چوو ملوانكەكەي دايكى دەرهىنا و كردييە مىلى. نەنگوستيلەكانىشى ھىنا و يەكە يەكە كردييە پەنجەي. قۆە سىپى و ئالۆزكاوۈكەي لەسەر بالشتەكە ھۆنىيەوۈ. جلكە نەتلەسىيەكانى دابەسەريدا. ئىنجانەي گولە شەمدانىيەكانى بەدەورى قەرەويلەكەيدا دانان، دانىشت و كەوتە تەماشا.

گوتى: " نەدى سەفەرەكەمان؟ "

گوتى: " تۆ بىرۆ. تۆ بەكەسەوۈ گىرۆدە نەبوويت. تۆ نازاديت. بۆچى لە پالما پراوۋستاي و كاتت بە ھەدەر دەدەيت. تا درەنگ نەبوۋە تۆ پىرۆ. تا دەرفەت ھەيە تۆ بىرۆ! "

گوتى: " دەرفەت بۆچى؟ بۆ بەختەوۋەرىي؟ "

گوتى: " بەئى! "

خەتاي مونيۋە بو. گەر نەپرۆشىتبا ئىستا شتەكان جۆرىكى تر بوون. يان بۆ نمونە كاك حەيدەرىي بۆ وا زوو مرد! چۆن بى نەوان بەختەوۋەرم؟ بى خەلگانىك كە خۆشم دەويستن، يان خۆشم نەدەويستن؟ جياوازي چىيە؟ لەگەل نەواندا بو كە خالى دەبووم من ھەم.

عەسكەرىي گوتى: " تۆچ ئىشىكت بەھىدەرىي ھەيە؟ خۆ مەرگى ھەيدەرىي كۆتايى نىيە. گوو بە گۆرى باوكى ھەيدەرىي. تۆ ھىشتا زىندوويت، زەمەنى خۆت ھەيە. پرسەى چىت داناوہ؟"

گوتم: " با بىنئى بۆ ھاوین! " گوتى: " گوو بە گۆرى باوكى ھاوین. ھاوین زەمەنى درەخت و گۆگىايە. حىسابى زەمەنى تۆ جودايە."

بەعەسكەرى يىم گوت: " تۆيش ئەم نەخۆشيبە دەگرىت. تۆيش وەك داىكت لى دى. پىر و پەككەوتە و كۆپرو لال! " پىكەنى و سەرى راوہشانىد. دەستى داىكى گرتبوو. خۆى دەيزانى. گوتى: " ئەمە بۆ خۆى سەفەرە. سەفەرى منە! " ويستم يارمەتتى بەدم، ويستم بەديار داىكيبەوہ بىنمەوہ، نەيھىشت. ئىشى من نەبوو، جىگاي من نەبوو. لەگەل ھاوپىياندا سەرمان لىدا. لە دەرگاماندا. وەلامى نەدايەوہ. لەوديو پەنجەرەوہ بانگيمان كرد. دەرگاي نەكردەوہ. چىمان كردبا؟ خۆى وای ويستبوو.

عەزىزىي گوتى: " زۆر باشتر كە لەگەل عەسكەرىي دا نەچوويت. ئىرە ھەرچىبەك بى ئەمىن و ئومانە. مالىكمان ھەيە و كۆلاننىك بەچەند تاقە درەختىكەوہ. ھەسكەسىكمان ھەيە كە شەوانە فىكە دەكىشى و دەرمانخانەيەك. بۆ ھەر جىگايەك بچىت ھەر ئەمانەى لىن! "

كاك ھەيدەرىي گوتى: " كورينە.. نەينىي سەرکەوتنمان لە يەكىتىماندايە. با من ئەم يەكىتتىبە پيارىزم. پارەكانتاتم بەدەنى ئەرزەتان بۆ بکرم. " قایل بووين. گوتمان رۆژىك دى دەبىنە خاوەنى پارە و پوول. چاوەرپیمان كرد. ئەم ھاوین بەو ھاوین. بە ھاوینى دواى ھەموو ھاوینەكان. "

ھەز دەكەم بنووم. ھەز دەكەم ئىدى بىر لەھىچ شتىكى تر نەكەمەوہ. ماندووم. چۆن چۆنىي بىلئىم؟ پىرم. مشكىك خەرىكى كروژتنى چمكى دۆشەكەكەيە. پشیلەيەك لەم ناوہدا ھەبوو، جاروبار گوتم لە مياومياوى دەبوو. لەوہتى دونيا ساردى كرووہ ديار نىيە. سبەى دەچمە دەرى و چەند تەلەيەك دەكرم. پشیلەكەى

دراوسیش ئاگادار دەكەم. كاك حەيدەرىيى واتەنى: " ھەموو نەخۇشىيەك چارەسەرى ھەيە. ئارامىيى گەرەكە و خۆراگىيى. دواجار سەركەوتن بۆ ئىمەيە. "

كۆتايى